Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►**B**

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/565 AL COMISIEI

din 25 aprilie 2016

de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 87, 31.3.2017, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Regulamentul delegat (UE) 2017/2294 al Comisiei din 28 august 2017	L 329	4	13.12.2017

▼B

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2017/565 AL COMISIEI

din 25 aprilie 2016

de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește cerințele organizatorice și condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate

(Text cu relevanță pentru SEE)

CAPITOLUL I

DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Capitolul II și capitolul III secțiunile 1-4 articolul 59 alineatul (4) și articolul 60 și secțiunile 6 și 8 și, în măsura în care se referă la dispozițiile respective, capitolul I, capitolul III secțiunea 9 și capitolul IV din prezentul regulament se aplică societăților de administrare în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE și cu articolul 6 alineatul (6) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(2) Trimiterile la firmele de investiții includ instituțiile de credit, iar trimiterile la instrumentele financiare includ depozitele structurate în raport cu toate cerințele menționate la articolul 1 alineatul (3) și la articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE și cu dispozițiile de punere în aplicare ale acestora prevăzute în prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „persoană relevantă”, referitor la o firmă de investiții, are una dintre următoarele semnificații:

   (a) un administrator, un partener sau echivalentul acestuia, un director sau un agent delegat al firmei;

   (b) un administrator, un partener sau echivalentul acestuia, sau un director al unui agent delegat al firmei;

   (c) un angajat al firmei sau al unui agent delegat al firmei, precum și orice altă persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția și sub controlul firmei sau a unui agent delegat al firmei și care este implicată în furnizarea de servicii și activități de investiții de către firmă;

([1]) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

▼B

(d) o persoană fizică care, pe baza unui acord de externalizare, este direct implicată în furnizarea de servicii către firma de investiții sau agentul delegat al acesteia în scopul furnizării de servicii și activități de investiții de către firma de investiții;

2. „analist financiar” desemnează o persoană relevantă care întocmește partea esențială a cercetării pentru investiții;

3. „externalizare” desemnează un acord de orice tip încheiat între o firmă de investiții și un furnizor de servicii, în temeiul căruia furnizorul de servicii desfășoară un proces, furnizează un serviciu sau efectuează o activitate care, în alte situații, ar fi de resortul firmei de investiții;

3a. „persoană cu care o persoană relevantă are o relație de rudenie” are una dintre următoarele semnificații:

(a) soțul/soția persoanei relevante sau orice alt partener al persoanei în cauză care, în conformitate cu legislația internă, este echivalent soțului/soției;

(b) un copil natural sau vitreg aflat în întreținerea persoanei relevante;

(c) orice altă rudă a persoanei relevante care la data tranzacției personale în cauză locuia în aceeași locuință cu persoana relevantă de cel puțin un an;

4. „operațiune de finanțare prin instrumente financiare” înseamnă o operațiune de finanțare prin instrumente financiare astfel cum este definită la articolul 3 punctul 11 din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

5. „remunerație” înseamnă toate formele de plăți sau beneficii financiare sau nefinanciare furnizate direct sau indirect de firme persoanelor relevante atunci când furnizează servicii de investiții sau servicii auxiliare clienților;

6. „marfă” înseamnă orice bun de natură fungibilă care poate fi livrat, inclusiv metale și minereurile și aliajele acestora, produse agricole și energie, precum electricitatea.

Articolul 3

Condiții aplicabile furnizării de informații

(1) Atunci când, în sensul prezentului regulament, se solicită furnizarea de informații pe un suport durabil, astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 62 din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiții au dreptul să furnizeze informațiile respective pe un alt suport durabil decât pe suport de hârtie numai în cazul în care:

(a) furnizarea informațiilor în cauză pe suportul respectiv este adaptată contextului în care se desfășoară sau urmează să se desfășoare activitatea comercială între firmă și client; și

([1]) Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

▼B

(b) persoana căreia urmează să i se furnizeze informațiile respective alege în mod expres ca informațiile să fie furnizate pe acest alt suport durabil atunci când are opțiunea de a alege între informații pe suport de hârtie și informații pe alt tip de suport.

(2) Atunci când, în temeiul articolelor 46, 47, 48, 49, 50 sau al articolului 66 alineatul (3) din prezentul regulament, o firmă de investiții furnizează informații unui client prin intermediul unui site web, iar informațiile respective nu se adresează personal clientului, firmele de investiții se asigură că se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) furnizarea informațiilor în cauză pe suportul respectiv este adaptată contextului în care se desfășoară sau urmează să se desfășoare activitatea comercială între firmă și client;

(b) clientul este de acord în mod expres cu furnizarea informațiilor în cauză în formatul respectiv;

(c) clientului i se notifică pe cale electronică adresa site-ului web și locul de pe site unde se pot accesa informațiile;

(d) informațiile sunt la zi;

(e) informațiile sunt accesibile permanent prin intermediul site-ului web pe toată perioada de care clientul are nevoie în mod rezonabil pentru a le studia.

(3) În sensul prezentului articol, furnizarea de informații prin intermediul comunicațiilor electronice se consideră adaptată contextului în care se desfășoară sau urmează să se desfășoare operațiunea între firmă și client în cazul în care există dovezi că respectivul client are acces la internet în mod regulat. O astfel de dovadă o reprezintă furnizarea de către client a unei adrese de e-mail pentru desfășurarea activității comerciale respective.

Articolul 4

Furnizarea ocazională a serviciilor de investiții

[Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

În sensul derogării prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2014/65/UE, se consideră că un serviciu de investiții este furnizat ocazional în cadrul unei activități profesionale atunci când se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) există o legătură strânsă și concretă între activitatea profesională și furnizarea serviciului de investiții către același client, astfel încât serviciul de investiții poate fi considerat auxiliar în raport cu activitatea profesională principală;

(b) furnizarea de servicii de investiții clienților activității profesionale principale nu are drept scop constituirea unei surse sistematice de venit pentru persoana care desfășoară activitatea profesională respectivă; și

▼B

(c) persoana care desfășoară activitatea profesională respectivă nu comercializează și nici nu își promovează în vreun alt fel capacitatea de a furniza servicii de investiții, cu excepția cazului în care clienții sunt informați că aceste servicii sunt auxiliare activității profesionale principale.

Articolul 5

Produsele energetice angro care trebuie decontate prin livrare fizică

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, un produs energetic angro trebuie decontat prin livrare fizică atunci când sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) dispozițiile contractuale garantează faptul că părțile contractante au prevăzut mecanisme proporționate care să le permită să livreze sau să recepționeze marfa suport; se consideră că un acord de echilibrare cu operatorul de transport și de sistem din domeniul energiei electrice și al gazelor este proporționat atunci când părțile la acord au obligația de a asigura livrarea fizică a energiei electrice sau a gazelor;

(b) contractul stabilește pentru părțile contractante obligații necondiționate, nelimitate și executorii privind livrarea și recepționarea mărfii suport;

(c) niciuna dintre părți nu poate înlocui livrarea fizică cu decontarea în numerar;

(d) fără a se aduce atingere drepturilor părților contractante, obligațiile prevăzute în contract nu se pot compensa cu obligații care decurg din alte contracte încheiate între părțile în cauză pentru a compensa obligațiile privind plata în numerar.

În sensul literei (d), compensarea operațională pe piețele de energie electrică și gaze nu se consideră compensare a obligațiilor prevăzute într-un contract cu obligații care decurg din alte contracte.

(2) Prin compensare operațională se înțelege desemnarea cantităților de energie electrică și gaze care trebuie introduse în rețea atunci când acest lucru este impus de normele sau prin cererile unui operator de transport și de sistem, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1], pentru o entitate care efectuează o funcție echivalentă cu cea a unui operator de transport și de sistem la nivel național. Desemnarea cantităților pe baza compensării operaționale nu este la latitudinea părților contractante.

(3) În sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, cazurile de forță majoră includ orice eveniment excepțional sau orice serie de circumstanțe care nu se află sub controlul părților contractante pe care părțile contractante nu le-ar fi putut prevedea sau evita în mod rezonabil prin exercitarea diligenței adecvate și rezonabile și care împiedică una dintre părțile contractante sau ambele părți contractante să își îndeplinească obligațiile contractuale.

[1] Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

▼B

(4) În sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, incapacitatea de a livra cu bună credință include orice eveniment sau orice serie de circumstanțe care nu se califică drept cazuri de forță majoră în sensul alineatului (3) care sunt definite în mod obiectiv și expres în clauzele contractuale pentru una dintre părțile contractante sau pentru ambele părți contractante care acționează cu bună credință, care nu le permit acestora să își îndeplinească obligațiile contractuale.

(5) Existența unui caz de forță majoră sau a incapacității de a livra cu bună credință nu împiedică „decontarea prin livrare fizică" a contractului, în sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE.

(6) Existența unor clauze privind neîndeplinirea obligațiilor care prevăd că o parte are dreptul la o compensație financiară în caz de neexecutare sau de executare defectuoasă a contractului nu înseamnă că, în sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractul nu este considerat „decontat prin livrare fizică".

(7) Printre metodele de livrare pentru contractele care sunt considerate a fi „decontate prin livrare fizică" în sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE se numără cel puțin:

(a) livrarea fizică a mărfurilor relevante respective;

(b) eliberarea unui document care conferă un drept de proprietate sau un drept similar asupra mărfurilor relevante sau asupra cantității relevante din mărfurile respective;

(c) alte metode de realizare a transferului dreptului de proprietate sau a unui drept similar pentru cantitatea relevantă de mărfuri, fără a le livra fizic, inclusiv notificarea, programarea sau desemnarea către operatorul unei rețele de furnizare de energie, care conferă beneficiarului dreptul la cantitatea relevantă de bunuri.

Articolul 6

Contracte derivate pe energie referitoare la țiței, la cărbune și la produse energetice angro

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractele derivate pe energie privind țițeiul sunt contracte care au ca active suport: uleiul mineral, indiferent de descriere, gazele petroliere, în formă lichidă sau sub formă de vapori, inclusiv produsele, componentele și produsele derivate din țiței și combustibilii pe bază de țiței utilizați în transporturi, inclusiv cei cu aditivi biocombustibili.

(2) În sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractele derivate pe energie privind cărbunii sunt contracte care au ca active suport: cărbunii, definiți ca substanță minerală combustibilă de culoare neagră sau maro închis, care constau într-o materie vegetală carbonizată, utilizată drept carburant.

▼B

(3) În sensul secțiunii C punctul 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, contractele derivate care au caracteristicile unor produse energetice angro, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 sunt instrumente financiare derivate care au ca active suport energia electrică sau gazele naturale, în conformitate cu articolul 2 punctul 4 literele (b) și (d) din regulamentul respectiv.

Articolul 7

Alte instrumente financiare derivate

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul secțiunii C punctul 7 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, se consideră că un contract care nu este contract spot în sensul alineatului (2) și care nu este un contract în scopuri comerciale în sensul alineatului (4) are caracteristicile altor instrumente financiare derivate atunci când îndeplinește următoarele condiții:

(a) îndeplinește unul dintre următoarele criterii:

(i) se tranzacționează într-un loc de tranzacționare dintr-o țară terță care îndeplinește o funcție similară cu cea a unei piețe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF;

(ii) se prevede expres că trebuie tranzacționat pe o piață reglementată, un MTF, un OTF sau un loc de tranzacționare dintr-o țară terță sau face obiectul normelor unei piețe reglementate, a unui MTF, a unui OTF sau a unui loc de tranzacționare dintr-o țară terță;

(iii) este echivalent unui contract tranzacționat pe o piață reglementată, un MTF, un OTF sau într-un loc de tranzacționare dintr-o țară terță în ceea ce privește prețul, lotul, termenul de livrare sau alte clauze contractuale;

(b) contractul este standardizat, astfel încât prețul, lotul, termenul de livrare și celelalte clauze se stabilesc, în principal, prin raportare la prețurile publicate periodic, la loturile standard sau la termenele standard de livrare.

(2) În sensul alineatului (1), un contract spot este un contract de vânzare a unei mărfi, a unui activ sau a unui drept, ale cărui clauze prevăd efectuarea livrării în termenul cel mai mare dintre cele două enumerate mai jos:

(a) în 2 zile de tranzacționare;

(b) în perioada acceptată în general pe piața respectivei mărfi, activ sau drept ca perioadă standard de livrare.

Un contract nu este considerat contract spot dacă, indiferent de clauzele sale explicite, există o înțelegere între părțile contractante conform căreia livrarea activului suport se amână și nu se efectuează în termenul menționat la alineatul (2).

▼B

(3) În sensul secțiunii C punctul 10 din anexa I la Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului [1], se consideră că un contract derivat referitor la un activ suport menționat în secțiunea respectivă sau la articolul 8 din prezentul regulament are caracteristicile altor instrumente financiare derivate atunci când se respectă una dintre următoarele condiții:

(a) contractul respectiv este decontat în numerar sau poate fi decontat în numerar, la exercitarea opțiunii uneia sau a mai multora dintre părți, din alte motive decât neîndeplinirea obligațiilor sau existența unui alt incident care conduce la reziliere;

(b) se tranzacționează pe o piață reglementată, un MTF, un OTF sau într-un loc de tranzacționare dintr-o țară terță care îndeplinește o funcție similară cu cea a unei piețe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF;

(c) condițiile prevăzute la alineatul (1) sunt respectate cu privire la contractul respectiv.

(4) Se consideră că un contract se încheie în scopuri comerciale în sensul secțiunii C punctul 7 din anexa I la Directiva 2014/65/UE și neavând caracteristicile altor instrumente financiare derivate în sensul secțiunii C punctele 7 și 10 din anexa respectivă atunci când sunt îndeplinite ambele condiții de mai jos:

(a) aceasta se încheie cu sau de către un operator sau administrator al unei rețele de transport al energiei, al unui mecanism de echilibrare a energiei sau al unei rețele de conducte;

(b) este necesară menținerea unui echilibru între resursele de energie și energia utilizată la un moment dat, inclusiv atunci când capacitatea de rezervă contractată de un operator de transport și de sistem de energie electrică, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/72/CE, este transferată de la un furnizor de servicii de echilibrare care îndeplinește condițiile preliminare la altul, cu consimțământul operatorului de sistem de transport relevant.

Articolul 8

Instrumentele financiare derivate prevăzute în secțiunea C punctul 10 din anexa I la Directiva 2014/65/UE

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE]

Pe lângă contractele derivate menționate în mod explicit în secțiunea C punctul 10 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, un contract derivat respectă dispozițiile din secțiunea respectivă atunci când respectă criteriile stabilite în secțiunea respectivă și la articolul 7 alineatul (3) din prezentul regulament și se referă la unul din următoarele elemente:

(a) lărgimea benzii de telecomunicații;

(b) capacitatea de depozitare a mărfurilor;

[1] Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

▼B

(c) capacitatea de transmitere sau de transport a mărfurilor, prin cablu, conducte sau alte mijloace, cu excepția drepturilor de transport legate de capacitățile interzonale de transportare a energiei electrice atunci când contractele se încheie, pe piața primară, cu sau prin intermediul unui operator de transport și de sistem sau a oricărei persoane care acționează ca furnizor de servicii în numele său pentru alocarea capacității de transport;

(d) un certificat, un credit, o licență, un drept sau alt activ similar direct legat de furnizarea, distribuția sau consumul de energie provenind din resurse regenerabile, cu excepția cazului în care contractul intră deja în domeniul de aplicare al secțiunii C din anexa I la Directiva 2014/65/UE;

(e) o variabilă geologică sau ecologică ori o altă variabilă fizică, cu excepția cazului în care contractul se referă la unități recunoscute ca fiind în conformitate cu cerințele Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

(f) un alt activ sau drept de natură fungibilă, altul decât dreptul de primire a unui serviciu, care poate fi transferat;

(g) un indice sau o măsură privind prețul, valoarea sau volumul tranzacțiilor cu orice activ, drept, serviciu sau obligație;

(h) un indice sau o măsură bazată pe statistici actuariale.

Articolul 9

Consultanță de investiții

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE]

În sensul definiției „consultanță de investiții” de la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2014/65/UE, o recomandare personală înseamnă o recomandare făcută unei persoane în calitatea acesteia de investitor sau potențial investitor sau în calitatea acesteia de agent al unui investitor sau al unui potențial investitor.

Recomandarea respectivă se prezintă ca fiind adecvată pentru persoana în cauză sau se bazează pe o examinare a particularităților persoanei respective și constituie o recomandare pentru a efectua una din următoarele operațiuni:

(a) cumpărarea, vânzarea, subscrierea, schimbul, răscumpărarea sau deținerea unui anumit instrument financiar;

(b) exercitarea sau neexercitarea unui drept conferit de un anumit instrument financiar privind cumpărarea, vânzarea, subscrierea, schimbul sau răscumpărarea unui instrument financiar.

([1]) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

▼B

O recomandare nu este considerată o recomandare personală dacă este destinată exclusiv publicului.

Articolul 10

Caracteristicile altor contracte derivate referitoare la monede

(1) În sensul secțiunii C punctul 4 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, alte contracte derivate referitoare la monede nu reprezintă un instrument financiar în cazul în care contractul este:

(a) un contract spot în sensul alineatului (2) din prezentul articol; sau

(b) un mijloc de plată:

(i) care trebuie să fie decontat fizic din alte motive decât neîndeplinirea obligațiilor sau existența unui alt eveniment care conduce la reziliere;

(ii) încheiat de cel puțin o persoană care nu este o contraparte financiară, în sensul articolului 2 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]);

(iii) încheiat pentru a facilita plata bunurilor, serviciilor sau investițiilor directe care pot fi identificate; și

(iv) nu este tranzacționat într-un loc de tranzacționare.

(2) În sensul alineatului (1), un contract spot este un contract de schimb al unei monede cu o altă monedă, ale cărui clauze prevăd efectuarea livrării în cel mai lung dintre cele două termene menționate în continuare:

(a) 2 zile de tranzacționare pentru orice pereche de monede importante prevăzute la alineatul (3);

(b) pentru orice pereche de monede în care cel puțin una dintre monede nu este o monedă importantă, 2 zile de tranzacționare, sau, dacă este mai lungă, perioada acceptată în general pe piața respectivei perechi de monede ca fiind perioada standard de livrare;

(c) în cazul în care contractul de schimb ale acestor monede este utilizat în principal în scopul vânzării sau al achiziționării unei valori mobiliare sau unui titlu de participare dintr-un organism de plasament colectiv, perioada acceptată în general pe piață pentru decontarea valorii mobiliare sau a unității dintr-un organism de plasament colectiv ca perioadă standard de livrare sau 5 zile de tranzacționare, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

▼B

Un contract nu este considerat contract spot atunci când, indiferent de clauzele sale explicite, există o înțelegere între părțile contractuale ca livrarea monedei să se amâne și să nu se efectueze în perioada prevăzută la primul paragraf.

(3) Monedele importante în sensul alineatului (2) sunt doar dolarul american, euro, yenul japonez, lira sterlină, dolarul australian, francul elvețian, dolarul canadian, dolarul din Hong Kong, coroana suedeză, dolarul neozeelandez, dolarul singaporez, coroana norvegiană, pesoul mexican, kuna croată, leva bulgară, coroana cehă, coroana daneză, forintul maghiar, zlotul polonez și leul românesc.

(4) În sensul alineatului (2), o zi de tranzacționare înseamnă orice zi de tranzacționare normală în jurisdicțiile celor două monede care sunt schimbate în temeiul unui contract de schimb între aceste monede și în jurisdicția unei a treia monede în cazul în care se îndeplinește una dintre condițiile următoare:

(a) schimbul monedelor respective presupune convertirea acestora prin intermediul celei de a treia monede din motive de lichiditate;

(b) perioada de livrare standard pentru schimbul acestor monede face trimitere la jurisdicția celei de a treia monede.

Articolul 11

Instrumentele pieței monetare

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Directiva 2014/65/UE]

În conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Directiva 2014/65/UE, printre instrumentele pieței monetare se numără bonuri de trezorerie, certificate de depozit, efecte de comerț și alte instrumente cu caracteristici în esență echivalente, care au următoarele caracteristici:

(a) au o valoare care poate fi determinată în orice moment;

(b) nu sunt instrumente financiare derivate;

(c) au o scadență la emitere de cel mult 397 de zile.

Articolul 12

Operatori independenți pentru acțiuni, certificate de depozit, fonduri tranzacționate la bursă, certificate și alte instrumente financiare similare

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiții este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru fiecare acțiune, certificat de depozit, fond tranzacționat la bursă (ETF), certificat sau alt instrument financiar similar atunci când firma efectuează operațiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu instrumentul financiar pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

▼B

(i) numărul de tranzacții extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin 0,4 % din numărul total de tranzacții cu instrumentul financiar relevant executate în Uniune, în orice loc de tranzacționare sau piață extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților cu instrumentul financiar respectiv au loc, în medie, în fiecare zi;

(b) în mod frecvent și sistematic cu instrumentul financiar pentru care nu există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților au avut loc, în medie, zilnic;

(c) în mod substanțial cu instrumentul financiar atunci când dimensiunea tranzacționării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin:

(i) 15 % din totalul cifrei de afaceri al tranzacțiilor cu respectivul instrument financiar pe care firma de investiții le-a executat pe cont propriu sau în numele clienților într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră;

(ii) 0,4 % din totalul cifrei de afaceri al tranzacțiilor cu respectivul instrument financiar executate în Uniune într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră.

Articolul 13

Operatori independenți pentru obligațiuni

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiții este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru toate obligațiunile care aparțin unei clase de obligațiuni emise de către aceeași entitate sau de oricare entitate din cadrul aceluiași grup în cazul în care, în legătură cu orice astfel de obligațiune, firma efectuează operațiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu obligațiunile pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacții extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin 2,5 % din numărul total de tranzacții cu obligațiunile relevante executate în Uniune, în orice loc de tranzacționare sau piață extrabursieră, în aceeași perioadă;

▼B

(ii) tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților cu instrumentul financiar respectiv au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(b) în mod frecvent și sistematic cu obligațiunile pentru care nu există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(c) în mod substanțial cu obligațiunile atunci când dimensiunea tranzacționării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin oricare dintre următoarele:

(i) 25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu obligațiunile respective pe care firma de investiții le-a executat pe cont propriu sau în numele clienților într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră;

(ii) 1 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu obligațiunile respective executate în Uniune într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră.

Articolul 14

Operatori independenți pentru produse financiare structurate

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiții este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru toate produsele financiare structurate care aparțin unei clase de produse financiare structurate emise de către aceeași entitate sau de oricare entitate din cadrul aceluiași grup în cazul în care, în legătură cu orice astfel de produs financiar structurat, firma efectuează operațiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu produsele financiare structurate pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacții extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin 4 % din numărul total de tranzacții cu produsele financiare structurate relevante executate în Uniune, în orice loc de tranzacționare sau piață extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților cu instrumentul financiar respectiv au loc, în medie, o dată pe săptămână;

▼B

(b) în mod frecvent și sistematic cu produsele financiare structurate pentru care nu există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților au avut loc, în medie, o dată pe săptămână;

(c) în mod substanțial cu produsele financiare structurate atunci când dimensiunea tranzacționării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin oricare dintre următoarele:

(i) 30 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu produsele financiare structurate respective pe care firma de investiții le-a executat pe cont propriu sau în numele clienților într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră;

(ii) 2,25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu produsele financiare structurate respective executate în Uniune într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră.

Articolul 15

Operatori independenți pentru instrumente financiare derivate

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiții este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru toate instrumentele financiare derivate care aparțin unei clase de instrumente financiare derivate în cazul în care, în legătură cu orice astfel de instrument financiar derivat, firma efectuează operațiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu instrumentele financiare derivate pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacții extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin 2,5 % din numărul total de tranzacții efectuate cu clasa respectivă de instrumente financiare derivate, executate în Uniune, în orice loc de tranzacționare sau piață extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților cu această clasă de instrumente financiare derivate au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(b) în mod frecvent și sistematic cu instrumentele financiare derivate pentru care nu există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu cu clasa relevantă de instrumente financiare derivate în executarea ordinelor clienților au avut loc, în medie, o dată pe săptămână;

▼B

(c) în mod substanțial cu instrumentele financiare derivate atunci când dimensiunea tranzacționării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin oricare dintre următoarele:

(i) 25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu clasa respectivă de instrumente financiare derivate pe care firma de investiții le-a executat pe cont propriu sau în numele clienților într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră;

(ii) 1 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu clasa respectivă de instrumente financiare derivate executate în Uniune într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră.

Articolul 16

Operatori independenți pentru certificate de emisii

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Se consideră că o firmă de investiții este un operator independent în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE pentru certificatele de emisii în cazul în care, în legătură cu orice astfel de instrument, firma efectuează operațiuni pe cont propriu, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) în mod frecvent și sistematic cu certificate de emisii pentru care există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni:

(i) numărul de tranzacții extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin 4 % din numărul total de tranzacții executate cu tipul relevant de certificate de emisii în Uniune, în orice loc de tranzacționare sau piață extrabursieră, în aceeași perioadă;

(ii) tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu în executarea ordinelor clienților cu acest tip de certificate de emisii au loc, în medie, o dată pe săptămână;

(b) în mod frecvent și sistematic cu certificatele de emisii pentru care nu există o piață lichidă, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 17 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în cazul în care în ultimele 6 luni tranzacțiile extrabursiere pe care aceasta le-a efectuat pe cont propriu cu tipul respectiv de certificate de emisii în executarea ordinelor clienților au avut loc, în medie, o dată pe săptămână;

(c) în mod substanțial cu certificate de emisii atunci când dimensiunea tranzacționării extrabursiere pe care aceasta a efectuat-o în ultimele 6 luni pe cont propriu în executarea ordinelor clienților reprezintă cel puțin oricare dintre următoarele:

▼B

(i) 30 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu acel tip de certificate de emisii pe care firma de investiții le-a executat pe cont propriu sau în numele clienților într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră;

(ii) 2,25 % din totalul cifrei de afaceri aferente tranzacțiilor cu acel tip de certificate de emisii executate în Uniune într-un loc de tranzacționare sau pe o piață extrabursieră.

▼M1

Articolul 16a

Participarea la dispozitive de corelare

Nu se consideră că o firmă de investiții tranzacționează pe cont propriu în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE în cazul în care respectiva firmă de investiții participă la dispozitive de corelare, instituite cu entități din afara propriului său grup, al căror scop sau consecință este realizarea de tranzacții „back-to-back”, care nu implică *de facto* asumarea niciunui risc, cu un anumit instrument financiar, în afara unui loc de tranzacționare.

▼B

Articolul 17

Termene de evaluare relevante

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Directiva 2014/65/UE]

Condițiile prevăzute la articolele 12-16 se evaluează trimestrial pe baza datelor din ultimele 6 luni. Perioada de evaluare începe în prima zi lucrătoare din lunile ianuarie, aprilie, iulie și octombrie.

Instrumentele nou emise fac obiectul evaluării doar dacă datele istorice acoperă o perioadă de cel puțin trei luni în ceea ce privește acțiunile, certificatele de depozit, fondurile tranzacționate la bursă, certificatele și alte instrumente financiare similare, și șase săptămâni în cazul obligațiunilor, al produselor financiare structurate și al instrumentelor financiare derivate.

Articolul 18

Tranzacționare algoritmică

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Directiva 2014/65/UE]

În scopul detalierii definiției tranzacționării algoritmice în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 39 din Directiva 2014/65/UE, se consideră că un sistem nu presupune o intervenție umană sau presupune o intervenție umană limitată atunci când, pentru un ordin, un proces de generare a cotațiilor sau un proces de optimizare a executării ordinelor, un sistem automat ia decizii în momentul inițierii, generării, direcționării sau executării ordinelor ori a cotațiilor, în funcție de parametrii prestabiliți.

Articolul 19

Tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Directiva 2014/65/UE]

(1) O rată intrazilnică ridicată de mesaje în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Directiva 2014/65/UE constă în transmiterea, în medie:

(a) a cel puțin 2 mesaje pe secundă cu privire la un instrument financiar tranzacționat într-un loc de tranzacționare; sau

▼B

(b) a cel puțin 4 mesaje pe secundă cu privire la toate instrumentele financiare tranzacționate într-un loc de tranzacționare.

(2) În sensul alineatului (1), se iau în calcul mesajele privind instrumentele financiare pentru care există o piață lichidă în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Se iau în calcul și mesajele introduse în vederea tranzacționării care îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 17 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE.

(3) În sensul alineatului (1), se iau în calcul și mesajele introduse în scopul tranzacționării pe cont propriu. Mesajele introduse prin alte tehnici de tranzacționare decât cele care se bazează pe tranzacționarea pe cont propriu se iau în calcul atunci când tehnica de execuție a firmei este structurată astfel încât să se evite execuția pe cont propriu.

(4) În sensul alineatului (1), la calcularea ratei intrazilnice ridicate de mesaje în contextul furnizorilor DEA, mesajele transmise de clienții lor DEA nu se iau în calcul.

(5) În sensul alineatului (1), locurile de tranzacționare furnizează lunar firmelor respective, la cerere, în termen de două săptămâni de la sfârșitul fiecărei luni calendaristice, estimări ale numărului mediu de mesaje transmise pe secundă, luând astfel în considerare toate mesajele transmise în cursul celor 12 luni precedente.

Articolul 20

Accesul electronic direct

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 41 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Se consideră că o persoană nu poate transmite pe cale electronică ordine referitoare la un instrument financiar direct către locul de tranzacționare, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 41 din Directiva 2014/65/UE atunci când acea persoană nu își poate exercita competențele discreționare în ceea ce privește fracțiunea de secundă exactă în care se introduce ordinul și durata de viață a ordinului în intervalul de timp respectiv.

(2) Se consideră că o persoană nu poate transmite electronic un ordin în mod direct în cazul în care transmiterea are loc prin intermediul unor mecanisme de optimizare a proceselor de executare a ordinelor care determină alți parametri ai ordinului în afară de locul sau locurile de tranzacționare în care ar trebui transmis ordinul, cu excepția cazului în care aceste mecanisme sunt incluse în sistemele clienților, nu în cele ale membrilor sau ale participanților la o piață reglementată, la un MTF sau în sistemele clienților unui OTF.

▼B

CAPITOLUL II

CERINȚE ORGANIZATORICE

SECȚIUNEA 1

Organizare

Articolul 21

Cerințe organizatorice generale

[Articolul 16 alineatele (2)-(10) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții respectă următoarele cerințe organizatorice:

(a) stabilesc, aplică și mențin proceduri decizionale și o structură organizatorică care specifică în mod exact și documentat structurile ierarhice și care repartizează funcțiile și responsabilitățile;

(b) asigură faptul că persoanele relevante cunosc procedurile care trebuie urmate pentru îndeplinirea adecvată a responsabilităților ce le revin;

(c) stabilesc, aplică și mențin mecanisme adecvate de control intern concepute pentru a asigura respectarea deciziilor și a procedurilor la toate nivelurile firmei de investiții;

(d) angajează personal care are aptitudinile, cunoștințele și experiența necesară pentru a îndeplini responsabilitățile atribuite;

(e) stabilesc, aplică și mențin la toate nivelurile relevante ale firmei de investiții un sistem eficient de raportare internă și de comunicare a informațiilor;

(f) păstrează înregistrări adecvate și ordonate ale activității desfășurate și ale organizării interne;

(g) garantează faptul că îndeplinirea mai multor funcții de către persoanele relevante nu împiedică și nu riscă să împiedice persoanele respective să îndeplinească o anumită funcție în mod corect, onest și profesionist.

Atunci când respectă condițiile stabilite la acest alineat, firmele de investiții țin seama de natura, amploarea și complexitatea activităților pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a activităților de investiții întreprinse în cadrul activităților respective.

(2) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin sisteme și proceduri adecvate pentru garantarea securității, a integrității și a confidențialității informațiilor, ținând seama de natura informațiilor în cauză.

(3) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin o politică adecvată de continuitate a activității pentru a asigura, în eventualitatea întreruperii sistemelor și a procedurilor lor, conservarea datelor și a funcțiilor fundamentale, precum și continuarea serviciilor și a activităților de investiții sau, atunci când acest lucru nu este posibil, recuperarea în timp util a datelor și a funcțiilor respective și reluarea în timp util a serviciilor și a activităților de investiții.

▼B

(4) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri contabile care să le permită, la solicitarea autorității competente, să îi prezinte în timp util acesteia rapoarte financiare care reflectă o imagine fidelă și corectă a poziției lor financiare și care respectă toate standardele și normele contabile aplicabile.

(5) Firmele de investiții monitorizează și evaluează periodic dacă sistemele, mecanismele lor de control intern și măsurile adoptate în conformitate cu alineatele (1)-(4) sunt adecvate și eficace și iau măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

Articolul 22

Asigurarea conformității

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri corespunzătoare menite să detecteze orice risc de încălcare de către firmă a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 2014/65/UE, precum și riscurile conexe, și adoptă măsuri și proceduri adecvate menite să reducă la minimum riscurile respective și să le permită autorităților competente să își exercite efectiv competențele care decurg din directiva menționată.

Firmele de investiții țin seama de natura, dimensiunea și complexitatea activităților pe care le desfășoară firma, precum și de natura și gama serviciilor și a activităților de investiții care au fost întreprinse în cadrul acestor activități.

(2) Firmele de investiții instituie și mențin o funcție permanentă și eficace de asigurare a conformității care este independentă și are următoarele responsabilități:

(a) monitorizarea permanentă și evaluarea periodică a caracterului adecvat și a eficacității măsurilor, politicilor și procedurilor aplicate în conformitate cu alineatul (1) primul paragraf, precum și a acțiunilor întreprinse pentru remedierea deficiențelor în materie de respectare de către firmă a obligațiilor care îi revin;

(b) consilierea și oferirea de asistență persoanelor relevante responsabile pentru prestarea de servicii și desfășurarea de activități de investiții în ceea ce privește respectarea obligațiilor firmei prevăzute de Directiva 2014/65/UE;

(c) elaborarea unui raport în atenția organului de conducere, cel puțin o dată pe an, referitor la punerea în aplicare și la eficacitatea cadrului de control general pentru servicii și activități de investiții, cu privire la riscurile care au fost identificate și la raportarea privind tratarea plângerilor, precum și cu privire la măsurile corective întreprinse sau care urmează să fie întreprinse;

(d) monitorizarea operațiunilor aferente procesului de tratare a plângerilor și considerarea plângerilor drept o sursă de informații pertinente în cadrul responsabilităților sale generale de monitorizare.

▼B

Pentru respectarea dispozițiilor din prezentul alineat literele (a) și (b), funcția de asigurare a conformității efectuează o evaluare pe baza căreia stabilește un program de monitorizare bazat pe riscuri care ia în considerare toate categoriile de servicii, activități și servicii auxiliare relevante pe care le desfășoară firma de investiții, inclusiv informațiile pertinente colectate în ceea ce privește monitorizarea procesului de tratare a plângerilor. Programul de monitorizare stabilește priorități determinate prin evaluarea riscului de asigurare a conformității, care garantează monitorizarea globală a riscului de conformitate.

(3) Pentru ca funcția de asigurare a conformității menționată la alineatul (2) să își poată îndeplini responsabilitățile în mod corespunzător și independent, firmele de investiții se asigură că sunt respectate următoarele condiții:

(a) funcția de asigurare a conformității dispune de autoritatea, resursele și competența necesare și are acces la toate informațiile pertinente;

(b) un coordonator al funcției de asigurare a conformității, numit și înlocuit de organul de gestionare, este responsabil de funcția de asigurare a conformității și de raportarea privind asigurarea conformității prevăzută în Directiva 2014/65/UE și la articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament;

(c) funcția de asigurare a conformității informează ad-hoc și direct organul de conducere atunci când detectează un risc major de neîndeplinire de către firmă a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 2014/65/UE;

(d) persoanele relevante implicate în funcția de asigurare a conformității nu sunt implicate în furnizarea serviciilor sau a activităților pe care le monitorizează;

(e) metoda de stabilire a remunerației persoanelor relevante implicate în funcția de asigurare a conformității nu compromite și nu este susceptibilă să compromită obiectivitatea acestora.

(4) O firmă de investiții nu trebuie să se conformeze obligațiilor prevăzute la alineatul (3) litera (d) sau litera (e) dacă poate demonstra faptul că, având în vedere natura, dimensiunea și complexitatea activităților sale, precum și natura și gama serviciilor și activităților de investiții, cerințele prevăzute la litera (d) sau la litera (e) nu sunt proporționale, iar funcția de asigurare a conformității continuă să fie eficace. În acest caz, firma de investiții evaluează dacă eficacitatea funcției de asigurare a conformității este compromisă. Evaluarea se revizuiește periodic.

Articolul 23

Gestionarea riscurilor

[Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții întreprind următoarele acțiuni cu privire la gestionarea riscurilor:

(a) stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri adecvate de gestionare a riscurilor prin care identifică riscurile legate de activitățile, procesele și sistemele firmei și, după caz, fixează nivelul riscului tolerat de firmă;

▼B

(b) adoptă dispoziții, proceduri și mecanisme eficace de gestionare a riscurilor legate de activitățile, procesele și sistemele firmei, în funcție de nivelul respectiv de toleranță la riscuri;

(c) monitorizează:

(i) caracterul adecvat și eficacitatea politicilor și a procedurilor de gestionare a riscurilor de care dispune firma de investiții;

(ii) gradul de respectare de către firma de investiții și de către persoanele relevante a dispozițiilor, procedurilor și mecanismelor adoptate în conformitate cu litera (b);

(iii) caracterul adecvat și eficacitatea măsurilor adoptate pentru remedierea eventualelor deficiențe din politicile, procedurile, dispozițiile, procesele și mecanismele respective, inclusiv a deficiențelor legate de nerespectarea de către persoanele relevante a dispozițiilor, proceselor și mecanismelor menționate anterior sau de nerespectarea politicilor și a procedurilor.

(2) După caz și în funcție de natura, dimensiunea și complexitatea activităților pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și a activităților de investiții întreprinse în cadrul obiectului de activitate respectiv, firmele de investiții instituie și mențin o funcție de gestionare a riscurilor care este independentă și care efectuează următoarele sarcini:

(a) punerea în aplicare a politicii și a procedurilor menționate la alineatul (1);

(b) furnizarea de rapoarte și consultanță cadrelor de conducere de nivel superior în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

În cazul în care o firmă de investiții nu instituie și nu menține o funcție de gestionare a riscurilor în conformitate cu primul paragraf, aceasta trebuie să poată demonstra, la cerere, că politicile și procedurile pe care le-a adoptat în conformitate cu alineatul (1) îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul respectiv.

Articolul 24

Auditul intern

[Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

După caz și în funcție de natura, dimensiunea și complexitatea activităților pe care le desfășoară, precum și de natura și gama serviciilor și activităților de investiții întreprinse în cadrul activităților respective, firmele de investiții instituie și mențin o funcție de audit intern separată și independentă de celelalte funcții și activități ale firmei de investiții, căreia îi revin următoarele responsabilități:

(a) stabilirea, aplicarea și menținerea unui plan de audit pentru examinarea și evaluarea caracterului adecvat și a eficacității sistemelor, a mecanismelor de control intern și a măsurilor instituite de firmele de investiții;

(b) formularea de recomandări pe baza rezultatelor activității efectuate în conformitate cu litera (a) și verificarea respectării recomandărilor respective;

(c) întocmirea de rapoarte cu privire la aspectele de audit intern în conformitate cu articolul 25 alineatul (2).

▼B

Articolul 25

Responsabilitatea cadrelor de conducere de nivel superior

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când atribuie funcții la nivel intern, firmele de investiții se asigură că atât cadrele de conducere de nivel superior, cât și cele care asigură funcția de supraveghere, după caz, au responsabilitatea de a asigura respectarea de către firmă a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 2014/65/UE. Mai precis, cadrele de conducere de nivel superior și, după caz, funcția de supraveghere vor trebui să evalueze și să verifice periodic eficacitatea politicilor, mecanismelor și procedurilor puse în aplicare în scopul respectării obligațiilor prevăzute de Directiva 2014/65/UE și să adopte măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

Prin alocarea funcțiilor importante în rândul cadrelor de conducere de nivel superior se stabilește în mod clar cine este responsabil pentru supravegherea și menținerea cerințelor organizatorice ale firmei. Înregistrările privind alocarea funcțiilor importante trebuie să fie la zi.

(2) Firmele de investiții se asigură că în mod frecvent, și cel puțin o dată pe an, cadrele de conducere de nivel superior primesc rapoarte scrise privind aspectele prevăzute la articolele 22, 23 și 24, precizând, în special, dacă s-au adoptat măsuri adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.

(3) Firmele de investiții se asigură că, în cazul în care există o funcție de supraveghere, aceasta primește în mod regulat rapoarte scrise privind aspectele prevăzute la articolele 22, 23 și 24.

(4) În sensul prezentului articol, „funcție de supraveghere” desemnează funcția din cadrul firmei de investiții care este responsabilă cu supravegherea cadrelor de conducere de nivel superior.

Articolul 26

Gestionarea plângerilor

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin politici și proceduri eficace și transparente de tratare a plângerilor care să permită gestionarea promptă a plângerilor depuse de clienți sau de potențialii clienți. Firmele de investiții țin evidența plângerilor primite și a măsurilor luate pentru soluționarea acestora.

Politica de gestionare a plângerilor oferă informații clare, precise și actualizate cu privire la procesul de gestionare a plângerilor. Această politică este aprobată de organul de conducere al firmei.

(2) Firmele de investiții publică detalii privind procedura care trebuie urmată în cazul tratării unei plângeri. Printre aceste detalii se numără informații cu privire la politica de gestionare a plângerilor și datele de contact ale funcției de gestionare a plângerilor. Informațiile se furnizează clienților sau potențialilor clienți, la cerere sau atunci când se confirmă primirea unei plângeri. Firmele de investiții iau măsurile necesare care să le permită clienților și potențialilor clienți să depună plângeri în mod gratuit.

▼B

(3) Firmele de investiții instituie o funcție de gestionare a plângerilor responsabilă cu examinarea plângerilor. Această funcție poate fi îndeplinită de către funcția de asigurare a conformității.

(4) Atunci când tratează o plângere, firmele de investiții comunică cu clienții sau cu potențialii clienții în mod clar, într-un limbaj simplu și ușor de înțeles și răspund plângerilor fără întârzieri nejustificate.

(5) Firmele de investiții îi informează pe clienți sau potențiali clienți care este poziția firmei cu privire la plângeri și le comunică acestora opțiunile de care dispun, inclusiv opțiunea de a depune plângeri în fața unei entități de soluționare alternativă a litigiilor, astfel cum este definită la articolul 4 litera (h) din Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) privind SAL în materie de consum, sau opțiunea de a formula o acțiune civilă.

(6) Firmele de investiții furnizează informații privind plângerile și procesul de tratare a plângerilor autorităților competente relevante și, dacă este cazul, în conformitate cu legislația națională, unei entități de soluționare alternativă a litigiilor (SAL).

(7) Funcția de asigurare a conformității din cadrul firmelor de investiții analizează plângerile și datele referitoare la tratarea plângerilor, pentru a se asigura că identifică și iau în calcul eventualele riscuri sau probleme.

Articolul 27

Politici și practici în materie de remunerare

[Articolele 16, 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții definesc și pun în aplicare politici și practici în materie de remunerare în conformitate cu procedurile interne corespunzătoare, ținând seama de interesele tuturor clienților firmei, astfel încât clienții să fie tratați în mod echitabil, iar interesele lor să nu fie afectate de practicile în materie de remunerare adoptate de firmă pe termen scurt, mediu sau lung.

Politicile și practicile în materie de remunerare sunt concepute în așa fel încât să nu creeze conflicte de interese sau stimulente care ar putea determina persoanele relevante să pună mai presus propriile interese sau interesele firmei, eventual în detrimentul clientului.

(2) Firmele de investiții se asigură că politicile și practicile de remunerare se aplică tuturor persoanelor relevante care au un impact, direct sau indirect, asupra investițiilor și a serviciilor auxiliare furnizate de firma de investiții sau asupra comportamentului firmei, indiferent de tipul de clienți, în măsura în care remunerarea acestor persoane și alte stimulente similare pot crea conflicte de interese care le încurajează pe acestea să acționeze împotriva intereselor clienților firmei.

([1]) Directiva 2013/11/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind soluționarea alternativă a litigiilor în materie de consum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2009/22/CE (Directiva privind SAL în materie de consum) (JO L 165, 18.6.2013, p. 63).

▼B

(3) Organul de conducere al firmei de investiții aprobă, după ce s-a consultat cu funcția de asigurare a conformității, politica de remunerare a firmei. Cadrele de conducere de nivel superior ale firmei de investiții sunt responsabile de implementarea zilnică a politicii de remunerare și de monitorizarea riscurilor de conformitate aferente politicii.

(4) Remunerațiile și stimulentele similare nu se bazează exclusiv sau în principal pe criterii comerciale cantitative și țin pe deplin seama de criterii calitative adecvate, care reflectă respectarea normelor aplicabile, tratamentul echitabil al clienților și calitatea serviciilor furnizate clienților.

Se menține în permanență un echilibru între componenta fixă și cea variabilă a remunerației, astfel încât structura de remunerare să nu favorizeze interesele firmei de investiții sau pe cele ale persoanelor relevante în detrimentul intereselor unui client.

Articolul 28

Sfera de aplicare a tranzacțiilor personale

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

În sensul articolelor 29 și 37, tranzacția personală este tranzacția cu un instrument financiar efectuată de o persoană relevantă sau în numele unei persoane relevante, cu condiția respectării a cel puțin unuia dintre următoarele criterii:

(a) persoana relevantă acționează în afara sferei activităților pe care le desfășoară cu titlu profesional;

(b) tranzacția este efectuată în contul uneia dintre următoarele persoane:

(i) persoana relevantă;

(ii) orice persoană cu care aceasta are o relație de rudenie sau cu care are legături strânse;

(iii) o persoană față de care persoana relevantă are un interes major, direct sau indirect, în rezultatul tranzacției, altul decât obținerea unui onorariu sau a unui comision pentru executarea tranzacției.

Articolul 29

Tranzacții personale

[Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin mecanisme adecvate menite să prevină activitățile prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), în cazul oricărei persoane relevante implicate în activități care pot genera un conflict de interese sau care are acces la informații privilegiate în sensul articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 sau la alte informații confidențiale privind clienții sau tranzacțiile cu sau pentru clienți ca urmare a unei activități efectuate de persoana respectivă în numele firmei.

▼B

(2) Firmele de investiții se asigură că persoanele relevante nu încheie tranzacții personale care îndeplinesc cel puțin unul dintre următoarele criterii:

(a) persoanei respective i se interzice să efectueze tranzacția în cauză în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014;

(b) tranzacția implică folosirea abuzivă sau divulgarea improprie a informațiilor confidențiale în cauză;

(c) tranzacția intră în conflict sau ar putea să intre în conflict cu o obligație care îi revine firmei de investiții în temeiul Directivei 2014/65/UE.

(3) Firmele de investiții se asigură că, în afara cadrului normal al relațiilor de muncă sau al contractului de servicii, persoanele relevante nu oferă consiliere sau recomandări unei alte persoane în vederea efectuării unei tranzacții cu instrumente financiare care, dacă ar fi vorba de o tranzacție personală a persoanei relevante, ar intra sub incidența literei alineatului (2), a articolului 37 alineatul (2) litera (a) sau (b) sau a articolului 67 alineatul (3).

(4) Fără a se aduce atingere articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, firmele de investiții se asigură că persoanele relevante nu divulgă, în afara cadrului normal al relațiilor de serviciu sau al contractului de servicii, informații sau opinii unei alte persoane, atunci când persoana relevantă cunoaște sau ar trebui, în mod rezonabil, să cunoască faptul că, în urma divulgării, cealaltă persoană va acționa sau este posibil să acționeze într-unul din următoarele moduri:

(a) să efectueze o tranzacție cu instrumente financiare care, dacă ar fi vorba de o tranzacție personală a persoanei relevante, ar intra sub incidența alineatului (2) sau (3), a articolului 37 alineatul (2) litera (a) sau (b) sau a articolului 67 alineatul (3);

(b) să ofere consiliere sau asistență unei alte persoane în efectuarea unei astfel de tranzacții.

(5) Mecanismele necesare în temeiul alineatului (1) trebuie să fie astfel concepute încât să garanteze că:

(a) fiecare persoană relevantă care intră sub incidența alineatelor (1), (2), (3) și (4) cunoaște restricțiile privind tranzacțiile personale, precum și măsurile adoptate de firma de investiții în ceea ce privește tranzacțiile personale și divulgarea informațiilor, în conformitate cu alineatele (1), (2), (3) și (4);

(b) firma este informată cu promptitudine cu privire la orice tranzacție personală efectuată de o persoană relevantă, fie prin notificarea tranzacției respective, fie prin alte proceduri care îi permit firmei să identifice tranzacțiile respective;

(c) se ține o evidență a tranzacțiilor personale notificate firmei sau identificate de aceasta, care trebuie să includă orice autorizație sau interdicție privind tranzacția în cauză.

▼B

În cazul acordurilor de externalizare, firma de investiții se asigură că firma căreia i se externalizează activitatea păstrează o evidență a tranzacțiilor personale încheiate de orice persoană relevantă și, la cerere, îi furnizează cu promptitudine firmei de investiții informațiile respective.

(6) Alineatele (1)-(5) nu se aplică următoarelor tranzacții personale:

(a) tranzacții personale efectuate în cadrul unui serviciu de administrare discreționară a portofoliului pentru care nu există o comunicare prealabilă privind tranzacția între administratorul portofoliului și persoana relevantă sau o altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacția;

(b) tranzacții personale cu organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) sau cu fonduri de investiții alternative (FIA) care fac obiectul unei supravegheri în conformitate cu legislația unui stat membru care impune un nivel echivalent de repartizare a riscurilor pentru activele lor, atunci când persoana relevantă și orice altă persoană în contul căreia se efectuează tranzacțiile nu sunt implicate în administrarea organismului respectiv.

SECȚIUNEA 2

Externalizare

Articolul 30

Sfera de aplicare a funcțiilor operaționale critice și importante

[Articolul 16 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul articolului 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE, o funcție operațională este considerată critică sau importantă în cazul în care o anomalie sau deficiență în îndeplinirea acestei funcții ar compromite considerabil capacitatea firmei de investiții de a respecta în continuare condițiile și obligațiile care decurg din autorizația sa sau celelalte obligații în temeiul Directivei 2014/65/UE sau ar compromite performanța financiară a firmei de investiții, soliditatea sau continuitatea serviciilor și a activităților sale de investiții.

(2) Fără a se aduce atingere statutului unei alte funcții, următoarele funcții nu sunt considerate critice sau importante în sensul alineatului (1):

(a) furnizarea către firmă a unor servicii de consultanță și a altor servicii care nu fac parte din activitățile de investiții ale firmei, inclusiv acordarea de consultanță juridică firmei, formarea personalului firmei, servicii de facturare și securitatea sediului și a personalului firmei;

(b) achiziționarea de servicii standardizate, inclusiv servicii de informații privind piața și fluxuri de date privind prețurile (*price feeds*).

▼B

Articolul 31

Externalizarea funcțiilor operaționale critice sau importante

[Articolul 16 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care externalizează funcții operaționale critice sau importante rămân pe deplin responsabile pentru îndeplinirea tuturor obligațiilor care le revin în temeiul Directivei 2014/65/UE și respectă următoarele condiții:

(a) prin externalizare, cadrele de conducere de nivel superior nu își deleagă responsabilitatea;

(b) relația firmei de investiții cu clienții săi și obligațiile față de respectivii clienți în conformitate cu Directiva 2014/65/UE nu se modifică;

(c) condițiile pe care firma de investiții trebuie să le respecte pentru a putea fi autorizată în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2014/65/UE și pentru a rămâne autorizată nu sunt afectate;

(d) nu se elimină și nu se modifică niciuna dintre condițiile pe baza cărora s-a acordat autorizația firmei.

(2) Firmele de investiții acționează cu deplină competență, grijă și diligență atunci când încheie, administrează sau reziliază un acord prin care externalizează funcții operaționale critice sau importante unui furnizor de servicii și iau măsurile necesare pentru a se asigura că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) furnizorul de servicii are competența, capacitatea, resurse suficiente și o structură organizatorică adecvată pentru îndeplinirea funcțiilor externalizate, precum și orice autorizație cerută de lege pentru a îndeplini funcțiile externalizate în mod responsabil și profesionist;

(b) furnizorul de servicii efectuează serviciile externalizate în mod eficace și în conformitate cu legislația și cu cerințele de reglementare aplicabile și, în acest sens, firma a stabilit metode și proceduri de evaluare a nivelului de performanță a furnizorului de servicii și de verificare constantă a serviciilor furnizate de către furnizorul de servicii;

(c) furnizorul de servicii supraveghează în mod corespunzător asigurarea funcțiilor externalizate și gestionează corect riscurile asociate externalizării;

(d) se adoptă măsuri adecvate în cazul în care se constată că furnizorul de servicii nu își poate îndeplini sarcinile în mod eficace sau în conformitate cu legislația și cerințele de reglementare aplicabile;

▼B

(e) firma de investiții supraveghează în mod eficace funcțiile sau serviciile externalizate și gestionează riscurile asociate externalizării; în acest sens, firma păstrează expertiza și resursele necesare pentru a supraveghea în mod eficace funcțiile externalizate și pentru a gestiona riscurile respective;

(f) furnizorul de servicii a anunțat firmei de investiții eventualele evoluții care ar putea avea un impact major asupra capacității sale de a-și îndeplini în mod eficace funcțiile externalizate în conformitate cu legislația și cerințele de reglementare aplicabile;

(g) firma de investiții poate să rezilieze acordul de externalizare, dacă este nevoie, cu efect imediat dacă acest lucru este în interesul clienților săi și fără a aduce atingere continuității și calității serviciilor furnizate clienților;

(h) furnizorul de servicii cooperează cu autoritățile competente ale firmei de investiții cu privire la funcțiile externalizate;

(i) firma de investiții, auditorii acesteia și autoritățile competente relevante au acces efectiv la datele privind funcțiile externalizate, precum și la sediile relevante ale furnizorului de servicii, după caz, în scopul unei supravegheri eficace în conformitate cu prezentul articol, iar autoritățile competente sunt în măsură să își exercite aceste drepturi de acces;

(j) furnizorul de servicii protejează informațiile confidențiale privind firma de investiții și clienții acesteia;

(k) firma de investiții și furnizorul de servicii au stabilit, aplicat și menținut un plan de urgență privind recuperarea datelor în caz de dezastru și testări periodice ale sistemelor de back-up, după caz, având în vedere funcția, serviciul sau activitatea care a fost externalizată;

(l) firma de investiții se asigură că se mențin continuitatea și calitatea funcțiilor sau a serviciilor externalizate și în caz de încetare a externalizării, fie prin transferul funcțiilor sau a serviciilor externalizate către o parte terță, fie prin exercitarea acestor funcții de către firma însăși.

(3) Drepturile și obligațiile care le revin firmelor de investiții și furnizorului de servicii sunt clar atribuite și definite printr-un acord scris. Mai precis, firma își păstrează drepturile de instructaj și de reziliere, dreptul la informare și dreptul de a inspecta și a avea acces la registrele contabile și la sediile furnizorului. Acordul prevede faptul că externalizarea de către prestatorul de servicii are loc doar cu consimțământul scris al firmei de investiții.

(4) Atunci când firma de investiții și furnizorul de servicii sunt membri ai aceluiași grup, firma de investiții poate ține seama, pentru a se conforma dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 32, de măsura în care firma controlează furnizorul de servicii sau are capacitatea de a influența acțiunile acestuia.

▼B

(5) Firmele de investiții pun la dispoziția autorităților competente, la cerere, toate informațiile de care acestea au nevoie pentru a supraveghea dacă funcțiile externalizate se desfășoară respectându-se cerințele Directivei 2014/65/UE și măsurile sale de punere în aplicare.

Articolul 32

Furnizori de servicii situați în țări terțe

[Articolul 16 alineatul (2) și articolul 16 alineatul (5) primul paragraf din Directiva 2014/65/UE]

(1) Pe lângă cerințele prevăzute la articolul 31, atunci când o firmă de investiții externalizează funcțiile legate de serviciul de investiții de administrare a portofoliului furnizat clienților unui furnizor de servicii situat într-o țară terță, firma de investiții asigură respectarea următoarelor condiții:

(a) furnizorul de servicii este autorizat sau înregistrat în țara de origine pentru a furniza serviciul respectiv și este supravegheat efectiv de o autoritate competentă din țara terță respectivă;

(b) există un acord adecvat de cooperare între autoritatea competentă a firmei de investiții și autoritatea de supraveghere a furnizorului de servicii.

(2) Acordul de cooperare menționat la alineatul (1) litera (b) asigură că autoritățile competente ale firmei de investiții sunt cel puțin în măsură:

(a) să obțină, la cerere, informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile de supraveghere în conformitate cu Directiva 2014/65/UE și cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(b) să obțină acces la documentele păstrate în țara terță care sunt relevante pentru a-și îndeplini sarcinile de supraveghere;

(c) să primească în cel mai scurt timp informații din partea autorității de supraveghere din țara terță, care să îi permită să investigheze eventualele încălcări ale cerințelor Directivei 2014/65/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare, precum și ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014;

(d) să coopereze în materie de asigurare a respectării legislației, în conformitate cu legislația națională și internațională care se aplică autorității de supraveghere din țara terță și autorităților competente din Uniune în cazurile de încălcare a cerințelor Directivei 2014/65/UE și ale măsurilor sale de punere în aplicare, precum și ale legislației naționale relevante.

(3) Autoritățile competente publică pe site-ul lor web o listă cu autoritățile de supraveghere din țările terțe cu care au încheiat acorduri de cooperare în sensul alineatului (1) litera (b).

Autoritățile competente actualizează acordurile de cooperare încheiate înainte de data de aplicare a prezentului regulament, în termen de șase luni de la data respectivă.

▼B

SECȚIUNEA 3

Conflicte de interese

Articolul 33

Conflicte de interese care pot crea prejudicii clientului

[Articolul 16 alineatul (3) și articolul 23 din Directiva 2014/65/UE]

Pentru identificarea tipurilor de conflicte de interese care apar în timpul furnizării de servicii de investiții și de servicii auxiliare sau a unei combinații a acestor servicii și a căror existență poate prejudicia interesele unui client, firmele de investiții iau în considerare, drept criterii minime, posibilitatea ca firma de investiții, o persoană relevantă sau o persoană care are o legătură directă sau indirectă cu firma printr-o relație de control să se afle într-una din situațiile menționate în continuare, fie ca rezultat al furnizării de servicii de investiții sau auxiliare, fie ca rezultat al activităților de investiții, fie din alte motive:

(a) firma sau persoana respectivă poate obține un câștig financiar sau poate evita o pierdere financiară pe cheltuiala clientului;

(b) firma sau persoana respectivă are un interes legat de rezultatul serviciului furnizat clientului sau al tranzacției efectuate în numele clientului, care este diferit de interesul clientului privind acel rezultat;

(c) firma sau persoana respectivă este stimulată financiar sau în alt mod să favorizeze interesul altui client sau grup de clienți în detrimentul intereselor clientului;

(d) firma sau persoana respectivă desfășoară aceeași activitate ca și clientul;

(e) firma sau persoana respectivă primește sau va primi din partea altei persoane decât clientul său un stimulent pentru serviciul furnizat clientului, sub formă de beneficii pecuniare sau nepecuniare ori sub formă de servicii.

Articolul 34

Politica în domeniul conflictelor de interese

[Articolul 16 alineatul (3) și articolul 23 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin o politică eficientă în materie de conflicte de interese, formulată în scris care corespunde dimensiunii și modului de organizare al firmei, precum și naturii, amplorii și complexității activității pe care o desfășoară.

Atunci când firma face parte dintr-un grup, politica respectivă ia, de asemenea, în considerare împrejurările pe care firma le cunoaște sau ar trebui să le cunoască și care pot genera un conflict de interese ca rezultat al structurii și al activităților desfășurate de ceilalți membri ai grupului.

▼B

(2) Politica privind conflictele de interese stabilită în conformitate cu alineatul (1):

(a) trebuie să identifice, legat de serviciile și activitățile specifice de investiții și de serviciile auxiliare furnizate de firmă sau în numele firmei de investiții, circumstanțele care constituie sau care pot genera un conflict de interese cu un risc considerabil de prejudiciere a intereselor unuia sau a mai multor clienți;

(b) trebuie să specifice procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate pentru prevenirea sau gestionarea unor astfel de conflicte.

(3) Procedurile și măsurile prevăzute la alineatul (2) litera (b) sunt astfel concepute încât garantează că persoanele relevante care desfășoară diferite activități în care pot apărea conflicte de interese de tipul celor menționate la alineatul (2) litera (a) desfășoară activitățile respective cu un grad de independență adaptat dimensiunii și activităților firmei de investiții și ale grupului din care aceasta face parte, precum și riscului de prejudiciere a intereselor clienților.

În sensul alineatului (2) litera (b), pentru ca firma respectivă să aibă gradul de independență necesar, printre procedurile care trebuie urmate și măsurile care trebuie adoptate trebuie să se numere cel puțin aspectele următoare:

(a) proceduri eficace de prevenire sau de control al schimbului de informații între persoanele relevante implicate în activități care presupun un risc de conflict de interese, atunci când schimbul acestor informații poate prejudicia interesele unuia sau ale mai multor clienți;

(b) supravegherea separată a persoanelor relevante ale căror funcții principale implică desfășurarea unor activități în numele clienților sau furnizarea de servicii clienților ale căror interese pot intra în conflict sau care reprezintă în alt fel interese diferite care pot intra în conflict, inclusiv cele ale firmei;

(c) eliminarea oricărei legături directe dintre remunerarea persoanelor relevante care desfășoară cu precădere o anumită activitate și remunerarea altor persoane relevante, sau câștigurile generate de acestea, care desfășoară cu precădere altă activitate, atunci când activitățile în cauză pot genera un conflict de interese;

(d) măsuri de prevenire sau de limitare a exercitării de către orice persoană a unei influențe inadecvate asupra modului în care o persoană relevantă furnizează servicii de investiții sau auxiliare ori desfășoară activități de investiții;

(e) măsuri de prevenire sau de control al implicării simultane sau consecutive a unei persoane relevante în servicii de investiții sau servicii auxiliare diferite sau în activități diferite de investiții, atunci când implicarea respectivă poate prejudicia gestionarea corespunzătoare a conflictelor de interese.

▼B

(4) Firmele de investiții se asigură că informarea clienților, prevăzută la articolul 23 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, este o măsură de ultimă instanță utilizată numai atunci când dispozițiile organizatorice și administrative eficiente adoptate de firma de investiții, în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2014/65/UE, pentru prevenirea sau gestionarea conflictelor de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că se evită riscurile de a afecta interesele clienților.

În informare se precizează în mod clar că dispozițiile administrative și organizatorice adoptate de firma de investiții pentru a preveni ori pentru a gestiona acest conflict nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că se evită riscurile de a afecta interesele clienților. Informarea include o descriere specifică a conflictelor de interese care apar în contextul furnizării de servicii de investiții și/sau de servicii auxiliare, în funcție de natura clientului căruia i se transmit informațiile. Descrierea explică natura generală și sursele conflictelor de interese, precum și riscurile pentru client care apar ca urmare a conflictelor de interese și măsurile luate pentru a diminua aceste riscuri, cu suficiente detalii, astfel încât clientul să poată lua o decizie în cunoștință de cauză cu privire la serviciile de investiții sau la serviciile auxiliare în contextul cărora apar conflicte de interese.

(5) Firmele de investiții evaluează și revizuiesc periodic, cel puțin o dată pe an, politica în domeniul conflictelor de interese stabilită în conformitate cu alineatele (1)-(4) și iau toate măsurile adecvate pentru a soluționa eventualele deficiențe. Bazarea excesivă pe divulgarea conflictelor de interese este considerată o deficiență a politicii în materie de conflicte de interese adoptate în cadrul firmei.

Articolul 35

Înregistrarea serviciilor sau a activităților care generează conflicte de interese prejudiciabile

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiții țin o evidență, pe care o actualizează periodic, a tipurilor de servicii de investiții sau auxiliare sau de activități de investiții efectuate de firmă sau în numele firmei în cursul cărora a apărut un conflict de interese care a generat un risc de prejudiciere a intereselor unuia sau a mai multor clienți sau, în cazul serviciilor sau activităților în curs, a conflictelor de acest tip care pot apărea.

Cadrele de conducere de nivel superior primesc în mod frecvent, și cel puțin o dată pe an, rapoarte scrise privind situațiile menționate la acest articol.

Articolul 36

Cercetarea pentru investiții și comunicările publicitare

[Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul articolului 37, cercetarea pentru investiții reprezintă cercetarea sau alte informații care recomandă sau propun, explicit sau implicit, o strategie de investiții cu privire la unul sau mai multe instrumente financiare sau la emitenții instrumentelor financiare, inclusiv orice opinie privind valoarea sau prețul actual sau viitor al instrumentelor respective, care se adresează canalelor de distribuție sau publicului și în legătură cu care sunt întrunite următoarele condiții:

▼B

(a) cercetarea sau informațiile sunt denumite sau descrise ca cercetare pentru investiții sau în termeni similari ori sunt prezentate ca explicație obiectivă sau independentă a conținutului recomandării;

(b) în cazul în care recomandarea în cauză este făcută de o firmă de investiții unui client, atunci recomandarea nu este considerată consultanță de investiții în sensul Directivei 2014/65/UE.

(2) O recomandare de tipul celei care intră sub incidența articolului 3 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, dar care nu respectă condițiile prevăzute la alineatul (1) se consideră comunicare publicitară în sensul Directivei 2014/65/UE, iar firmele de investiții care elaborează sau diseminează recomandarea respectivă se asigură că aceasta este identificată în mod clar ca atare.

În plus, firmele se asigură că orice astfel de recomandare conține o declarație clară și evidentă că (sau, în cazul unei recomandări orale, o declarație în acest sens) nu a fost pregătită în conformitate cu cerințele legale instituite pentru a promova independența cercetării pentru investiții și că nu face obiectul vreunei interdicții privind difuzarea cercetării pentru investiții.

Articolul 37

Cerințe organizatorice suplimentare privind cercetarea pentru investiții sau comunicări publicitare

[Articolul 16 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care, pe propria răspundere sau pe răspunderea unui membru al grupului din care fac parte, elaborează sau dispun elaborarea unor cercetări pentru investiții care sunt destinate sau care ar putea să fie ulterior difuzate clienților firmei sau publicului, asigură punerea în aplicare a tuturor măsurilor prevăzute la articolul 34 alineatul (3) în privința analiștilor financiari implicați în întocmirea cercetării pentru investiții, precum și a altor persoane relevante ale căror responsabilități sau interese profesionale pot intra în conflict cu interesele persoanelor în atenția cărora se diseminează cercetarea pentru investiții.

Obligațiile menționate la primul paragraf se aplică, de asemenea, în ceea ce privește recomandările prevăzute la articolul 36 alineatul (2).

(2) Firmele de investiții menționate la alineatul (1) primul paragraf instituie dispoziții menite să garanteze respectarea următoarelor condiții:

(a) analiștii financiari și alte persoane relevante nu efectuează în altă calitate decât de formatori de piață care acționează cu bună credință și în timpul desfășurării normale a procesului de formare a pieței sau pentru executarea unui ordin spontan al unui client, tranzacții personale sau operațiuni în numele oricărei alte persoane, inclusiv al firmei de investiții, cu instrumente financiare la care se referă cercetarea pentru investiții sau cu alte instrumente financiare conexe, atunci când respectivele persoane cunosc data probabilă de difuzare sau conținutul probabil al respectivei cercetări pentru investiții, iar aceste informații nu sunt accesibile publicului sau clienților și nu pot fi ușor deduse din informațiile disponibile, atât timp cât destinatarii cercetării pentru investiții nu au avut oportunitatea rezonabilă de a acționa pe baza acestora;

▼B

(b) în situațiile care nu intră sub incidența literei (a), analiștii financiari și orice alte persoane relevante care participă la elaborarea cercetării pentru investiții nu efectuează tranzacții personale cu instrumente financiare la care se referă cercetarea pentru investiții sau cu alte instrumente financiare conexe, contrar recomandărilor actuale, exceptând situațiile excepționale și cu aprobarea prealabilă a unui membru al serviciului juridic al firmei sau al funcției acesteia de asigurare a conformității;

(c) există o separare fizică între analiștii financiari implicați în elaborarea de cercetare pentru investiții și alte persoane relevante ale căror responsabilități sau interese comerciale pot intra în conflict cu interesele persoanelor în atenția cărora se diseminează cercetările pentru investiții sau, în cazul în care se consideră că acest lucru nu este adecvat din cauza dimensiunii și a modului de organizare a firmei, precum și a naturii, amplorii și complexității activității sale, elaborarea și punerea în aplicare a unor bariere informaționale alternative adecvate;

(d) firmele de investiții însele, analiștii financiari și alte persoane relevante implicate în producerea cercetării pentru investiții nu acceptă stimulente de la persoanele care au un interes major în subiectul respectivei cercetări pentru investiții;

(e) firmele de investiții însele, analiștii financiari și alte persoane relevante implicate în producerea cercetării pentru investiții nu le promit emitenților că cercetare le va fi favorabilă;

(f) înainte de diseminarea cercetării pentru investiții, emitenții, persoanele relevante, altele decât analiștii financiari, și orice altă persoană nu sunt autorizate să examineze proiectul de cercetare pentru investiții în scopul de a verifica acuratețea declarațiilor factuale formulate în respectiva cercetare sau în alte scopuri decât cele de asigurare a conformității cu obligațiile legale ale firmei, atunci când proiectul include o recomandare sau un preț indicativ.

În sensul prezentului alineat, „instrumentul financiar conex” înseamnă un instrument financiar al cărui preț este îndeaproape influențat de variația prețului altui instrument financiar care face obiectul cercetării pentru investiții și include un instrument derivat al celuilalt instrument financiar.

(3) Firmele de investiții care diseminează publicului sau clienților cercetarea pentru investiții efectuată de o altă persoană sunt scutite de obligația de respectare a dispozițiilor alineatului (1), în cazul în care se îndeplinesc următoarele criterii:

(a) persoana care efectuează cercetarea pentru investiții nu este membru al grupului din care face parte firma de investiții;

(b) firma de investiții nu modifică semnificativ recomandările din cercetarea pentru investiții;

(c) firma de investiții nu prezintă cercetarea pentru investiții ca fiind propriul produs;

(d) firma de investiții verifică dacă autorul cercetării pentru investiții intră sub incidența cerințelor echivalente cerințelor prevăzute de prezentul regulament privind elaborarea cercetării în cauză sau a stabilit o politică ce prevede cerințele respective.

▼B

Articolul 38

Cerințe generale suplimentare în materie de subscriere sau plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Înainte de a accepta un mandat de gestionare a ofertei, firmele de investiții care acordă consultanță cu privire la strategia finanțelor corporative, astfel cum se prevede în anexa I secțiunea B punctul 3 și care furnizează servicii de subscriere sau de plasare a instrumentelor financiare dispun de mecanisme prin care îl informează pe clientul emitent cu privire la:

(a) diversele posibilități de finanțare propuse de firmă și o indicație privind valoarea comisioanelor de tranzacționare pentru fiecare posibilitate;

(b) calendarul și procesul de consultanță privind finanțele corporative în ceea ce privește prețul ofertei;

(c) calendarul și procesul de consultanță privind finanțele corporative în ceea ce privește plasarea ofertei;

(d) detalii privind investitorii vizați, cărora firma intenționează să le ofere instrumentele financiare;

(e) funcțiile pe care le ocupă și departamentele în care lucrează persoanele relevante implicate în furnizarea de consultanță privind finanțele corporative în ceea ce privește prețul și atribuirea instrumentelor financiare; și

(f) mecanismele adoptate de firmă pentru a preveni sau a gestiona conflictele de interese care pot apărea atunci când firma plasează instrumentele financiare relevante clienților săi de investiții sau când tranzacționează pe cont propriu.

(2) Firmele de investiții dispun de un proces centralizat care permite identificarea tuturor operațiunilor de subscriere și de plasament efectuate de firmă și înregistrarea acestor informații, inclusiv data la care firma a fost informată cu privire la potențiale operațiuni de subscriere și plasament. Firmele identifică toate potențialele conflicte de interese generate de alte activități pe care le desfășoară firma sau grupul de investiții și pune în aplicare proceduri de gestionare corespunzătoare. În cazul în care o firmă de investiții nu poate gestiona un conflict de interese prin aplicarea procedurilor adecvate, firma de investiții nu participă la operațiune.

(3) Firmele de investiții care oferă servicii de execuție și de cercetare și care desfășoară activități de subscriere și de plasament se asigură că sunt instituite controale adecvate pentru gestionarea eventualelor conflicte de interese între aceste activități și între diferiții clienți care beneficiază de aceste servicii.

▼B

Articolul 39

Cerințe suplimentare privind prețul ofertelor în raport cu emisiunea de instrumente financiare

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții dispun de sisteme, mijloace de control și proceduri care permit identificarea și prevenirea sau gestionarea conflictelor de interese care apar în ceea ce privește posibila subestimare sau supraestimare a prețului unei emisiuni sau implicarea părților relevante în acest proces. Mai precis, ca o cerință minimă, firmele de investiții instituie, implementează și mențin mecanisme interne menite să asigure:

(a) faptul că stabilirea prețului ofertei nu promovează interesele altor clienți sau interesele proprii firmei într-un mod care ar putea intra în conflict cu interesele clientului emitent; și

(b) prevenirea sau gestionarea unei situații în care persoanele responsabile cu furnizarea de servicii clienților firmei de investiții sunt implicate în mod direct în deciziile referitoare la consultanța privind finanțele corporative în ceea ce privește prețul acordată clientului emitent.

(2) Firmele de investiții le furnizează clienților informații cu privire la modul în care se stabilește recomandarea cu privire la prețul ofertei și la calendarul aferent. Mai precis, firma de investiții îl informează pe clientul emitent și stabilește împreună cu acesta strategiile de acoperire a riscurilor sau de stabilizare pe care intenționează să le adopte în ceea ce privește oferta, inclusiv modul în care aceste strategii pot afecta interesele clienților emitenți. În cursul procesului de ofertare, firmele iau, de asemenea, toate măsurile rezonabile pentru a-l informa pe clientul emitent cu privire la evoluția prețului emisiunii.

Articolul 40

Cerințe suplimentare în materie de plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care plasează instrumente financiare instituie, pun în aplicare și mențin mecanisme eficace pentru ca recomandările privind plasamentul să nu fie influențate în mod nepotrivit de relații existente sau viitoare.

(2) Firmele de investiții instituie, pun în aplicare și mențin mecanisme interne eficace pentru a evita sau a gestiona conflictele de interese care apar atunci când persoanele responsabile cu furnizarea de servicii clienților firmei de investiții sunt implicate în mod direct în deciziile privind recomandările adresate clientului emitent privind alocarea.

(3) Firmele de investiții nu acceptă plăți sau beneficii din partea terților, cu excepția cazului în care astfel de plăți sau beneficii respectă cerințele prevăzute la articolul 24 din Directiva 2014/65/UE în materie de stimulente. În special următoarele practici sunt considerate neconforme cu aceste cerințe și, prin urmare, sunt considerate inacceptabile:

▼B

(a) o alocare de așa natură încât să stimuleze plata unor taxe disproporționat de mari pentru servicii neconexe furnizate de firma de investiții (*laddering*), cum ar fi taxe sau comisioane disproporționat de mari plătite de un client de investiții, sau volume de activitate disproporționat de mari la niveluri normale de comisioane furnizate de clientul de investiții ca o compensație pentru faptul că a primit o alocare în cadrul emisiunii;

(b) o alocare făcută unui membru al conducerii superioare sau unui reprezentat al conducerii unui client emitent existent sau potențial, în schimbul unor servicii viitoare sau anterioare de finanțare pentru întreprinderi (*spinning*);

(c) o alocare care este explicit sau implicit condiționată de primirea unor viitoare ordine sau de cumpărarea oricărui alt serviciu de la firma de investiții de către un client de investiții sau de către orice altă entitate în care investitorul are o funcție de reprezentant al conducerii.

(4) Firmele de investiții stabilesc, aplică și mențin o politică de alocare care stabilește procesul de dezvoltare a recomandărilor privind alocarea. Politica în materie de alocare este pusă la dispoziția clientului emitent înainte ca acesta să accepte furnizarea oricărui serviciu de plasament. Politica stabilește informațiile relevante disponibile la acel moment cu privire la metodologia de alocare propusă pentru emisiune.

(5) Firmele de investiții îl implică pe clientul emitent în discuțiile privind procesul de plasament, astfel încât firma respectivă să fie în măsură să înțeleagă și să țină seama de interesele și de obiectivele clientului. Firma de investiții obține acordul clientului emitent referitor la alocarea propusă în funcție de tipul de client pentru tranzacția respectivă în conformitate cu politica în materie de alocare.

Articolul 41

Cerințe suplimentare privind consilierea, distribuția și autoplasamentul

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții dispun de sisteme, mijloace de control și proceduri care permit identificarea și gestionarea conflictelor de interese care apar în cazul furnizării de servicii de investiții către un client de investiții pentru participarea la o nouă emisiune, atunci când firma de investiții primește comisioane, taxe sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare în legătură cu organizarea emisiunii. Toate comisioanele, taxele sau beneficiile pecuniare sau nepecuniare respectă cerințele prevăzute la articolul 24 alineatele (7), (8) și (9) din Directiva 2014/65/UE și sunt consemnate în politicile firmei de investiții privind conflictele de interese și se reflectă în dispozițiile firmei în materie de stimulente.

▼B

(2) Firmele de investiții care plasează instrumente financiare emise de ele sau de entități din cadrul aceluiași grup propriilor clienți, inclusiv clienților lor deponenți existenți în cazul instituțiilor de credit, sau fonduri de investiții gestionate de entități din grup, stabilesc, pun în aplicare și mențin dispoziții clare și eficace de identificare, prevenire sau gestionare a eventualelor conflicte de interese care apar în legătură cu acest tip de activitate. Printre aceste dispoziții se numără abținerea de la participarea la activitatea respectivă atunci când conflictele de interese nu pot fi gestionate în mod adecvat, astfel încât să se evite orice efect advers asupra clienților.

(3) Atunci când este necesară divulgarea conflictelor de interese, firmele de investiții respectă cerințele prevăzute la articolul 34 alineatul (4), printre care se numără și furnizarea de explicații privind natura și sursa conflictelor de interese inerente acestui tip de activitate, oferind detalii cu privire la riscurile specifice legate de aceste practici, astfel încât clienții să poată lua o decizie în cunoștință de cauză în ceea ce privește investițiile.

(4) Firmele de investiții care le plasează clienților lor instrumente financiare emise de ele însele sau de alte entități din grup ce sunt incluse în calculul cerințelor prudențiale prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), în Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([2]) sau în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) le furnizează clienților respectivi informații suplimentare care detaliază diferențele dintre instrumentul financiar și depozitele bancare în ceea ce privește randamentul, riscul, lichiditatea și protecția asigurată în conformitate cu Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]).

Articolul 42

Cerințe suplimentare privind creditarea sau acordarea unui credit în contextul unei subscrieri sau al unui plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

(1) În cazul în care un împrumut sau credit anterior acordat unui client emitent de către o firmă de investiții sau de o entitate din cadrul aceluiași grup poate fi rambursat cu încasările obținute printr-o

([1]) Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

([2]) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

([3]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

([4]) Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor (JO L 173, 12.6.2014, p. 149).

▼B

emisiune, firma de investiții dispune de mecanisme de identificare și de prevenire sau de gestionare a eventualelor conflicte de interese care pot apărea în acest context.

(2) În cazul în care mecanismele instituite pentru gestionarea conflictelor de interese se dovedesc insuficiente pentru a garanta prevenirea riscului de a produce daune clientului emitent, firmele de investiții îi comunică clientului emitent conflictele de interese specifice apărute în legătură cu activitățile lor sau cu activitățile entităților care fac parte din grup, în calitate de furnizor de credite, precum și cu activitățile lor legate de plasarea titlurilor de valoare.

(3) Politica firmelor de investiții în materie de conflicte de interese prevede schimbul de informații cu privire la situația financiară a emitentului cu entitățile din grup care acționează în calitate de furnizori de credite, cu condiția ca acest lucru să nu încalce barierele informaționale instituite de firmă pentru a proteja interesele unui client.

Articolul 43

Păstrarea înregistrărilor în materie de subscriere sau plasament

[Articolul 16 alineatul (3) și articolele 23 și 24 din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiții păstrează înregistrări ale conținutului și ale momentului în care primesc instrucțiuni de la clienți. Se păstrează o evidență a deciziilor de alocare pentru fiecare operațiune pentru a asigura o pistă de audit completă între mișcările înregistrate în conturile clienților și instrucțiunile primite de către firma de investiții. Mai precis, alocarea finală aferentă fiecărui client de investiții este clar justificată și înregistrată. Pista de audit completă a etapelor importante din cadrul procesului de subscriere și plasament este pusă la dispoziția autorităților competente la cerere.

CAPITOLUL III

CONDIȚII DE FUNCȚIONARE A FIRMELOR DE INVESTIȚII

SECȚIUNEA 1

Informații oferite clienților și potențialilor clienți

Articolul 44

Cerințe privind furnizarea de informații corecte, clare și neînșelătoare

[Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții se asigură că toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, pe care le transmit clienților de retail sau profesionali sau potențialilor clienți de retail sau profesionali sau pe care le difuzează în așa fel încât acestea pot ajunge în posesia acestora respectă condițiile prevăzute la alineatele (2)-(8).

▼B

(2) Firma de investiții se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) respectă următoarele condiții:

(a) printre informații figurează denumirea firmei de investiții;

(b) informațiile sunt exacte și indică întotdeauna în mod echitabil și vizibil eventualele riscuri relevante atunci când se face trimitere la eventualele beneficii ale unui serviciu de investiții sau ale unui instrument financiar;

(c) informațiile referitoare la riscurile relevante sunt scrise cu caractere a căror dimensiune este cel puțin egală cu dimensiunea caracterelor utilizată preponderent pentru informațiile furnizate și sunt astfel așezate în pagină încât atrag atenția;

(d) informațiile sunt suficiente și sunt prezentate pe înțelesul membrului obișnuit al grupului căruia i se adresează sau în posesia căruia pot ajunge;

(e) informațiile nu maschează, nu minimizează și nici nu tăinuiesc elemente, declarații sau avertismente importante;

(f) informațiile sunt prezentate în mod sistematic într-o singură limbă în toate formele de informare și în toate materialele de marketing care sunt furnizate fiecărui client, cu excepția cazului în care clientul a acceptat să primească informații în mai multe limbi;

(g) informațiile sunt actualizate și relevante din punctul de vedere al mijloacelor de comunicare utilizate.

(3) Atunci când informațiile compară servicii de investiții sau auxiliare, instrumente financiare sau persoane care furnizează servicii de investiții sau servicii auxiliare, firmele de investiții asigură respectarea următoarelor condiții:

(a) comparația este pertinentă și prezentată în mod echitabil și echilibrat;

(b) se specifică sursele informațiilor utilizate pentru comparație;

(c) se includ faptele și ipotezele esențiale utilizate pentru comparație.

(4) Atunci când informațiile conțin o indicație privind performanțele anterioare ale unui instrument financiar, ale unui indice financiar sau ale unui serviciu de investiții, se respectă următoarele condiții:

(a) indicația respectivă nu constituie elementul central al comunicării;

▼B

(b) informațiile trebuie să includă date corespunzătoare privind performanțele obținute în ultimii 5 ani sau în toată perioada în care instrumentul financiar în cauză a fost oferit, indicele financiar a fost stabilit sau serviciul de investiții a fost furnizat, atunci când respectiva perioadă este mai scurtă de 5 ani sau la performanțele obținute într-o perioadă mai lungă de timp în cazul în care firma decide astfel; în toate cazurile menționate anterior, informațiile privind performanța se raportează la perioade complete de 12 luni;

(c) se precizează cu exactitate perioada de referință și sursa informațiilor;

(d) informațiile conțin un avertisment clar care precizează faptul că cifrele respective se referă la trecut, iar performanța anterioară nu reprezintă un indicator fiabil al rezultatelor viitoare;

(e) atunci când indicația are la bază cifre exprimate într-o altă monedă decât cea a statului membru în care clientul de retail sau clientul de retail potențial este rezident, se indică în mod clar moneda și se menționează că randamentul poate crește sau scădea în funcție de fluctuațiile monedei;

(f) atunci când indicația are la bază performanța brută, se comunică efectul comisioanelor, al onorariilor sau al altor costuri.

(5) Atunci când informațiile includ simulări ale unor performanțe anterioare sau fac referire la astfel de simulări, firma de investiții se asigură că informațiile se raportează la un instrument financiar sau la un indice financiar și că se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) simularea performanțelor anterioare se bazează pe performanțele reale anterioare ale unuia sau mai multor instrumente financiare sau indici financiari care sunt identici sau aproape identici cu instrumentul financiar în cauză sau care stau la baza acestuia;

(b) în ceea ce privește performanțele reale anterioare menționate la litera (a), se respectă condițiile prevăzute la alineatul (4) literele (a)-(c), (e) și (f);

(c) informațiile conțin un avertisment clar care precizează că cifrele se referă la performanțe anterioare simulate, dar că performanțele anterioare nu reprezintă un indicator fiabil al performanței viitoare.

(6) Atunci când informațiile se referă la performanțe viitoare, firmele de investiții se asigură că se îndeplinesc următoarele condiții:

(a) informațiile nu se bazează pe performanțe anterioare simulate sau nu se referă la astfel de performanțe;

(b) informațiile se bazează pe ipoteze rezonabile susținute de date obiective;

(c) atunci când informațiile au la bază performanța brută, se comunică efectul comisioanelor, al onorariilor sau al altor costuri;

▼B

(d) informațiile se bazează pe scenarii de performanță în diferite condiții de piață (atât negative, cât și pozitive) și reflectă natura și riscurile anumitor tipuri de instrumente incluse în analiză;

(e) informațiile conțin un avertisment clar care precizează că previziunile respective nu reprezintă un indicator fiabil al performanțelor viitoare.

(7) Atunci când informațiile se referă la un anumit tratament fiscal, se specifică în mod clar că tratamentul fiscal depinde de circumstanțe specifice fiecărui client și pot face obiectul unor modificări în viitor.

(8) Informațiile nu folosesc denumirea niciunei autorități competente într-un mod care ar putea indica sau sugera că autoritatea respectivă susține sau aprobă produsele sau serviciile firmei de investiții.

Articolul 45

Informații privind clasificarea clienților

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții notifică noilor clienți și clienților existenți modificarea recentă a clasificării lor, în conformitate cu Directiva 2014/65/UE, drept client de retail, client profesional sau contraparte eligibilă în sensul directivei menționate anterior.

(2) Firmele de investiții informează clienții folosind un suport durabil, cu privire la dreptul acestora de a solicita o altă clasificare și cu privire la eventualele limite ale gradului de protecție a clienților generat de noua clasificare.

(3) Firmele de investiții pot, fie din proprie inițiativă, fie la cererea clientului vizat, să trateze un client drept:

(a) un client profesional sau un client de retail atunci când, în altă situație, clientul respectiv ar intra în categoria contraparte eligibilă în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE;

(b) un client de retail atunci când clientul respectiv este considerat client profesional în conformitate cu anexa II secțiunea I din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 46

Cerințe generale privind informațiile destinate clienților

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții furnizează în timp util clientului sau potențialului client informațiile enumerate în continuare, înainte ca respectivul client sau potențial client să încheie un contract privind furnizarea de servicii de investiții sau servicii auxiliare sau înainte de furnizarea serviciilor respective, în cazul în care furnizarea are loc înainte de încheierea contractului:

(a) termenii respectivului contract;

▼B

(b) informațiile prevăzute la articolul 47 privind contractul respectiv sau serviciile de investiții ori serviciile auxiliare.

(2) Firmele de investiții furnizează în timp util clienților sau potențialilor clienți informațiile menționate la articolele 47-50, înainte de furnizarea de servicii de investiții sau servicii auxiliare.

(3) Informațiile menționate la alineatele (1) și (2) se furnizează pe suport durabil sau prin intermediul unui site web (atunci când nu reprezintă un suport durabil) sub rezerva respectării condițiilor menționate la articolul 3 alineatul (2).

(4) Firmele de investiții notifică în timp util clientului orice modificare semnificativă a informațiilor furnizate în temeiul articolelor 47-50 care sunt pertinente pentru serviciul pe care firma îl furnizează clientului respectiv. Notificarea respectivă se face pe un suport durabil atunci când informațiile la care aceasta se referă se furnizează pe un astfel de suport.

(5) Firmele de investiții se asigură că informațiile incluse în comunicările publicitare corespund informațiilor pe care firma le furnizează clienților pe parcursul furnizării serviciilor de investiții și auxiliare.

(6) Comunicările publicitare care conțin o ofertă sau o invitație de tipul indicat mai jos și care precizează modalitatea de răspuns sau care cuprind un formular pentru transmiterea răspunsului includ și informațiile menționate la articolele 47-50 care sunt relevante pentru oferta sau invitația respectivă:

(a) o ofertă de încheiere a unui contract privind un instrument financiar, un serviciu de investiții sau un serviciu auxiliar cu persoana care răspunde materialului publicitar;

(b) o invitație adresată oricărei persoane care răspunde materialului publicitar privind o ofertă de încheiere a unui contract referitor la un instrument financiar, un serviciu de investiții sau un serviciu auxiliar.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică în cazul în care, pentru a răspunde unei oferte sau invitații incluse în materialul publicitar, clientul potențial trebuie să se refere la un alt document sau alte documente care, separat sau împreună, conțin informațiile respective.

Articolul 47

Informații privind firma de investiții și serviciile oferite de aceasta clienților și clienților potențiali

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții furnizează clienților sau clienților potențiali următoarele informații generale, după caz:

(a) denumirea și adresa firmei de investiții, precum și datele de contact care sunt necesare pentru a le permite clienților să comunice în mod eficace cu firma respectivă;

▼B

(b) limbile în care clientul poate să se adreseze firmei de investiții și poate primi de la aceasta documente și alte informații;

(c) metodele de comunicare care trebuie să fie utilizate între firma de investiții și client, inclusiv, după caz, metodele de transmitere și primire a ordinelor;

(d) o declarație din care reiese că firma de investiții este autorizată, precum și denumirea și adresa de contact a autorității competente care a autorizat firma;

(e) atunci când firma de investiții acționează prin intermediul unui agent delegat, o declarație în acest sens în care se specifică statul membru în care este înregistrat agentul respectiv;

(f) natura, frecvența și termenele rapoartelor privind prestarea serviciului pe care firma de investiții trebuie să îl furnizeze clientului în conformitate cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE;

(g) în cazul în care firma de investiții deține instrumente financiare sau fonduri ale clienților, o descriere succintă a măsurilor pe care le adoptă pentru a asigura protecția acestora, inclusiv informații concise privind orice sisteme de compensare a investitorilor sau de garantare a depozitelor respective care se aplică firmei în virtutea activităților acesteia desfășurate într-un stat membru;

(h) o descriere, care poate fi formulată pe scurt, a politicii privind conflictele de interese urmată de firmă, în conformitate cu articolul 34;

(i) la solicitarea clientului, informații suplimentare cu privire la politica privind conflictele de interese, furnizate pe suport durabil sau prin intermediul unui site internet (care nu reprezintă un suport durabil), sub rezerva respectării condițiilor menționate la articolul 3 alineatul (2).

Informațiile enumerate la literele (a)-(i) sunt furnizate în timp util, înaintea prestării unor servicii de investiții sau a unor servicii auxiliare clienților sau clienților potențiali.

(2) Atunci când furnizează un serviciu de administrare a portofoliului, firmele de investiții stabilesc o metodă adecvată de evaluare și comparare, cum ar fi o valoare de referință pertinentă, ținând seama de obiectivele de investiții ale clientului și de tipurile de instrumente financiare incluse în portofoliul clientului, astfel încât clientul căruia i se furnizează serviciul respectiv să poată evalua performanța firmei.

(3) Atunci când propun furnizarea de servicii de administrare a portofoliului unui client sau al unui client potențial, firmele de investiții se asigură că îi furnizează clientului, pe lângă informațiile prevăzute la alineatul (1), următoarele informații, după caz:

(a) informații privind metoda și frecvența evaluării instrumentelor financiare din portofoliul clientului;

(b) detalii privind orice delegare a administrării discreționare a tuturor instrumentelor financiare sau fondurilor din portofoliul clientului ori a unei părți din acestea;

▼B

(c) specificarea oricărei valori de referință utilizate pentru a compara performanța portofoliului clientului;

(d) tipurile de instrumente financiare care pot fi incluse în portofoliul clientului și tipurile de tranzacții care pot fi efectuate cu instrumentele respective, inclusiv orice restricții;

(e) obiectivele aferente administrării, nivelul riscului care trebuie să fie reflectat în competențele discreționare ale administratorului și orice restricții specifice privind acele competențe discreționare.

Informațiile enumerate la literele (a)-(e) sunt furnizate în timp util, înaintea prestării serviciilor de investiții sau a serviciilor auxiliare clienților sau clienților potențiali.

Articolul 48

Informații privind instrumentele financiare

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții furnizează clienților sau clienților potențiali, în timp util, înaintea prestării unor servicii de investiții sau a unor servicii auxiliare clienților sau clienților potențiali, o descriere generală a naturii și riscurilor instrumentelor financiare, luând în considerare, în special, clasificarea clientului în categoria client de retail, client profesional sau contraparte eligibilă. Descrierea respectivă explică natura tipului specific de instrument vizat, funcționarea și performanțele instrumentului financiar în condiții de piață diferite, incluzând atât condițiile favorabile, cât și pe cele nefavorabile, precum și riscurile asociate acelui tip specific de instrument, folosind informații suficient de detaliate pentru a permite clientului să ia, în cunoștință de cauză, decizii în materie de investiții.

(2) În măsura în care prezintă importanță pentru tipul specific de instrument vizat și pentru statutul și nivelul de cunoștințe ale clientului, descrierea riscurilor menționată la alineatul (1) include următoarele elemente:

(a) riscurile legate de tipul respectiv de instrument financiar, inclusiv o explicație a efectului de levier și a impactului acestuia, precum și riscul de pierdere a întregii investiții, inclusiv riscurile legate de insolvența emitentului sau de evenimente similare, cum ar fi recapitalizarea internă;

(b) volatilitatea prețurilor unor astfel de instrumente și orice restricții existente pe piața disponibilă pentru asemenea instrumente;

(c) informații privind obstacolele sau restricțiile aferente dezinvestițiilor, de exemplu în cazul instrumentelor financiare nelichide sau al instrumentelor financiare cu un termen fix al investiției, inclusiv o descriere a posibilelor metode de renunțare și a consecințelor aferente oricărei renunțări, precum și informații privind posibilele constrângeri și termenul estimat pentru vânzarea unui instrument financiar înainte de recuperarea costurilor inițiale ale tranzacției cu acest tip de instrumente financiare;

▼B

(d) faptul că un investitor și-ar putea asuma, în urma unor tranzacții cu astfel de instrumente, angajamente financiare și alte obligații suplimentare, inclusiv datorii contingente, pe lângă costul de achiziționare a instrumentelor respective;

(e) orice cerințe de marjă sau obligații similare care se aplică instrumentelor de acest tip.

(3) În cazul în care o firmă de investiții furnizează unui client de retail sau unui client de retail potențial informații privind un instrument financiar care face obiectul unei oferte în curs adresată publicului și în cazul în care a fost publicat un prospect în legătură cu oferta respectivă în conformitate cu Directiva 2003/71/CE, atunci firma în cauză informează clientul sau clientul potențial, în timp util, înainte de a le furniza clienților sau clienților potențiali servicii de investiții sau servicii auxiliare, cu privire la locul în care respectivul prospect este pus la dispoziția publicului.

(4) Atunci când un instrument financiar este alcătuit din două sau mai multe instrumente financiare sau servicii diferite, firma de investiții furnizează o descriere adecvată a naturii juridice a instrumentului financiar, a componentelor instrumentului respectiv și a modului în care interacțiunea dintre componentele sale afectează riscurile investiției.

(5) În cazul instrumentelor financiare care conțin o garanție sau o protecție a capitalului, firma de investiții furnizează unui client sau unui client potențial informații privind domeniul de aplicare și natura unei astfel de garanții sau de protecții a capitalului. Atunci când garanția este furnizată de către o parte terță, informațiile privind garanția trebuie să includă detalii suficiente referitoare la garant și la garanție pentru a-i permite clientului sau clientului potențial să evalueze corect garanția respectivă.

Articolul 49

Informații privind protejarea instrumentelor financiare sau a fondurilor clienților

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care dețin instrumente financiare sau fonduri aparținând clienților pun la dispoziția respectivilor clienți sau clienți potențiali informațiile menționate la alineatele (2)-(7), dacă este cazul.

(2) Firma de investiții informează clientul sau clientul potențial cu privire la posibilitatea ca instrumentele financiare sau fondurile respectivului client să fie deținute de o parte terță în numele firmei de investiții, precum și cu privire la responsabilitatea firmei de investiții în conformitate cu dreptul intern aplicabil pentru orice acțiuni sau omisiuni ale părții terțe, precum și cu privire la consecințele pe care insolvența părții terțe le are pentru client.

(3) Atunci când instrumentele financiare ale clientului sau ale clientului potențial pot fi deținute de o parte terță într-un cont colectiv (*omnibus account*), în cazul în care dreptul intern autorizează aceasta, firma de investiții informează clientul asupra acestui lucru și îl avertizează în mod clar cu privire la riscurile aferente.

▼B

(4) În cazul în care conform dreptului intern nu este posibil ca instrumentele financiare ale clienților deținute de o parte terță să fie identificate separat de instrumentele financiare din proprietatea părții terțe sau a firmei de investiții respective, firma de investiții informează clientul sau clientul potențial asupra acestui lucru și îl avertizează în mod clar cu privire la riscurile aferente.

(5) Atunci când conturile care conțin instrumente financiare sau fonduri aparținând unui client sau unui client potențial fac obiectul sau vor face obiectul unei alte jurisdicții decât cea a unui stat membru, firma de investiții informează clientul sau clientul potențial cu privire la acest lucru și precizează că, în consecință, drepturile clientului sau ale clientului potențial privind instrumentele financiare sau fondurile respective pot să difere.

(6) O firmă de investiții informează clientul cu privire la existența și la condițiile aferente oricărui drept de garanție sau drept de retenție pe care firma îl deține sau îl poate deține asupra instrumentelor financiare sau a fondurilor clientului ori cu privire la orice drept de compensare pe care îl deține în legătură cu instrumentele sau cu fondurile respective. După caz, firma informează, de asemenea, clientul asupra faptului că un depozitar poate avea un drept de garanție sau un drept de retenție ori un drept de compensare asupra instrumentelor sau a fondurilor respective.

(7) Înainte de efectuarea unor operațiuni de finanțare prin instrumente financiare legate de instrumentele financiare deținute de firma de investiții în numele unui client sau înainte de utilizarea instrumentelor financiare respective pe cont propriu sau în contul altui client, o firmă de investiții furnizează clientului, în timp util, înainte de utilizarea instrumentelor respective, pe un suport durabil, informații clare, complete și exacte privind obligațiile și responsabilitățile firmei de investiții referitoare la utilizarea instrumentelor financiare respective, inclusiv condițiile de restituire și riscurile implicate.

Articolul 50

Informații privind costurile și cheltuielile aferente

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În scopul informării clienților cu privire la toate costurile și cheltuielile în temeiul articolului 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiții respectă cerințele detaliate menționate la alineatele (2)-(10).

Fără a aduce atingere obligațiilor stabilite la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiții care furnizează servicii de investiții clienților profesionali au dreptul de a conveni cu aceștia asupra unei aplicări limitate a cerințelor detaliate stabilite la prezentul articol. Firmele de investiții nu sunt autorizate să accepte asemenea limitări atunci când sunt furnizate servicii de consultanță de investiții sau de administrare a portofoliului sau atunci când, indiferent de serviciul de investiții furnizat, instrumentele financiare în cauză conțin un instrument financiar derivat.

Fără a aduce atingere obligațiilor stabilite la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiții care furnizează servicii de investiții contrapărților eligibile au dreptul de a conveni asupra unei aplicări limitate a cerințelor detaliate stabilite la prezentul articol, cu

▼B

excepția cazului în care, indiferent de serviciul de investiții furnizat, instrumentele financiare în cauză conțin un instrument financiar derivat, iar contrapartea eligibilă intenționează să le ofere clienților săi.

(2) În ceea ce privește divulgarea *ex ante* și *ex post* a informațiilor privind costurile și cheltuielile către clienți, firmele de investiții agregă următoarele aspecte:

(a) toate costurile și cheltuielile aferente suportate de firma de investiții sau de alte părți în cazul în care clientul a fost direcționat către astfel de părți, pentru serviciile de investiții și/sau serviciile auxiliare furnizate clientului, precum și

(b) toate costurile și cheltuielile aferente producerii și administrării instrumentelor financiare.

Costurile menționate la literele (a) și (b) sunt enumerate în anexa II la prezentul regulament. În sensul literei (a), plățile din partea unor părți terțe pe care firmele de investiții le primesc pentru serviciul de investiții furnizat unui client sunt indicate separat, iar costurile și cheltuielile agregate se cumulează și se exprimă atât ca sumă în numerar, cât și ca procent.

(3) Atunci când o parte din costurile și cheltuielile totale se plătește sau se exprimă într-o monedă străină, firma de investiții indică moneda respectivă, precum și cursul și costurile de schimb aplicabile monedei respective. Firmele de investiții furnizează, de asemenea, informații referitoare la modalitățile de plată sau la alte formalități.

(4) În ceea ce privește comunicarea costurilor și a cheltuielilor aferente produselor care nu sunt incluse în documentul cu informații-cheie destinate investitorilor în contextul OPCVM-urilor, firmele de investiții calculează și comunică aceste costuri, de exemplu, colaborând cu societățile de administrare a OPCVM pentru a obține informațiile relevante.

(5) Obligația de a furniza, în timp util, informații *ex ante* complete asupra costurilor și a cheltuielilor agregate referitoare la instrumentul financiar și la serviciul de investiții sau la serviciul auxiliar furnizat se aplică firmelor de investiții în următoarele situații:

(a) în cazul în care firma de investiții recomandă clienților instrumente financiare sau comercializează astfel de instrumente; sau

(b) în cazul în care firma de investiții care furnizează orice servicii de investiții trebuie să le furnizeze clienților un document cu informații-cheie destinate investitorilor în contextul OPCVM-urilor sau un document cu informații-cheie în contextul PRIIP în legătură cu instrumentele financiare relevante, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii.

▼B

(6) Firmele de investiții care nu recomandă clientului sau nu comercializează un instrument financiar sau care nu sunt obligate să furnizeze clientului un document cu informații-cheie ori un document cu informații-cheie destinate investitorilor, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii, își informează clienții cu privire la toate costurile și cheltuielile legate de serviciul de investiții și/sau de serviciul auxiliar furnizat.

(7) În cazul în care mai multe firme de investiții furnizează clientului servicii de investiții sau servicii auxiliare, fiecare firmă de investiții prezintă informații cu privire la costurile aferente serviciilor de investiții sau serviciilor auxiliare pe care le furnizează. Firma de investiții care le recomandă clienților săi serviciile furnizate de o altă firmă sau care comercializează aceste servicii adună costul și cheltuielile aferente serviciilor sale cu costul și cheltuielile aferente serviciilor furnizate de cealaltă firmă. Firma de investiții ia în considerare costurile și cheltuielile aferente furnizării altor servicii de investiții sau altor servicii auxiliare de către alte firme în cazul în care l-a îndrumat pe client către aceste alte firme.

(8) Atunci când calculează costurile și cheltuielile pe bază *ex ante*, firmele de investiții utilizează costurile suportate efectiv ca substituent pentru costurile și cheltuielile preconizate. În cazul în care costurile efective nu sunt disponibile, firma de investiții face estimări rezonabile ale acestor costuri. Firmele de investiții revizuiesc ipotezele *ex ante* pe baza experienței dobândite *ex post* și operează o ajustare a acestor ipoteze, dacă este necesar.

(9) Firmele de investiții furnizează informații *ex post* anuale cu privire la toate costurile și cheltuielile aferente atât instrumentului (instrumentelor) financiar(e), cât și serviciului (serviciilor) de investiții și serviciului (serviciilor) auxiliar(e), în cazul în care acestea au recomandat sau au comercializat instrumentul (instrumentele) financiar(e) sau în cazul în care au furnizat clientului documentul cu informații-cheie și documentul cu informații-cheie destinate investitorilor în legătură cu instrumentul (instrumentele) financiar(e) respective și în cazul în care au sau au avut o relație permanentă cu clientul respectiv în cursul anului. Aceste informații se bazează pe costurile suportate și sunt furnizate în mod personalizat.

Firmele de investiții pot alege să furnizeze astfel de informații agregate cu privire la costurile și cheltuielile aferente serviciilor de investiții și instrumentelor financiare, alături de orice raportare periodică adresată clienților.

(10) Firmele de investiții furnizează clienților lor un exemplu care demonstrează efectul cumulativ al costurilor asupra randamentului atunci când furnizează servicii de investiții. Un astfel de exemplu este prezentat atât pe bază *ex ante*, cât și pe bază *ex post*. Firmele de investiții se asigură că exemplul oferit îndeplinește următoarele cerințe:

(a) exemplul demonstrează efectul costurilor și al cheltuielilor globale asupra randamentului investiției;

(b) exemplul arată orice majorări sau fluctuații anticipate ale costurilor; și

▼B

(c) este însoțit de o descriere.

Articolul 51

Informații prezentate în conformitate cu Directiva 2009/65/CE și cu Regulamentul (UE) nr. 1286/2014

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiții care distribuie titluri de participare ale organismelor de plasament colectiv sau ale PRIIP furnizează informații suplimentare clienților lor cu privire la orice eventuale costuri și cheltuieli aferente produsului care pot să nu fi fost incluse în documentul cu informații-cheie întocmit în contextul OPCVM sau în documentul cu informații-cheie întocmit în contextul PRIIP, precum și cu privire la costurile și cheltuielile aferente furnizării serviciilor de investiții legate de instrumentul financiar respectiv.

SECȚIUNEA 2

Consultanță de investiții

Articolul 52

Informații privind consultanța de investiții

[Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții explică în mod clar și concis dacă și din ce motiv consultanța de investiții poate fi considerată independentă sau nu, precum și tipul și natura restricțiilor aplicabile, inclusiv în cazul furnizării de consultanță de investiții în mod independent, interdicția de a primi și de a păstra stimulente.

În cazul în care același client beneficiază atât de consultanță independentă, cât și de consultanță neindependentă, firma de investiții explică domeniul de aplicare al celor două servicii pentru a le permite investitorilor să înțeleagă diferențele dintre acestea și nu se prezintă ca un consultant independent de investiții pentru întreaga activitate. În comunicarea cu clienții, firmele nu acordă o prioritate nejustificată serviciilor lor independente de consultanță de investiții în raport cu serviciile neindependente.

(2) Firmele de investiții care furnizează consultanță de investiții independentă sau neindependentă îi explică clientului gama de instrumente financiare care pot fi recomandate, inclusiv relația firmei respective cu emitenții sau cu furnizorii instrumentelor.

(3) Firmele de investiții furnizează o descriere a tipurilor de instrumente financiare avute în vedere, a gamei de instrumente financiare și de furnizori care fac obiectul analizei pentru fiecare tip de instrument conform sferei serviciului și, atunci când oferă consultanță independentă, descriu modul în care serviciul prestat îndeplinește condițiile pentru furnizarea de consultanță de investiții în mod independent și factorii luați în considerare în procedura de selecție utilizată de firma de investiții pentru a recomanda instrumente financiare, cum ar fi riscurile, costurile și complexitatea instrumentelor financiare.

▼B

(4) Atunci când gama de instrumente financiare evaluate de către firma de investiții care furnizează consultanță de investiții în mod independent include instrumentele financiare ale firmei de investiții sau pe cele emise ori furnizate de entități care au legături strânse sau orice alt tip de raport juridic ori economic strâns cu firma de investiții, precum și de alți emitenți sau furnizori care nu au legături cu aceasta, firma de investiții identifică, pentru fiecare tip de instrument financiar, gama de instrumente financiare emise sau furnizate de entități care nu au nicio legătură cu firma de investiții.

(5) Firmele de investiții care furnizează o evaluare periodică a caracterului adecvat al recomandărilor formulate în temeiul articolului 54 alineatul (12) publică toate detaliile următoare:

(a) frecvența și amploarea evaluării periodice a caracterului adecvat și, dacă este cazul, condițiile care determină efectuarea acestei evaluări;

(b) măsura în care informațiile colectate anterior vor face obiectul unei reevaluări; și

(c) modul în care o recomandare actualizată va fi comunicată clientului.

Articolul 53

Consultanță de investiții oferită în mod independent

[Articolul 24 alineatul (4) și articolul 24 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care oferă consultanță de investiții în mod independent definesc și pun în aplicare o procedură de selecție pentru a evalua și a compara o gamă suficient de largă de instrumente financiare disponibile pe piață, în conformitate cu articolul 24 alineatul (7) litera (a) din Directiva 2014/65/UE. Procedura de selecție cuprinde următoarele elemente:

(a) numărul și diversitatea instrumentelor financiare avute în vedere sunt proporționale cu sfera serviciilor de consultanță de investiții oferite de către consultantul independent în materie de investiții;

(b) numărul și diversitatea instrumentelor financiare avute în vedere sunt suficient de reprezentative pentru instrumentele financiare disponibile pe piață;

(c) cantitatea instrumentelor financiare emise de însăși firma de investiții sau de entități care au legături strânse cu aceasta este proporțională cu valoarea totală a instrumentelor financiare avute în vedere; și

(d) criteriile pentru selecția diferitelor instrumente financiare includ toate aspectele relevante, cum ar fi riscurile, costurile și complexitatea, precum și caracteristicile clienților firmei de investiții și asigură faptul că selecția instrumentelor care pot fi recomandate nu este părtinitoare.

▼B

În cazul în care o astfel de comparație nu este posibilă din cauza modelului de afaceri sau a sferei specifice a serviciului furnizat, firma de investiții care furnizează consultanță de investiții nu trebuie să se prezinte ca fiind independentă.

(2) O firmă de investiții care oferă consultanță de investiții în mod independent și care se axează pe anumite categorii sau pe o gamă specifică de instrumente financiare respectă următoarele cerințe:

(a) firma se promovează într-un mod destinat exclusiv atragerii de clienți care au o preferință pentru acele categorii sau acea gamă de instrumente financiare;

(b) firma le solicită clienților să specifice că sunt interesați să investească doar în categoria sau în gama specifică de instrumente financiare și,

(c) înainte de prestarea serviciului respectiv, firma se asigură că serviciul pe care îl oferă este adecvat pentru fiecare client nou pe baza faptului că modelul său de afaceri corespunde nevoilor și obiectivelor clientului, precum și pe baza gamei de instrumente financiare care sunt adecvate pentru client. În caz contrar, firma nu furnizează un astfel de serviciu clientului.

(3) O firmă de investiții care oferă atât consultanță de investiții în mod independent, cât și neindependent respectă următoarele obligații:

(a) în timp util, înainte de a presta serviciile, firma de investiții își informează clienții, folosind un suport durabil, dacă serviciul de consultanță va fi independent sau nu, în conformitate cu articolul 24 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE și cu măsurile de punere în aplicare relevante;

(b) firma de investiții s-a prezentat drept independentă în ceea ce privește serviciile pentru care furnizează consultanță de investiții în mod independent;

(c) firma de investiții a instituit cerințe organizatorice și controale adecvate pentru a se asigura că există o distincție clară între cele două tipuri de servicii de consultanță și de consultanți și că clienții nu riscă să facă vreo confuzie cu privire la tipul de consultanță pe care îl primesc și că aceștia primesc tipul de consultanță adecvat. Firma de investiții nu îi permite unei persoane fizice să furnizeze atât consultanță independentă, cât și consultanță neindependentă.

▼B

SECȚIUNEA 3

Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător

Articolul 54

Evaluarea caracterului adecvat și a rapoartelor privind caracterul adecvat

[Articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții nu creează nicio ambiguitate sau confuzie cu privire la responsabilitățile asumate în cadrul procesului atunci când evaluează caracterul adecvat al serviciilor de investiții sau al instrumentelor financiare în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE. Atunci când efectuează evaluarea caracterului adecvat, firma de investiții informează clienții sau clienții potențiali, în mod clar și simplu, că evaluarea caracterului adecvat se efectuează pentru ca firma să poată acționa în interesul clientului.

Atunci când serviciile de consultanță de investiții sau serviciile de administrare a portofoliului sunt furnizate în totalitate sau în parte printr-un sistem automat sau semiautomat, responsabilitatea de a efectua evaluarea caracterului adecvat îi revine firmei de investiții care furnizează serviciul, iar responsabilitatea nu este diminuată prin utilizarea unui sistem electronic atunci când se formulează recomandarea personală sau când se ia decizia de tranzacționare.

(2) Firmele de investiții stabilesc amploarea informațiilor care trebuie colectate de la clienți prin prisma tuturor caracteristicilor serviciilor de consultanță de investiții sau serviciilor de administrare a portofoliului care urmează să fie furnizate respectivilor clienți. Firmele de investiții obțin de la clienți sau de la clienții potențiali informațiile necesare pentru a înțelege datele esențiale privind clientul în cauză și pentru a avea o justificare rezonabilă pe baza căreia să stabilească, având în vedere natura și amploarea serviciului furnizat, dacă tranzacția specifică ce urmează să fie recomandată sau încheiată în contextul furnizării unui serviciu de administrare a portofoliului respectă următoarele criterii:

(a) aceasta corespunde obiectivelor de investiții ale clientului în cauză, incluzând toleranța la risc a clientului;

(b) aceasta este de asemenea natură încât clientul poate suporta financiar orice riscuri aferente investiției, în conformitate cu obiectivele sale de investiții;

(c) aceasta este de asemenea natură încât clientul dispune de experiența și de cunoștințele necesare pentru a înțelege riscurile asociate tranzacției sau administrării portofoliului său.

(3) Atunci când o firmă de investiții furnizează un serviciu de investiții unui client profesional, respectiva firmă este autorizată să presupună că, în ceea ce privește produsele, tranzacțiile și serviciile pentru care clientul a fost clasificat drept client profesional, clientul respectiv dispune de nivelul necesar de experiență și de cunoștințe în sensul alineatului (2) litera (c).

▼B

Atunci când serviciul de investiții în cauză constă în furnizarea de consultanță de investiții unui client profesional care face obiectul secțiunii 1 din anexa II la Directiva 2014/65/UE, firma de investiții este autorizată să presupună, în sensul alineatului (2) litera (b), că respectivul client poate suporta financiar orice riscuri asociate investiției, în conformitate cu obiectivele de investiții ale acelui client.

(4) Informațiile privind situația financiară a clientului sau a clientului potențial includ, după caz, informații privind sursa și amploarea venitului regulat, activele, inclusiv activele lichide, investițiile și bunurile imobile, precum și angajamentele financiare obișnuite ale clientului.

(5) Informațiile privind obiectivele de investiții ale clientului sau ale clientului potențial includ, după caz, informații privind perioada de timp în care clientul dorește să dețină investiția, preferințele sale privind asumarea riscului, profilul său de risc și scopul investiției.

(6) În cazul în care un client este o persoană juridică sau un grup alcătuit din două sau mai multe persoane fizice ori în cazul în care una sau mai multe persoane fizice sunt reprezentate de o altă persoană fizică, firma de investiții stabilește și pune în aplicare politici cu privire la persoana care ar trebui să facă obiectul evaluării caracterului adecvat și cu privire la modul în care această evaluare se va realiza în practică, stabilind inclusiv persoana de la care ar trebui să fie culese informații referitoare la cunoștințele, experiența, situația financiară și obiectivele de investiții. Firma de investiții înregistrează această politică.

În cazul în care o persoană fizică este reprezentată de o altă persoană fizică sau în cazul în care o persoană juridică ce a solicitat să fie tratată ca un client profesional, în conformitate cu secțiunea 2 din anexa II la Directiva 2014/65/UE, trebuie să facă obiectul evaluării caracterului adecvat, situația financiară și obiectivele de investiții sunt cele ale persoanei juridice sau, în ceea ce privește persoana fizică, cele ale clientului de bază mai degrabă decât ale reprezentantului. Cunoștințele și experiența sunt cele ale reprezentantului persoanei fizice sau ale persoanei autorizate să efectueze tranzacții în numele clientului de bază.

(7) Firmele de investiții iau măsuri rezonabile pentru a se asigura că informațiile colectate privind clienții lor sau clienții lor potențiali sunt fiabile. Printre acestea se numără următoarele aspecte, deși nu se limitează la ele:

(a) asigurarea faptului că clienții sunt conștienți de importanța furnizării de informații exacte și actualizate;

(b) asigurarea faptului că toate instrumentele, cum ar fi instrumentele de stabilire a profilurilor în evaluarea riscurilor sau instrumentele de evaluare a cunoștințelor și a experienței clientului, utilizate în procesul de evaluare a caracterului adecvat, sunt adaptate scopului urmărit și sunt concepute în mod corespunzător pentru a fi utilizate de către clienții lor, ținând seama de orice limitări identificate și atenuate în mod activ cu ajutorul procesului de evaluare a caracterului adecvat;

▼B

(c) asigurarea faptului că întrebările utilizate în timpul procesului vor fi probabil înțelese de clienți, vor surprinde în mod corect obiectivele și nevoile clientului, precum și informațiile necesare pentru a efectua evaluarea caracterului adecvat; și

(d) luarea de măsuri, dacă este cazul, pentru a asigura coerența informațiilor referitoare la clienți, de exemplu examinând dacă există inexactități vădite în informațiile furnizate de clienți.

Firmele de investiții care au o relație continuă cu clientul, de exemplu prin faptul că furnizează un serviciu permanent de consultanță sau de administrare a portofoliului, trebuie să dispună și să fie în măsură să demonstreze că dispun de politici și de proceduri corespunzătoare pentru a păstra informații adecvate și actualizate referitoare la clienți, în măsura în care acest lucru este necesar în vederea îndeplinirii cerințelor de la alineatul (2).

(8) În cazul în care, atunci când furnizează un serviciu de consultanță de investiții sau de administrare a portofoliului, o firmă de investiții nu obține informațiile necesare în conformitate cu articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, firma în cauză nu trebuie să recomande clientului sau clientului potențial servicii de investiții sau instrumente financiare.

(9) Firmele de investiții trebuie să dispună și să fie în măsură să demonstreze că dispun de politici și de proceduri adecvate pentru a se asigura că înțeleg natura, caracteristicile, inclusiv costurile și riscurile aferente serviciilor de investiții și instrumentelor financiare selectate pentru clienții lor și că evaluează, ținând totodată seama de costuri și de complexitate, dacă servicii de investiții sau instrumente financiare echivalente pot corespunde profilului clientului lor.

(10) Atunci când furnizează serviciul de consultanță de investiții sau de administrare a portofoliului, firma de investiții nu recomandă sau nu decide să tranzacționeze în cazul în care niciunul dintre serviciile sau instrumentele vizate nu sunt adecvate pentru client.

(11) Atunci când furnizează servicii de consultanță de investiții sau servicii de administrare a portofoliului care implică realocarea investițiilor, fie prin vânzarea unui instrument și cumpărarea unui alt instrument, fie prin exercitarea unui drept de a opera o modificare cu privire la un instrument existent, firmele de investiții colectează informațiile necesare cu privire la investițiile existente ale clientului și la noile investiții recomandate clientului și efectuează o analiză a costurilor și a beneficiilor aferentă acestei realocări, astfel încât să fie în mod rezonabil în măsură să demonstreze că beneficiile pe care le presupune realocarea sunt mai mari decât costurile aferente.

(12) Atunci când furnizează consultanță de investiții, firmele de investiții prezintă clientului de retail un raport care include o descriere a consultanței acordate și a modului în care recomandarea formulată este adecvată pentru clientul de retail, inclusiv a modului în care aceasta corespunde obiectivelor și situației personale a clientului, menționându-se termenul solicitat al investiției, cunoștințele și experiența clientului, precum și atitudinea clientului față de riscuri și capacitatea sa în ceea ce privește pierderea.

▼B

Firmele de investiții atrag atenția clienților asupra informațiilor referitoare la probabilitatea ca serviciile sau instrumentele recomandate să îi impună clientului de retail să efectueze o revizuire periodică a mecanismelor lor și includ aceste informații în raportul privind caracterul adecvat.

În cazul în care o firmă de investiții furnizează un serviciu care presupune efectuarea unor evaluări periodice și întocmirea unor rapoarte periodice asupra caracterului adecvat, rapoartele ulterioare întocmite după ce a fost instituit serviciul inițial pot acoperi numai modificarea serviciilor sau a instrumentelor implicate și/sau a situației clientului și pot să nu necesite repetarea tuturor detaliilor menționate în primul raport.

(13) Firmele de investiții care pun la dispoziție o evaluare periodică a caracterului adecvat revizuiesc, cel puțin o dată pe an, caracterul adecvat al recomandărilor formulate, în vederea îmbunătățirii acestui serviciu. Frecvența acestei evaluări se majorează în funcție de profilul de risc al clientului și de tipul de instrumente financiare recomandate.

Articolul 55

Dispoziții comune pentru evaluarea caracterului adecvat și corespunzător

[Articolul 25 alineatul (2) și articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții se asigură că informațiile referitoare la cunoștințele și la experiența pe care un client sau un client potențial le are în domeniul investițiilor includ următoarele aspecte, în măsura în care acestea sunt adecvate ținând seama de natura clientului, de natura și amploarea serviciului ce urmează să fie furnizat și de tipul produsului sau al tranzacției avute în vedere, inclusiv de complexitatea lor și de riscurile asociate:

(a) tipurile de servicii, tranzacții și instrumente financiare familiare clientului;

(b) natura, volumul și frecvența tranzacțiilor efectuate de client cu instrumente financiare, precum și perioada de timp în care acestea au fost efectuate;

(c) nivelul de educație, profesia sau profesia anterioară relevantă a clientului sau a clientului potențial.

(2) O firmă de investiții nu descurajează un client sau un client potențial să furnizeze informațiile necesare în sensul articolului 25 alineatele (2) și (3) din Directiva 2014/65/UE.

(3) O firmă de investiții este autorizată să se bazeze pe informațiile furnizate de clienții săi sau de clienții săi potențiali, cu excepția cazului în care cunoaște sau ar trebui să cunoască faptul că informațiile respective sunt în mod vădit caduce, eronate sau incomplete.

▼B

Articolul 56

Evaluarea caracterului corespunzător și obligațiile aferente de păstrare a înregistrărilor

[Articolul 25 alineatul (3) și articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții stabilesc dacă respectivul client are experiența și cunoștințele necesare pentru a înțelege riscurile asociate produsului sau serviciului de investiții oferit sau solicitat atunci când evaluează dacă un serviciu de investiții, astfel cum este prevăzut la articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE, este potrivit pentru un client.

O firmă de investiții este autorizată să presupună că un client profesional deține experiența și cunoștințele necesare pentru a înțelege riscurile asociate respectivelor servicii de investiții sau tranzacții specifice ori respectivelor tipuri de tranzacții sau produse pentru care clientul intră în categoria clienților profesionali.

(2) Firmele de investiții păstrează înregistrările evaluărilor efectuate privind caracterul corespunzător în care sunt incluse următoarele aspecte:

(a) rezultatul evaluării caracterului corespunzător;

(b) orice avertisment transmis clientului, în cazul în care serviciul de investiții sau achiziționarea unui produs a fost evaluată ca fiind potențial necorespunzătoare pentru client, indiferent dacă acesta a solicitat efectuarea tranzacției în ciuda avertismentului primit și, după caz, indiferent dacă firma a acceptat cererea clientului de a efectua tranzacția respectivă;

(c) orice avertisment transmis clientului, în cazul în care clientul nu a furnizat suficiente informații care să îi permită firmei să efectueze o evaluare a caracterului corespunzător, indiferent dacă acesta a solicitat efectuarea tranzacției în ciuda avertismentului primit și, după caz, indiferent dacă firma a acceptat cererea clientului de a efectua tranzacția respectivă.

Articolul 57

Furnizarea de servicii cu instrumente financiare care nu sunt complexe

[Articolul 25 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

Un instrument financiar care nu este menționat în mod explicit la articolul 25 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2014/65/UE este considerat un instrument care nu este complex, în sensul articolului 25 alineatul (4) litera (a) punctul (vi) din Directiva 2014/65/UE, în cazul în care acesta îndeplinește următoarele criterii:

(a) nu intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) sau a secțiunii C punctele 4-11 din anexa I la Directiva 2014/65/UE;

(b) există ocazii frecvente pentru cesionarea, răscumpărarea sau realizarea în alt mod a instrumentului respectiv la prețuri care sunt accesibile public pentru participanții la piață și care sunt fie prețuri de piață, fie prețuri puse la dispoziție sau validate de către sistemele de evaluare independente ale emitentului;

▼B

(c) nu implică niciun fel de răspundere reală sau potențială pentru client, care depășește costul de achiziție al instrumentului;

(d) nu conține o clauză, o condiție sau un declanșator care ar putea modifica în mod fundamental natura, riscul investiției sau profilul de plată, cum ar fi investițiile care includ dreptul de a transforma instrumentul într-o investiție diferită;

(e) nu include comisioanele de răscumpărare explicite sau implicite care au efectul de a face ca investițiile să devină nelichide, chiar dacă, din punct de vedere tehnic, există ocazii frecvente pentru cesionarea, răscumpărarea sau realizarea acestora în alt mod;

(f) sunt puse la dispoziția publicului informații suficient de complete privind caracteristicile instrumentului în cauză, astfel încât acestea să poată fi înțelese cu ușurință, permițând clientului de retail obișnuit să ia o decizie în deplină cunoștință de cauză cu privire la efectuarea unei tranzacții cu instrumentul respectiv.

Articolul 58

Acorduri încheiate cu clienții de retail și cu clienții profesionali

[Articolul 24 alineatul (1) și articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

Firmele de investiții care furnizează unui client servicii de investiții sau servicii auxiliare menționate în secțiunea B punctul 1 din anexa I la Directiva 2014/65/UE după data aplicării prezentului regulament încheie un acord de bază scris cu clientul, pe suport de hârtie sau pe alt suport durabil, în care se stabilesc drepturile și obligațiile fundamentale ale firmei și ale clientului. Firmele de investiții care furnizează consultanță de investiții respectă această obligație numai în cazul în care se efectuează o evaluare periodică a caracterului adecvat al instrumentelor financiare sau al serviciilor recomandate.

Acordul scris stabilește drepturile și obligațiile fundamentale ale părților și cuprinde următoarele elemente:

(a) descrierea serviciilor și, dacă este cazul, a naturii și a amplorii consultanței de investiții care trebuie furnizate;

(b) în cazul serviciilor de administrare a portofoliului, tipurile de instrumente financiare care pot fi achiziționate și vândute și tipurile de tranzacții care pot fi efectuate în numele clientului, precum și orice instrumente sau tranzacții care sunt interzise; și

(c) descrierea principalelor caracteristici ale serviciilor menționate în secțiunea B punctul 1 din anexa I la Directiva 2014/65/UE care trebuie furnizate, inclusiv, dacă este cazul, rolul firmei în ceea ce privește operațiunile corporative referitoare la instrumentele clientului, precum și condițiile în care operațiunile de finanțare prin instrumente financiare care implică titluri de valoare ale clientului vor genera un profit pentru acesta.

▼B

SECȚIUNEA 4

Raportarea către clienți

Articolul 59

Obligații de raportare privind executarea ordinelor, altele decât cele pentru administrarea portofoliului

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care au executat, în numele unui client, un ordin în afara administrării portofoliului, trebuie să facă următoarele demersuri în privința ordinului respectiv:

(a) să furnizeze clientului, cu promptitudine, pe un suport durabil, informațiile esențiale privind executarea ordinului respectiv;

(b) să trimită clientului o notificare pe un suport durabil, prin care să confirme executarea ordinului în cel mai scurt timp posibil și cel mai târziu în prima zi lucrătoare după executarea ordinului sau, în cazul în care firma de investiții primește confirmarea din partea unui terț, cel mai târziu în prima zi lucrătoare după primirea confirmării din partea respectivului terț.

Litera (b) nu se aplică atunci când confirmarea ar conține aceleași informații pe care le conține o confirmare ce urmează să fie trimisă cu promptitudine clientului de către o altă persoană.

Literele (a) și (b) nu se aplică atunci când ordinele executate în numele clienților se referă la obligațiuni care finanțează contracte de credit ipotecar încheiate cu clienții respectivi; în acest caz, raportarea tranzacției se face simultan cu comunicarea condițiilor creditului ipotecar, în termen de maximum o lună de la executarea ordinului.

(2) Pe lângă cerințele prevăzute la alineatul (1), firmele de investiții furnizează clientului, la cererea acestuia, informații privind statutul ordinului său.

(3) În cazul ordinelor clienților executate periodic referitoare la titlurile de participare sau acțiunile deținute într-un organism de plasament colectiv, firmele de investiții fie întreprind măsurile menționate la alineatul (1) litera (b), fie furnizează clientului, cel puțin o dată la șase luni, informațiile indicate la alineatul (4) referitoare la tranzacțiile respective.

(4) Notificarea menționată la alineatul (1) litera (b) cuprinde următoarele informații aplicabile și, după caz, în conformitate cu standardele tehnice de reglementare privind obligațiile de raportare adoptate în concordanță cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014:

(a) identificarea firmei care întocmește rapoartele;

(b) numele sau altă desemnare a clientului;

(c) data tranzacționării;

(d) ora tranzacționării;

▼B

(e) tipul ordinului;

(f) identificarea locului;

(g) identificarea instrumentului;

(h) indicatorul de cumpărare/vânzare;

(i) natura ordinului, în cazul în care este alta decât de cumpărare/vânzare;

(j) cantitatea;

(k) prețul unitar;

(l) prețul total;

(m) suma totală a comisioanelor și a cheltuielilor facturate și, la cererea clientului, o defalcare pe elemente, inclusiv, dacă este cazul, cuantumul adaosului sau reducerii impuse în cazul în care tranzacția a fost executată de o firmă de investiții acționând pe cont propriu, iar firma de investiții are obligația de a asigura cea mai bună executare pentru client;

(n) cursul de schimb obținut atunci când tranzacția presupune o conversie monetară;

(o) responsabilitățile clientului în legătură cu decontarea tranzacției, inclusiv termenul-limită de plată sau livrare, precum și detaliile corespunzătoare privind contul, în măsura în care aceste detalii și responsabilități nu fost notificate clientului în prealabil;

(p) atunci când contrapartea clientului a fost însăși firma de investiții sau orice persoană care aparține grupului din care face parte firma respectivă de investiții sau un alt client al firmei de investiții, menționarea acestui fapt, cu excepția cazului în care ordinul a fost executat prin intermediul unui sistem de tranzacționare care facilitează tranzacționarea anonimă.

În sensul literei (k), în cazul în care ordinul este executat în tranșe, firma de investiții poate furniza clientului informații privind prețul pentru fiecare tranșă sau prețul mediu. Atunci când se specifică prețul mediu, firma de investiții furnizează clientului, la cererea acestuia, informații privind prețul pentru fiecare tranșă.

(5) Firma de investiții poate furniza clientului informațiile menționate la alineatul (4) folosind coduri standard, în cazul în care pune, de asemenea, la dispoziția clientului o explicație a codurilor utilizate.

Articolul 60

Obligații de raportare referitoare la administrarea portofoliului

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care furnizează clienților serviciul de administrare a portofoliului pun la dispoziția fiecărui client o declarație periodică, furnizată pe un suport durabil, cu privire la activitățile de administrare a portofoliului efectuate în numele clientului respectiv, cu excepția cazului în care o asemenea declarație este furnizată de altă persoană.

▼B

(2) Declarația periodică solicitată în temeiul alineatului (1) prezintă o revizuire echitabilă și echilibrată a activităților întreprinse, precum și a performanței portofoliului pe parcursul perioadei de raportare și cuprinde, după caz, următoarele informații:

(a) denumirea firmei de investiții;

(b) numele sau alt element de identificare a contului clientului;

(c) o mențiune privind conținutul și evaluarea portofoliului, inclusiv detalii referitoare la fiecare instrument financiar deținut, valoarea de piață a acestuia sau, în cazul în care valoarea de piață nu este disponibilă, valoarea justă a acestuia, soldul la începutul și la sfârșitul perioadei de raportare, precum și performanța portofoliului pe parcursul perioadei de raportare;

(d) cuantumul total al taxelor și al cheltuielilor suportate pe parcursul perioadei de raportare, specificând, pe categorii, cel puțin taxele totale de administrare și costurile totale asociate executării ordinului, incluzând, după caz, o declarație conform căreia, la cerere, se va furniza o defalcare mai detaliată;

(e) o comparație a performanțelor obținute în perioada care intră sub incidența declarației cu valoarea de referință a performanței investiției (în cazul în care există) convenită între firma de investiții și client;

(f) cuantumul total al dividendelor, al dobânzilor și al altor plăți primite în cursul perioadei de raportare în legătură cu portofoliul clientului;

(g) informații privind alte operațiuni corporative care conferă drepturi aferente instrumentelor financiare deținute în portofoliu;

(h) pentru fiecare tranzacție executată în perioada respectivă, informațiile menționate la articolul 59 alineatul (4) literele (c)-(l), după caz, cu excepția cazului în care clientul optează să primească informații privind fiecare tranzacție în parte care a fost executată, caz în care se aplică alineatul (4) din prezentul articol.

(3) Declarația periodică menționată la alineatul (1) se furnizează o dată la trei luni, cu excepția următoarelor situații:

(a) în cazul în care firma de investiții furnizează clienților săi acces la un sistem online, care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat un suport durabil, în cazul în care pot fi accesate evaluările actualizate ale portofoliului clientului și în cazul în care clientul poate să acceseze cu ușurință informațiile solicitate în conformitate cu articolul 63 alineatul (2), iar firma dispune de dovezi potrivit cărora respectivul client a avut acces la o evaluare a portofoliului său cel puțin o dată în cursul trimestrului relevant;

(b) în situațiile în care se aplică alineatul (4), declarația periodică trebuie să fie furnizată cel puțin o dată pe an;

(c) atunci când contractul încheiat între o firmă de investiții și un client pentru furnizarea unui serviciu de administrare a portofoliului autorizează un portofoliu caracterizat prin efectul de levier, declarația periodică trebuie să fie furnizată cel puțin o dată pe lună.

▼B

Cu toate acestea, excepția prevăzută la litera (b) nu se aplică în cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare care fac obiectul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 litera (c) din Directiva 2014/65/UE și al oricăruia dintre punctele 4-11 din secțiunea C a anexei I la Directiva 2014/65/UE.

(4) În cazurile în care clientul optează să primească informații pentru fiecare tranzacție în parte care a fost executată, firmele de investiții îi furnizează clientului, cu promptitudine, în momentul executării unei tranzacții de către administratorul de portofoliu, informațiile esențiale referitoare la tranzacția respectivă pe un suport durabil.

Firma de investiții transmite clientului o notificare de confirmare a tranzacției care conține informațiile menționate la articolul 59 alineatul (4) cel mai târziu în prima zi lucrătoare de la executarea tranzacției sau, în cazul în care firma de investiții primește confirmarea din partea unui terț, cel mai târziu în prima zi lucrătoare după primirea confirmării din partea terțului.

Paragraful al doilea nu se aplică atunci când confirmarea ar conține aceleași informații pe care le conține o confirmare ce urmează să fie trimisă cu promptitudine clientului de către o altă persoană.

Articolul 61

Obligații de raportare cu privire la contrapărțile eligibile

[Articolul 24 alineatul (4) și articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

Cerințele se aplică rapoartelor pentru clienții de retail sau pentru clienții profesionali, în conformitate cu articolele 49 și 59, cu excepția cazului în care firmele de investiții încheie acorduri cu contrapărți eligibile pentru a stabili conținutul și termenele de raportare.

Articolul 62

Obligații de raportare suplimentare în cazul serviciilor de administrare a portofoliului sau al tranzacțiilor cu datorii contingente

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care furnizează servicii de administrare a portofoliului informează clientul dacă valoarea totală a portofoliului, astfel cum a fost evaluată la începutul fiecărei perioade de raportare, se depreciază cu 10 % și apoi cu multipli a 10 %, cel mai târziu la sfârșitul zilei lucrătoare în care este depășit pragul sau, în cazul în care pragul este depășit într-o zi nelucrătoare, la încheierea următoarei zile lucrătoare.

(2) Firmele de investiții care dețin un cont al unui client de retail ce include poziții pe instrumente financiare cu efect de levier sau tranzacții cu datorii contingente informează clientul, în cazul în care valoarea inițială a fiecărui instrument se depreciază cu 10 % și apoi cu multipli a 10 %. Raportarea în temeiul prezentului alineat ar trebui să se efectueze în funcție de fiecare instrument, cu excepția cazului în care s-a convenit altfel cu clientul, și trebuie să aibă loc cel mai târziu la sfârșitul zilei lucrătoare în care este depășit pragul sau, în cazul în care pragul este depășit într-o zi nelucrătoare, la încheierea următoarei zile lucrătoare.

▼B

Articolul 63

Declarații privind instrumentele financiare sau fondurile clienților

[Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care dețin instrumente financiare sau fonduri ale clienților transmit, cel puțin trimestrial, fiecărui client pentru care dețin instrumente financiare sau fonduri, o declarație furnizată pe un suport durabil privind instrumentele financiare sau fondurile respective, cu excepția cazului în care o asemenea declarație a fost furnizată în cadrul oricărei alte declarații periodice. La cererea clientului, firmele furnizează o astfel de declarație cu o frecvență mai mare, la prețuri comerciale.

Primul paragraf nu se aplică instituțiilor de credit autorizate în temeiul Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) pentru depozite deținute, în sensul directivei respective, de instituția în cauză.

(2) Declarația privind activele clienților menționată la alineatul (1) include următoarele informații:

(a) detalii privind toate instrumentele financiare sau fondurile deținute de firma de investiții pentru client, la sfârșitul perioadei care intră sub incidența declarației;

(b) măsura în care orice instrumente financiare sau fonduri ale clientului au făcut obiectul unor operațiuni de finanțare prin instrumente financiare;

(c) amploarea oricăror beneficii dobândite de către client în urma participării la operațiuni de finanțare prin instrumente financiare, precum și baza pe care beneficiile respective s-au dobândit;

(d) o precizare clară a activelor sau a fondurilor care fac obiectul normelor prevăzute în Directiva 2014/65/UE și al măsurilor de punere în aplicare ale acesteia, precum și a celor care nu fac obiectul respectivelor măsuri, cum ar fi cele care intră sub incidența contractelor de garanție cu transfer de proprietate;

(e) o precizare clară a activelor care prezintă o serie de particularități în ceea ce privește statutul lor de proprietate, de exemplu ca urmare a unui drept de garanție;

(f) valoarea de piață sau, în cazul în care valoarea de piață nu este disponibilă, valoarea estimată a instrumentelor financiare incluse în declarație, alături de mențiunea clară a faptului că lipsa unui preț de piață ar putea fi un indiciu al lipsei de lichidități. Valoarea estimată este evaluată de către firmă cât mai bine cu putință.

În cazurile în care portofoliul unui client cuprinde venituri din una sau mai multe tranzacții nedecontate, informațiile menționate la litera (a) pot fi bazate fie pe data de tranzacționare, fie pe data de decontare, cu condiția ca aceeași bază să se aplice în mod constant tuturor informațiilor de acest tip incluse în declarație.

([1]) Directiva 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (JO L 126, 26.5.2000, p. 1).

▼B

Declarația periodică referitoare la activele unui client menționată la alineatul (1) nu trebuie să fie furnizată în cazul în care firma de investiții le oferă clienților săi acces la un sistem online, care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat un suport durabil, în cazul în care declarațiile actualizate aferente instrumentelor financiare sau fondurilor clientului pot fi accesate cu ușurință de către client, iar firma dispune de dovezi potrivit cărora respectivul client a avut acces la această declarație cel puțin o dată în cursul trimestrului relevant.

(3) Firmele de investiții care dețin instrumente financiare sau fonduri și care furnizează unui client servicii de administrare a portofoliului pot să includă declarația privind activele clientului menționată la alineatul (1) în declarația periodică pe care o furnizează clientului respectiv în temeiul articolului 60 alineatul (1).

SECȚIUNEA 5

Cea mai bună executare

Articolul 64

Criterii care trebuie îndeplinite pentru cea mai bună executare

[Articolul 27 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când execută ordine ale clienților, firmele de investiții iau în considerare următoarele criterii pentru a stabili importanța relativă a factorilor menționați la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE:

(a) caracteristicile clientului, inclusiv clasificarea acestuia în categoriile client de retail sau client profesional;

(b) caracteristicile ordinului clientului, inclusiv în cazurile în care ordinul presupune o operațiune de finanțare prin instrumente financiare (SFT);

(c) caracteristicile instrumentelor financiare care fac obiectul ordinului respectiv;

(d) caracteristicile locurilor de executare către care poate fi direcționat ordinul respectiv.

În sensul prezentului articol și al articolelor 65 și 66, „locul de executare” cuprinde o piață reglementată, un MTF, un OTF, un operator independent, un formator de piață sau un alt furnizor de lichiditate ori o entitate care îndeplinește, într-o țară terță, o funcție similară funcțiilor îndeplinite de oricare dintre categoriile menționate anterior.

(2) O firmă de investiții își îndeplinește obligația prevăzută la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE privind adoptarea tuturor măsurilor suficiente pentru a obține cel mai bun rezultat posibil pentru client în măsura în care respectiva firmă execută un ordin sau un aspect specific al unui ordin în conformitate cu instrucțiunile specifice primite din partea clientului privind ordinul sau aspectul specific al ordinului respectiv.

(3) Firmele de investiții nu își structurează sau nu își facturează comisioanele astfel încât să facă deosebiri inechitabile între locurile de executare.

▼B

(4) Atunci când execută ordine sau ia decizii referitoare la tranzacționarea produselor extrabursiere, inclusiv a produselor personalizate, firma de investiții verifică corectitudinea prețului propus clientului, prin colectarea de date de piață, care sunt utilizate pentru estimarea prețului respectivului produs și, dacă este posibil, prin compararea acestuia cu produse similare sau comparabile.

Articolul 65

Obligația firmelor de investiții care desfășoară activități de administrare a portofoliului și de primire și transmitere a ordinelor de a acționa în interesul clientului

[Articolul 24 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când furnizează un serviciu de administrare a portofoliului, firmele de investiții trebuie să îndeplinească obligația prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, și anume să acționeze în interesul clienților lor atunci când plasează altor entități ordine spre executare care derivă din deciziile luate de firma de investiții de a tranzacționa cu instrumente financiare în numele clientului său.

(2) Atunci când furnizează serviciul de primire și de transmitere a ordinelor, firmele de investiții trebuie să îndeplinească obligația prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, și anume să acționeze în interesul clienților lor atunci când transmit ordinele clienților către alte entități pentru executare.

(3) Pentru a respecta dispozițiile de la alineatele (1) sau (2), firmele de investiții trebuie să respecte cerințele menționate la alineatele (4)-(7) din prezentul articol și la articolul 64 alineatul (4).

(4) Firmele de investiții adoptă toate măsurile suficiente pentru a obține cel mai bun rezultat cu putință pentru clienții lor, luând în considerare factorii menționați la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE. Importanța relativă a acelor factori se stabilește prin raportare la criteriile prevăzute la articolul 64 alineatul (1) și, în cazul clienților de retail, prin raportare la cerința prevăzută la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE.

O firmă de investiții își îndeplinește obligațiile prevăzute la alineatul (1) sau (2) și nu trebuie să ia măsurile menționate la prezentul alineat, în măsura în care acționează în conformitate cu instrucțiunile specifice ale clientului său atunci când plasează sau transmite unei alte entități un ordin în vederea executării.

(5) Firmele de investiții elaborează și pun în aplicare o politică ce le permite să îndeplinească obligația prevăzută la alineatul (4). Politica identifică, pentru fiecare categorie de instrumente financiare, entitățile cărora firma de investiții le plasează sau le transmite ordine pentru executare. Entitățile identificate prevăd dispoziții de executare care să permită firmei de investiții să își îndeplinească obligațiile prevăzute la prezentul articol atunci când plasează sau transmite respectivei entități ordine pentru executare.

▼B

(6) Firmele de investiții furnizează clienților lor informații privind politica instituită în conformitate cu alineatul (5) și cu articolul 66 alineatele (2)-(9). Firmele de investiții furnizează clienților lor informații adecvate cu privire la firmă și la serviciile oferite de aceasta, precum și cu privire la entitățile alese în vederea executării. În special, atunci când firma de investiții selectează alte firme pentru furnizarea de servicii de executare a ordinelor, aceasta rezumă și publică anual, pentru fiecare categorie de instrumente financiare, cele mai importante cinci firme de investiții din punctul de vedere al volumelor de tranzacționare, cărora aceasta le-a transmis sau le-a plasat ordine ale clienților spre executare în cursul anului precedent, precum și informații privind calitatea executării obținută. Informațiile trebuie să fie în concordanță cu cele publicate în conformitate cu standardele tehnice elaborate în temeiul articolului 27 alineatul (10) litera (b) din Directiva 2014/65/UE.

Dacă există o cerere rezonabilă din partea unui client, firmele de investiții furnizează clienților sau clienților potențiali informații despre entitățile către care sunt transmise sau plasate ordinele pentru executare.

(7) Firmele de investiții monitorizează cu regularitate eficacitatea politicii instituite în conformitate cu alineatul (5) și, în special, calitatea executării ordinelor de către entitățile identificate în cadrul acestei politici, corectând, dacă este cazul, eventualele deficiențe.

Firmele de investiții revizuiesc cel puțin o dată pe an politica și mecanismele stabilite. O astfel de revizuire se efectuează, de asemenea, ori de câte ori survine o modificare semnificativă care afectează capacitatea firmei de a obține în continuare cel mai bun rezultat posibil pentru clienții săi.

Firmele de investiții evaluează dacă a survenit o modificare semnificativă și au în vedere aducerea unor schimbări în privința locurilor de executare sau a entităților cărora le acordă o încredere semnificativă în ceea ce privește îndeplinirea cerinței primordiale de executare optimă.

O modificare semnificativă este un eveniment important care ar putea influența parametrii necesari unei executări optime, cum ar fi costul, prețul, celeritatea, probabilitatea executării și a decontării, volumul, natura ordinului sau orice alte considerente relevante privind executarea ordinului.

(8) Prezentul articol nu se aplică atunci când firma de investiții care furnizează serviciul de administrare a portofoliului sau de primire și transmitere a ordinelor execută, de asemenea, ordinele primite sau deciziile de a tranzacționa în numele portofoliului clientului său. În cazurile menționate anterior, se aplică articolul 27 din Directiva 2014/65/UE.

Articolul 66

Politica de executare

[Articolul 27 alineatele (5) și (7) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții revizuiesc, cel puțin o dată pe an, politica de executare instituită în temeiul articolului 27 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE, precum și dispozițiile lor în materie de executare a ordinelor.

▼B

O astfel de revizuire se efectuează, de asemenea, ori de câte ori se produce o modificare semnificativă, astfel cum este definită la articolul 65 alineatul (7), care afectează capacitatea firmei de a obține în continuare, în mod constant, cel mai bun rezultat cu putință privind executarea ordinelor clienților săi utilizând locurile incluse în politica sa de executare. O firmă de investiții evaluează dacă s-a produs o modificare semnificativă și are în vedere aducerea unor schimbări în privința importanței relative a factorilor aferenți unei executări optime în ceea ce privește îndeplinirea cerinței primordiale de executare optimă.

(2) Informațiile referitoare la politica de executare sunt adaptate în funcție de categoria de instrument financiar și de tipul serviciului furnizat și cuprind informațiile prevăzute la alineatele (3)-(9).

(3) Firmele de investiții furnizează clienților, în timp util, înainte de prestarea serviciului respectiv, următoarele detalii privind politica lor de executare:

(a) indicații privind importanța relativă pe care firma de investiții o acordă, în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 59 alineatul (1), factorilor menționați la articolul 27 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, sau metoda pe baza căreia firma stabilește importanța relativă a factorilor respectivi;

(b) o listă a locurilor de executare cărora firma le acordă o încredere semnificativă pentru ca aceasta să își poată îndeplini obligația de adoptare a tuturor măsurilor necesare pentru a obține, în mod constant, cel mai bun rezultat cu putință pentru executarea ordinelor clienților și specificând ce locuri de executare sunt utilizate pentru fiecare categorie de instrumente financiare, pentru ordine ale clienților de retail și ale clienților profesionali, precum și pentru operațiuni de finanțare prin instrumente financiare;

(c) o listă a factorilor utilizați pentru selectarea unui loc de executare, inclusiv a factorilor calitativi, cum ar fi sistemele de compensare, mecanismele de întrerupere a tranzacționării, acțiunile planificate sau orice alt aspect relevant, precum și importanța relativă a fiecărui factor. Informațiile referitoare la factorii utilizați pentru selectarea unui loc de executare sunt în concordanță cu controalele utilizate de firmă pentru a demonstra clienților săi că s-a realizat o executare optimă în mod consecvent atunci când s-a revizuit caracterul adecvat al politicii sale și dispozițiile aferente;

(d) modul în care factorii de executare aferenți prețurilor, costurilor, celerității, probabilității executării și orice alți factori relevanți sunt considerați ca făcând parte din ansamblul măsurilor suficiente în vederea obținerii celui mai bun rezultat cu putință pentru client;

(e) după caz, informațiile potrivit cărora firma execută ordine în afara unui loc de tranzacționare, consecințele, de exemplu riscul de contraparte care decurge din executarea în afara unui loc de tranzacționare și, la cererea clientului, informații suplimentare cu privire la consecințele acestor mijloace de executare;

▼B

(f) un avertisment clar și bine evidențiat că orice instrucțiuni specifice din partea unui client pot împiedica firma să adopte măsurile elaborate și puse în aplicare în politica sa de executare în vederea obținerii celui mai bun rezultat cu putință pentru executarea acelor ordine în ceea ce privește elementele care intră sub incidența instrucțiunilor respective;

(g) un rezumat al procedurii de selecție pentru locurile de executare, strategiile de executare utilizate, procedurile și procesul utilizat pentru a analiza calitatea executării obținută și modul în care firmele monitorizează și verifică faptul că s-au obținut cele mai bune rezultate pentru clienți.

Informațiile respective se furnizează pe un suport durabil sau prin intermediul unui website (care nu reprezintă suport durabil), sub rezerva respectării condițiilor menționate la articolul 3 alineatul (2).

(4) În cazul în care firmele de investiții aplică taxe diferite în funcție de locul de executare, firma explică aceste diferențe în mod suficient de detaliat pentru a permite clientului să înțeleagă avantajele și inconvenientele care rezultă din alegerea unui singur loc de executare.

(5) În cazul în care firmele de investiții îi invită pe clienți să aleagă un loc de executare, este necesar să furnizeze informații corecte, clare și neînșelătoare pentru a-l împiedica pe client să opteze mai degrabă pentru un loc de executare decât pentru un altul doar pe baza politicii prețurilor aplicată de firmă.

(6) Firmele de investiții primesc plăți de la părți terțe numai în cazul în care acestea respectă dispozițiile de la articolul 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și îi informează pe clienți cu privire la stimulentele pe care firma le poate primi de la locurile de executare. Informațiile furnizate specifică taxele percepute de firma de investiții tuturor contrapărților care participă la tranzacție și, în cazul în care taxele variază în funcție de client, informațiile indică taxele maxime sau gama taxelor care pot fi plătite.

(7) În cazul în care o firmă de investiții percepe taxe de la mai mult de un participant la o tranzacție, în conformitate cu articolul 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și cu măsurile sale de punere în aplicare, firma își informează clienții cu privire la valoarea oricăror beneficii pecuniare sau nepecuniare primite.

(8) În cazul în care un client solicită unei firme de investiții, în mod rezonabil și proporțional, informații cu privire la politicile sau la dispozițiile adoptate de aceasta și la modalitatea de revizuire a acestora, respectiva firmă de investiții transmite clientului, în termen rezonabil, un răspuns clar.

(9) Atunci când o firmă de investiții execută ordine pentru clienți de retail, aceasta le furnizează clienților respectivi un rezumat al politicii relevante, axat pe costurile totale pe care aceștia le suportă. Rezumatul furnizează, de asemenea, un link către cele mai recente date privind calitatea executării publicate în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE pentru fiecare loc de executare menționat de către firma de investiții în politica sa de executare.

▼B

SECȚIUNEA 6

Prelucrarea ordinelor clienților

Articolul 67

Principii generale

[Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții îndeplinesc următoarele condiții atunci când execută ordine ale clienților:

(a) se asigură că ordinele executate în numele clienților sunt înregistrate și alocate cu promptitudine și acuratețe;

(b) execută prompt ordine comparabile ale clienților, în ordinea sosirii, cu excepția cazului în care acest lucru este imposibil din cauza caracteristicilor ordinului respectiv ori din cauza condițiilor de piață predominante, sau a cazului în care interesele clienților impun o altă abordare;

(c) informează clientul de retail cu privire la orice dificultate semnificativă care poate afecta executarea corectă a ordinelor, imediat după ce a luat cunoștință de dificultatea respectivă.

(2) În cazul în care o firmă de investiții este responsabilă de supravegherea sau de organizarea decontării unui ordin executat, firma respectivă ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că orice instrumente financiare sau fonduri ale clientului primite cu ocazia decontării respectivului ordin executat sunt direcționate cu promptitudine și corectitudine în contul clientului în cauză.

(3) O firmă de investiții nu trebuie să utilizeze în mod necuvenit informațiile privind ordinele în așteptare ale clienților și trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a preveni utilizarea în mod necuvenit a acestor informații de către orice persoană relevantă din cadrul respectivei firme.

Articolul 68

Agregarea și alocarea ordinelor

[Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții nu trebuie să execute un ordin al unui client sau o tranzacție în nume propriu laolaltă cu ordinul altui client, cu excepția cazului în care sunt respectate următoarele condiții:

(a) este puțin probabil ca agregarea ordinelor și a tranzacțiilor să aibă un efect global negativ asupra oricărui client al cărui ordin urmează să fie agregat;

(b) fiecărui client al cărui ordin urmează să fie agregat i se comunică faptul că efectul agregării poate fi în dezavantajul său în legătură cu un anumit ordin;

▼B

(c) este stabilită și pusă în aplicare în mod eficace o politică de alocare a ordinelor care asigură alocarea echitabilă a ordinelor și a tranzacțiilor agregate, precizând inclusiv modul în care volumul și prețul ordinelor influențează alocarea acestora, precum și tratarea executărilor parțiale.

(2) Atunci când o firmă de investiții agregă un ordin cu unul sau mai multe ordine ale altor clienți, iar ordinul agregat este executat parțial, firma în cauză alocă tranzacțiile aferente în conformitate cu propria politică de alocare a ordinelor.

Articolul 69

Agregarea și alocarea tranzacțiilor în cont propriu

[Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții care au agregat tranzacții în cont propriu cu unul sau mai multe ordine ale clienților nu alocă tranzacțiile aferente într-un mod care să fie în dezavantajul clientului.

(2) Atunci când o firmă de investiții agregă un ordin al unui client cu o tranzacție în cont propriu, iar ordinul agregat este parțial executat, firma în cauză acordă prioritate clientului, și nu firmei, în ceea ce privește alocarea tranzacțiilor aferente.

În cazul în care firma de investiții poate să demonstreze în mod întemeiat că, în absența combinației, nu ar fi fost în măsură să execute ordinul în condiții atât de avantajoase sau chiar deloc, atunci aceasta poate aloca tranzacția în cont propriu în mod proporțional, în conformitate cu politica sa de alocare a ordinelor menționată la articolul 68 alineatul (1) litera (c).

(3) Ca parte a politicii de alocare a ordinelor menționată la articolul 68 alineatul (1) litera (c), firmele de investiții instituie proceduri menite să prevină realocarea, într-un mod care este în dezavantajul clientului, a tranzacțiilor în cont propriu care sunt executate în combinație cu ordinele clienților.

Articolul 70

Executarea promptă, echitabilă și rapidă a ordinelor clienților, precum și publicarea ordinelor limită neexecutate ale clienților pentru acțiunile tranzacționate într-un loc de tranzacționare

[Articolul 28 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Un ordin limită al unui client referitor la acțiunile admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționate într-un loc de tranzacționare, care nu a fost executat imediat în condiții de piață predominante, astfel cum se menționează la articolul 28 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, este considerat ca fiind pus la dispoziția publicului atunci când firma de investiții a transmis ordinul spre a fi executat unei piețe reglementate sau unui MTF sau atunci când ordinul a fost publicat de către un furnizor de servicii de raportare a datelor cu sediul într-un stat membru și poate fi executat cu ușurință de îndată ce condițiile de piață permit acest lucru.

▼B

(2) Se acordă prioritate piețelor reglementate și MTF-urilor în conformitate cu politica de executare a firmei pentru a se asigura executarea ordinelor de îndată ce condițiile de piață permit acest lucru.

SECȚIUNEA 7

Contrapărți eligibile

Articolul 71

Contrapărți eligibile

[Articolul 30 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Pe lângă categoriile care sunt explicit prevăzute la articolul 30 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE, statele membre pot recunoaște ca și contrapărți eligibile, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) din directiva respectivă, o firmă care se încadrează la una dintre categoriile de clienți care trebuie să fie considerați clienți profesionali în conformitate cu secțiunea I alineatele (1), (2) și (3) din anexa II la directiva respectivă.

(2) În cazul în care, în temeiul articolului 30 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva 2014/65/UE, o contraparte eligibilă solicită să fie tratată ca un client a cărui activitate cu o firmă de investiții intră sub incidența articolelor 24, 25, 27 și 28 din directiva respectivă, cererea ar trebui să fie formulată în scris și să indice dacă tratarea ca și client de retail sau client profesional se referă la unul sau la mai multe servicii de investiții ori tranzacții sau la unul sau la mai multe tipuri de tranzacții ori de produse.

(3) Atunci când o contraparte eligibilă solicită să fie tratată ca un client a cărui activitate cu o firmă de investiții intră sub incidența articolelor 24, 25, 27 și 28 din Directiva 2014/65/UE, însă nu solicită în mod expres să fie tratată ca un client de retail, atunci firma în cauză tratează contrapartea eligibilă respectivă ca un client profesional.

(4) În cazul în care contrapartea eligibilă solicită în mod expres să fie tratată ca un client de retail, firma de investiții tratează contrapartea eligibilă ca un client de retail, aplicând dispozițiile privind cererile de tratament al clienților neprofesionali menționate la secțiunea I punctele 2, 3 și 4 din anexa II la Directiva 2014/65/UE.

(5) În cazul în care un client solicită să fie tratat ca o contraparte eligibilă, în conformitate cu articolul 30 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE, se aplică următoarea procedură:

(a) firma de investiții furnizează clientului un avertisment scris clar privind consecințele pentru client ale unei astfel de cereri, inclusiv protecțiile pe care acesta riscă să le piardă;

▼B

(b) clientul își confirmă, în scris, cererea de a fi tratat ca o contraparte eligibilă, fie în general, fie pentru unul sau mai multe servicii de investiții sau pentru o tranzacție ori pentru un tip de tranzacție sau de produs, precum și faptul că are cunoștință de consecințele derivate din posibila pierdere a protecției ca urmare a acestei cereri.

SECȚIUNEA 8

Păstrarea înregistrărilor

Articolul 72

Păstrarea înregistrărilor

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Înregistrările se păstrează pe un suport care permite stocarea informațiilor respective într-un mod accesibil autorității competente pentru consultări ulterioare, precum și într-o formă și într-o manieră prin care să se asigure că sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) autoritatea competentă poate accesa rapid informațiile și poate reconstitui fiecare etapă esențială a procesării fiecărei tranzacții;

(b) pot fi stabilite cu ușurință orice corecturi sau orice alte modificări, precum și conținutul înregistrărilor înainte de efectuarea respectivelor corecturi sau modificări;

(c) nu trebuie să fie posibil ca înregistrările să fie manipulate sau modificate în alt fel;

(d) se permite exploatarea informatică sau o altă formă de exploatare eficientă atunci când datele nu pot fi analizate cu ușurință din cauza volumului și a naturii lor; și

(e) dispozițiile firmei respectă cerințele referitoare la păstrarea înregistrărilor, indiferent de tehnologia utilizată.

(2) Firmele de investiții păstrează cel puțin înregistrările identificate în anexa I la prezentul regulament, în funcție de natura activităților lor.

Lista înregistrărilor identificate în anexa I la prezentul regulament nu aduce atingere niciunei alte obligații de păstrare a înregistrărilor care decurge din alte acte legislative.

(3) Firmele de investiții păstrează, de asemenea, în scris, înregistrări privind orice politici și proceduri pe care trebuie să le mențină în temeiul Directivei 2014/65/UE, al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, al Directivei 2014/57/UE și al Regulamentului (UE) nr. 596/2014, precum și în temeiul măsurilor de punere în aplicare ale acestora.

▼B

Autoritățile competente pot solicita firmelor de investiții să păstreze înregistrări suplimentare față de lista identificată în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 73

Păstrarea înregistrărilor privind drepturile și obligațiile care îi revin firmei de investiții și clientului

[Articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE]

Înregistrările care prezintă drepturile și obligațiile respective care îi revin firmei de investiții și clientului în temeiul unui acord de furnizare de servicii sau condițiile pe baza cărora firma furnizează servicii clientului se păstrează cel puțin pe perioada raporturilor contractuale.

Articolul 74

Păstrarea înregistrărilor privind ordinele clienților și decizia de tranzacționare

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

În ceea ce privește fiecare ordin inițial primit de la un client, precum și fiecare decizie inițială de tranzacționare care a fost luată, o firmă de investiții înregistrează și păstrează pentru a putea pune la dispoziția autorității competente, fără întârziere, cel puțin detaliile prevăzute în secțiunea 1 din anexa IV la prezentul regulament, în măsura în care ele se aplică în cazul ordinului sau al deciziei de tranzacționare în cauză.

În cazul în care detaliile prevăzute în secțiunea 1 din anexa IV la prezentul regulament sunt, de asemenea, prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, aceste detalii ar trebui să fie păstrate în mod consecvent și în conformitate cu aceleași standarde prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Articolul 75

Înregistrarea tranzacțiilor și prelucrarea ordinelor

[Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE]

Imediat după primirea unui ordin al unui client sau după luarea unei decizii de tranzacționare, în măsura în care acestea se aplică ordinului sau deciziei de tranzacționare în cauză, firmele de investiții înregistrează și păstrează pentru a putea pune la dispoziția autorității competente cel puțin detaliile prevăzute în secțiunea 2 din anexa IV.

În cazul în care detaliile prevăzute în secțiunea 2 din anexa IV sunt, de asemenea, prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, acestea sunt păstrate în mod consecvent și în conformitate cu aceleași standarde prevăzute la articolele 25 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

▼B

Articolul 76

Înregistrarea convorbirilor telefonice sau a comunicațiilor electronice

[Articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Firmele de investiții instituie, pun în aplicare și mențin o politică eficace în ceea ce privește înregistrarea convorbirilor telefonice și a comunicațiilor electronice, formulată în scris, corespunzând dimensiunii și modului de organizare al firmei, precum și naturii, amplorii și complexității activității desfășurate de respectiva firmă. Această politică trebuie să cuprindă următoarele elemente:

(a) identificarea convorbirilor telefonice și a comunicațiilor electronice, inclusiv a convorbirilor telefonice și a comunicațiilor electronice interne relevante, care fac obiectul cerințelor în materie de înregistrare, în conformitate cu articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE; și

(b) specificarea procedurilor care trebuie urmate și a măsurilor care trebuie adoptate pentru a se asigura faptul că firma respectă dispozițiile de la articolul 16 alineatul (7) al treilea și al optulea paragraf din Directiva 2014/65/UE atunci când apar circumstanțe excepționale, iar firma nu este în măsură să înregistreze convorbirile/comunicațiile pe dispozitivele emise, acceptate sau autorizate de firmă. Dovezile unor astfel de circumstanțe se păstrează, iar autoritățile competente pot avea acces la acestea.

(2) Firmele de investiții se asigură că organul de conducere dispune de o supraveghere și un control eficace asupra politicilor și a procedurilor referitoare la înregistrarea de către firmă a convorbirilor telefonice și a comunicațiilor electronice.

(3) Firmele de investiții se asigură că dispozițiile referitoare la respectarea cerințelor în materie de înregistrare sunt neutre din punct de vedere tehnologic. Acestea evaluează periodic eficacitatea politicilor și a procedurilor firmei și adoptă orice măsuri și proceduri alternative sau suplimentare care se dovedesc a fi necesare și corespunzătoare. Astfel de măsuri alternative sau suplimentare sunt adoptate cel puțin atunci când un nou mediu de comunicare este acceptat sau autorizat spre a fi utilizat de către firmă.

(4) Firmele de investiții păstrează și actualizează periodic înregistrarea acelor persoane care dețin dispozitive ale firmei sau dispozitive private ce au fost aprobate spre a fi utilizate de către firmă.

(5) Firmele de investiții își instruiesc și își formează angajații în ceea ce privește procedurile care reglementează cerințele de la articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE.

(6) Pentru a monitoriza respectarea cerințelor în materie de înregistrare și de păstrare a evidențelor în conformitate cu articolul 16 alineatul (7) din Directiva 2014/65/UE, firmele de investiții monitorizează periodic înregistrările tranzacțiilor și ale ordinelor care intră sub incidența acestor cerințe, inclusiv conversațiile relevante. O astfel de monitorizare se bazează pe analiza riscurilor și este proporțională.

▼B

(7) Firmele de investiții demonstrează autorităților competente, la cererea acestora, care sunt politicile, procedurile și supravegherea exercitată de conducere în privința normelor de înregistrare.

(8) Înainte ca firmele de investiții să furnizeze servicii de investiții și să desfășoare activități legate de primirea, transmiterea și executarea ordinelor către clienți noi și către cei existenți, firmele informează clientul cu privire la următoarele aspecte:

(a) convorbirile și comunicațiile sunt înregistrate; și

(b) va fi disponibilă, la cerere, o copie a înregistrării unor astfel de convorbiri și comunicații cu clientul pentru o perioadă de cinci ani și, în cazul în care autoritatea competentă solicită acest lucru, pentru o perioadă de până la șapte ani.

Informațiile menționate la primul paragraf sunt prezentate în aceeași limbă (aceleași limbi) ca și cea (cele) utilizată (utilizate) pentru a furniza clienților servicii de investiții.

(9) Firmele de investiții înregistrează pe un suport durabil toate informațiile relevante referitoare la conversațiile relevante pe care le-au avut față în față cu clienții. Informațiile înregistrate cuprind cel puțin următoarele elemente:

(a) data și ora întâlnirilor;

(b) locul întâlnirilor;

(c) identitatea participanților;

(d) inițiatorul întâlnirilor; și

(e) informațiile relevante privind ordinul clientului, inclusiv prețul, volumul, tipul ordinului și momentul în care acesta trebuie să fie transmis sau executat.

(10) Înregistrările sunt stocate pe un suport durabil, ceea ce permite reproducerea sau copierea acestora, și trebuie să fie păstrate într-un format care nu permite ca înregistrarea originală să fie modificată sau ștearsă.

Înregistrările sunt stocate pe un suport, astfel încât să fie ușor accesibile și disponibile pentru clienți, la cererea acestora.

Firmele asigură calitatea, exactitatea și exhaustivitatea înregistrărilor tuturor comunicațiilor telefonice și electronice.

(11) Perioada de timp pentru păstrarea unei înregistrări începe la data la care este creată înregistrarea respectivă.

▼B

SECȚIUNEA 9

Piețe de creștere pentru IMM-uri

Articolul 77

Criteriile necesare pentru a fi considerat un IMM

[Articolul 4 alineatul (1) punctul 13 din Directiva 2014/65/UE]

(1) Un emitent ale cărui acțiuni au fost admise la tranzacționare de mai puțin de trei ani este considerat a fi un IMM în sensul articolului 33 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/65/UE în cazul în care capitalizarea sa bursieră este mai mică de 200 de milioane EUR, pe baza oricăruia dintre următoarele elemente:

(a) prețul de închidere al acțiunilor din prima zi de tranzacționare, în cazul în care acțiunile au fost admise la tranzacționare de mai puțin de un an;

(b) ultimul preț de închidere al acțiunilor din primul an de tranzacționare, în cazul în care acțiunile sale au fost admise la tranzacționare de mai mult de un an, dar de mai puțin de doi ani;

(c) media ultimelor prețuri de închidere ale acțiunilor din fiecare dintre primii doi ani de tranzacționare, în cazul în care acțiunile sale au fost admise la tranzacționare de mai mult de doi ani, dar de mai puțin de trei ani.

(2) Se consideră că un emitent care nu deține niciun instrument de capitaluri proprii tranzacționat în vreun loc de tranzacționare este un IMM în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 13 din Directiva 2014/65/UE, în cazul în care, conform celor mai recente conturi anuale sau consolidate, acesta îndeplinește cel puțin două dintre următoarele trei criterii: un număr mediu de salariați mai mic de 250 de persoane pe parcursul întregului exercițiu financiar, un bilanț total care nu depășește 43 000 000 EUR și o cifră de afaceri netă anuală care nu depășește 50 000 000 EUR;

Articolul 78

Înregistrarea ca o piață de creștere pentru IMM-uri

[Articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când se stabilește dacă cel puțin 50 % dintre emitenții admiși la tranzacționare în cadrul unui sistem multilateral de tranzacționare sunt IMM-uri în scopul înregistrării ca piață de creștere pentru IMM-uri în conformitate cu articolul 33 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă a statului membru de origine al operatorului unui MTF calculează rata medie a IMM-urilor în numărul total de emitenți ale căror instrumente financiare sunt admise la tranzacționare pe piața respectivă. Rata medie se calculează la data de 31 decembrie a anului calendaristic precedent ca fiind media celor douăsprezece rate de la sfârșit de lună ale anului calendaristic respectiv.

Fără a aduce atingere celorlalte condiții de înregistrare menționate la articolul 33 alineatul (3) literele (b)-(g) din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă înregistrează ca piață de creștere pentru IMM-uri un solicitant care nu are un istoric de funcționare și, după trecerea a trei ani calendaristici, verifică dacă acesta se încadrează în proporția minimă a IMM-urilor, astfel cum este determinată în conformitate cu primul paragraf.

▼B

(2) În ceea ce privește criteriile prevăzute la articolul 33 alineatul (3) literele (b), (c), (d) și (f) din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă a statului membru de origine al operatorului unui sistem multilateral de tranzacționare nu înregistrează MTF-ul respectiv ca piață de creștere pentru IMM-uri decât dacă este convinsă că acel sistem îndeplinește următoarele condiții:

(a) a stabilit și aplică norme care prevăd criterii obiective și transparente pentru admiterea inițială și continuă a emitenților la tranzacționare în locul de tranzacționare respectiv;

(b) dispune de un model operațional care este corespunzător pentru îndeplinirea funcțiilor sale și asigură menținerea unei tranzacționări echitabile și ordonate cu instrumentele financiare admise la tranzacționare în locul de tranzacționare respectiv;

(c) a instituit și aplică norme potrivit cărora un emitent care solicită admiterea instrumentelor sale financiare la tranzacționare în cadrul MTF trebuie să publice, în cazurile în care nu se aplică Directiva 2003/71/CE, un document de admitere corespunzător, întocmit sub răspunderea emitentului și care precizează în mod clar dacă a fost sau nu a fost aprobat ori revizuit și de către cine;

(d) a stabilit și aplică norme care definesc conținutul minim al document de admitere menționat la litera (c), astfel încât investitorii să dispună de informații suficiente care să le permită să efectueze o evaluare documentată a poziției financiare și a perspectivelor emitentului, precum și a drepturilor legate de titlurile sale de valoare;

(e) impune emitentului să indice în documentul de admitere menționat la litera (c) dacă, în opinia sa, capitalul său circulant este sau nu este suficient pentru cerințele sale actuale sau, în caz contrar, modul în care propune să furnizeze capitalul circulant suplimentar necesar;

(f) a făcut demersuri pentru ca documentul de admitere menționat la litera (c) să facă obiectul unei revizuiri corespunzătoare a exhaustivității, a coerenței și a inteligibilității sale;

(g) impune emitenților ale căror titluri de valoare sunt tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv să publice rapoarte financiare anuale în termen de 6 luni de la încheierea fiecărui exercițiu financiar și rapoarte financiare semestriale în termen de 4 luni de la sfârșitul primelor 6 luni ale fiecărui exercițiu financiar;

(h) asigură diseminarea către public a prospectelor întocmite în conformitate cu Directiva 2003/71/CE, a documentelor de admitere menționate la litera (c), a rapoartelor financiare menționate la litera (g) și a informațiilor definite la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, care au fost publicate de către emitenții ale căror titluri de valoare sunt tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv, prin publicarea acestora pe site-ul său web sau prin furnizarea pe acest site a unui link direct către pagina de internet a emitenților pe care sunt publicate astfel de documente, rapoarte și informații;

▼B

(i) se asigură că informațiile care fac obiectul unei reglementări menționate la litera (h) și linkurile directe rămân disponibile pe site-ul său web timp de cel puțin cinci ani.

Articolul 79

Radierea de pe lista piețelor de creștere pentru IMM-uri

[Articolul 33 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În ceea ce privește proporția IMM-urilor și fără a aduce atingere celorlalte condiții enunțate la articolul 33 alineatul (3) literele (b)-(g) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 78 alineatul (2) din prezentul regulament, o piață de creștere pentru IMM-uri nu este radiată de către autoritatea competentă din statul său membru de origine decât în cazul în care proporția IMM-urilor, determinată în conformitate cu articolul 78 alineatul (1) primul paragraf din prezentul regulament, scade sub 50 % timp de trei ani calendaristici consecutivi.

(2) În ceea ce privește condițiile menționate la articolul 33 alineatul (3) literele (b)-(g) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 78 alineatul (2) din prezentul regulament, operatorul unei piețe de creștere pentru IMM-uri este radiat de către autoritatea competentă din statul său membru de origine în cazul în care aceste condiții nu mai sunt îndeplinite.

CAPITOLUL IV

OBLIGAȚII DE FUNCȚIONARE PENTRU LOCURILE DE TRANZACȚIONARE

Articolul 80

Circumstanțele în care interesele investitorilor și funcționarea ordonată a pieței sunt afectate în mod semnificativ

[Articolul 32 alineatele (1) și (2), articolul 52 alineatele (1) și (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul articolului 32 alineatele (1) și (2) și al articolului 52 alineatele (1) și (2) din Directiva 2014/65/UE, suspendarea sau retragerea de la tranzacționare a unui instrument financiar sunt considerate susceptibile de a cauza prejudicii semnificative intereselor investitorilor sau funcționării ordonate a pieței, cel puțin în următoarele situații:

(a) în cazul în care ar crea un risc sistemic care subminează stabilitatea financiară, de exemplu dacă există necesitatea de a lichida o poziție dominantă pe piață sau dacă nu ar fi îndeplinite într-o proporție semnificativă obligațiile de decontare;

(b) în cazul în care este necesar să se continue tranzacționarea pe piață pentru îndeplinirea funcțiilor critice de gestionare a riscurilor post-tranzacționare atunci când există necesitatea de a lichida instrumente financiare din cauza neîndeplinirii obligațiilor de către un membru compensator în cadrul procedurilor privind neîndeplinirea obligațiilor ale contrapărții centrale, iar contrapartea centrală ar fi expusă unor riscuri inacceptabile ca urmare a incapacității de a calcula cerințele de marjă;

▼B

(c) în cazul în care viabilitatea financiară a emitentului ar fi amenințată, de exemplu în situația în care acesta este implicat într-o tranzacție corporativă sau de atragere de capital.

(2) Pentru a determina dacă este probabil ca suspendarea sau retragerea să cauzeze prejudicii semnificative interesului investitorilor sau funcționării ordonate a piețelor într-un anumit caz, autoritatea națională competentă, un operator de piață care exploatează o piață reglementată, o firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un MTF sau un OTF ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv:

(a) relevanța pieței în ceea ce privește lichiditatea atunci când consecințele acțiunilor ar putea fi mai semnificative în cazul în care respectivele piețe sunt mai relevante în termeni de lichiditate decât alte piețe;

(b) natura acțiunii preconizate în cazul în care acțiunile care au un impact susținut sau de durată asupra capacității investitorilor de a tranzacționa un instrument financiar în locuri de tranzacționare, cum ar fi retragerile, ar putea avea un impact mai mare asupra investitorilor decât alte acțiuni;

(c) efectele de domino ale suspendării sau ale retragerii unor instrumente financiare derivate, a unor indici sau a unor valori de referință suficient de apropiate pentru care instrumentul retras sau suspendat servește ca suport sau componentă;

(d) efectele suspendării asupra intereselor utilizatorilor finali de pe piață care nu sunt contrapărți financiare, cum ar fi entitățile ce tranzacționează cu instrumente financiare pentru acoperirea riscurilor comerciale.

(3) Factorii prevăzuți la alineatul (2) sunt, de asemenea, luați în considerare atunci când o autoritate națională competentă, un operator de piață care exploatează o piață reglementată, o firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un MTF sau un OTF decide să nu suspende sau să nu retragă un instrument financiar pe baza unor circumstanțe care nu intră sub incidența listei de la alineatul (1).

Articolul 81

Circumstanțele în care se poate presupune că au avut loc încălcări grave ale normelor aplicabile unui loc de tranzacționare, că au existat condiții de tranzacționare de natură să perturbe piața sau că s-au produs perturbări ale sistemului legate de un instrument financiar

[Articolul 31 alineatul (2) și articolul 54 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când evaluează dacă se aplică cerința de a informa fără întârziere autoritățile lor competente cu privire la existența unor încălcări grave ale normelor aplicabile locului de tranzacționare, a unor condiții de tranzacționare de natură să perturbe piața sau a unor perturbări ale sistemului legate de un instrument financiar, operatorii locurilor de tranzacționare iau în considerare semnalele enumerate în secțiunea A din anexa III la prezentul regulament.

▼B

(2) Se solicită informații în acest sens numai în cazul unor evenimente importante care au potențialul de a periclita rolul și funcția locurilor de tranzacționare în cadrul infrastructurii pieței financiare.

Articolul 82

Circumstanțele în care se poate presupune că s-a dat dovadă de o conduită care sugerează un comportament interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014

[Articolul 31 alineatul (2) și articolul 54 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Atunci când evaluează dacă se aplică cerința de a informa fără întârziere autoritățile lor competente dacă s-a dat dovadă de o conduită care sugerează un comportament interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014, operatorii locurilor de tranzacționare iau în considerare semnalele enumerate în secțiunea B din anexa III la prezentul regulament.

(2) Operatorul unuia sau al mai multor locuri de tranzacționare în care este tranzacționat un instrument financiar și/sau un instrument financiar aferent aplică o abordare proporțională și dă dovadă de discernământ cu privire la semnalele declanșate, inclusiv orice semnale relevante care nu sunt incluse în mod explicit în secțiunea B din anexa III la prezentul regulament, înainte de a informa autoritatea națională competentă, ținând seama de următoarele aspecte:

(a) abaterile de la tiparul obișnuit de tranzacționare a instrumentelor financiare admise la tranzacționare sau tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv; și

(b) informațiile care sunt disponibile sau accesibile operatorului, fie pe plan intern, ca parte a operațiunilor aferente locului de tranzacționare, fie în mod public.

(3) Operatorul unuia sau al mai multor locuri de tranzacționare ia în considerare comportamentele speculative anticipative (de *front running*) care constau în faptul că un membru sau un participant la piață tranzacționează pe cont propriu, înaintea clientului său, și utilizează în acest scop datele aferente registrului de ordine care trebuie înregistrate de către locul de tranzacționare în temeiul articolului 25 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, în special cele legate de modul în care membrul sau participantul respectiv își desfășoară activitățile de tranzacționare.

CAPITOLUL V

RAPORTAREA POZIȚIILOR ÎN INSTRUMENTE FINANCIARE DERIVATE PE MĂRFURI

Articolul 83

Raportarea pozițiilor

[Articolul 58 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) În sensul rapoartelor săptămânale menționate la articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2014/65/UE, obligația impusă unui loc de tranzacționare de a face public un astfel de raport se aplică atunci când sunt îndeplinite următoarele două praguri:

▼B

(a) există 20 de deținători de poziții deschise într-un anumit contract într-un anumit loc de tranzacționare; și

(b) cuantumul absolut al volumului brut al contractelor de achiziție sau al contractelor de vânzare din totalul pozițiilor deschise, exprimat în numărul de loturi ale instrumentului financiar derivat pe mărfuri relevant, depășește de patru ori nivelul ofertei de elemente livrabile în același instrument derivat pe mărfuri, exprimat în număr de loturi.

Litera (b) nu se aplică în cazul în care instrumentul financiar derivat pe mărfuri nu dispune de un activ suport livrabil fizic și nici în cazul certificatelor de emisii și al instrumentelor financiare derivate din acestea.

(2) Pragul prevăzut la alineatul (1) litera (a) se aplică la nivel agregat pe baza tuturor categoriilor de persoane, indiferent de numărul deținătorilor de poziții din fiecare categorie de persoane în parte.

(3) În cazul contractelor în care există mai puțin de cinci deținători de poziții care sunt activi în cadrul unei anumite categorii de persoane, numărul deținătorilor de poziții în acea categorie nu se publică.

(4) În cazul contractelor care îndeplinesc, pentru prima oară, condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b), locurile de tranzacționare publică primul raport săptămânal aferent contractelor de îndată ce acest lucru este posibil în practică și, în orice caz, în termen de maximum 3 săptămâni de la data la care sunt declanșate aceste praguri pentru prima oară.

(5) În cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) nu mai sunt îndeplinite, locurile de tranzacționare continuă să publice rapoartele săptămânale, timp de trei luni. Obligația de a publica raportul săptămânal nu se mai aplică în cazul în care condițiile stabilite la alineatul (1) literele (a) și (b) nu au fost îndeplinite în permanență la expirarea perioadei respective.

CAPITOLUL VI

OBLIGAȚIILE DE FURNIZARE A DATELOR APLICABILE FURNIZORILOR DE SERVICII DE RAPORTARE DE DATE

Articolul 84

Obligația de a furniza date de piață în condiții comerciale rezonabile

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Pentru ca datele de piață care conțin informațiile prevăzute la articolele 6, 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 să fie puse la dispoziția publicului în condiții comerciale rezonabile în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) și cu articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE, mecanismele de publicare aprobate (APA) și furnizorii de sisteme centralizate de raportare (CTP) respectă obligațiile prevăzute la articolele 85-89.

▼B

(2) Articolul 85, articolul 86 alineatul (2), articolul 87, articolul 88 alineatul (2) și articolul 89 nu se aplică APA-urilor sau CTP-urilor care pun la dispoziția publicului, în mod gratuit, datele de piață.

Articolul 85

Furnizarea de date de piață pe baza costurilor

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Prețul datelor de piață se bazează pe costul de producere și de difuzare a acestor date și poate să includă o marjă rezonabilă.

(2) Costurile legate de producerea și difuzarea datelor de piață pot include o cotă corespunzătoare din costurile comune aferente altor servicii furnizate de APA și de CTP.

Articolul 86

Obligația de a furniza date de piață în condiții nediscriminatorii

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP pun la dispoziția tuturor clienților care se încadrează în aceeași categorie date de piață la același preț și în aceleași condiții, în conformitate cu criteriile obiective publicate.

(2) Orice diferențe ale prețurilor percepute diferitelor categorii de clienți sunt proporționale cu valoarea pe care o reprezintă datele de piață pentru clienții respectivi, luând în considerare următoarele aspecte:

(a) sfera de aplicare și amploarea datelor de piață, inclusiv numărul de instrumente financiare vizate și volumul de tranzacționare;

(b) utilizarea de către client a datelor de piață, inclusiv pentru a stabili dacă acestea sunt utilizate în scopul propriilor activități de tranzacționare ale clientului, al revânzării sau al agregării datelor.

(3) În sensul alineatului (1), APA și CTP dispun de capacități ajustabile menite să asigure faptul că clienții pot avea acces în timp util la datele de piață în orice moment, în mod nediscriminatoriu.

Articolul 87

Taxe percepute în funcție de utilizator

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP percep taxe pentru utilizarea datelor de piață pe baza utilizării de către utilizatorii finali individuali ai datelor de piață („taxă în funcție de utilizator”). APA și CTP instituie măsuri pentru a se asigura că fiecare utilizare individuală a datelor de piață este taxată o singură dată.

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1), APA și CTP pot decide să nu pună la dispoziție datele de piață în baza taxei percepute în funcție de utilizator, atunci când perceperea unei taxe în funcție de utilizator este disproporționată în raport cu costul aferent punerii la dispoziția utilizatorilor a datelor de piață, având în vedere amploarea și sfera de aplicare a datelor de piață.

(3) APA și CTP prezintă argumente pentru refuzul de a pune la dispoziție datele de piață în baza taxei percepute în funcție de utilizator și publică aceste argumente pe pagina lor web.

Articolul 88

Degruparea și dezagregarea datelor de piață

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP pun datele de piață la dispoziția publicului, fără a le grupa cu alte servicii.

(2) Prețurile aferente datelor de piață se percep pe baza nivelului de dezagregare a datelor de piață prevăzut la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, astfel cum se specifică în continuare la articolele din Regulamentul delegat (UE) 2017/572 al Comisiei [1].

Articolul 89

Obligația în materie de transparență

[Articolul 64 alineatul (1) și articolul 65 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE]

(1) APA și CTP divulgă și pun la dispoziția publicului prețul și alți termeni și condiții pentru furnizarea datelor de piață într-un mod care este ușor accesibil.

(2) Divulgarea acestor date include următoarele aspecte:

(a) listele de prețuri curente, inclusiv următoarele informații:

(i) taxele individuale aferente fiecărei afișări;

(ii) taxele care nu sunt aferente afișării;

(iii) politicile în materie de reducere;

(iv) taxele legate de condițiile de acordare a licenței;

(v) taxele aferente datelor de piață pretranzacționare și posttranzacționare;

(vi) taxele aferente altor subseturi de informații, inclusiv cele necesare în conformitate cu standardele tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(vii) alte clauze contractuale și condiții;

[1] Regulamentul delegat (UE) 2017/572 al Comisiei din 2 iunie 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la specificarea furnizării de date pretranzacționare și posttranzacționare și a nivelului de dezagregare a datelor (a se vedea pagina 142 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

(b) comunicarea prealabilă, cu cel puțin 90 de zile înainte, a modificărilor viitoare ale prețurilor;

(c) informațiile privind conținutul datelor de piață, incluzând următoarele date:

(i) numărul de instrumente acoperite;

(ii) valoarea totală a instrumentelor acoperite;

(iii) raportul dintre datele de piață pretranzacționare și posttranzacționare;

(iv) informațiile privind orice date furnizate în plus față de datele de piață;

(v) data ultimei adaptări a taxei pentru acordarea licenței aferente datelor de piață care au fost furnizate;

(d) veniturile obținute din punerea la dispoziția publicului a datelor de piață și proporția veniturilor respective în comparație cu totalul veniturilor aferente APA-urilor sau CTP-urilor;

(e) informațiile privind modul în care a fost stabilit prețul, inclusiv metodologiile privind tratamentul contabil al costurilor care au fost utilizate, precum și informațiile referitoare la principiile specifice conform cărora costurile comune directe și variabile sunt alocate, iar costurile comune fixe sunt repartizate între elaborarea și diseminarea datelor de piață și alte servicii prestate de APA și de CTP.

CAPITOLUL VII

AUTORITĂȚI COMPETENTE ȘI DISPOZIȚII FINALE

Articolul 90

Stabilirea importanței considerabile a activităților aferente unui loc de tranzacționare într-un stat membru gazdă

[Articolul 79 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE]

(1) Activitățile unei piețe reglementate într-un stat membru gazdă sunt considerate a fi extrem de importante pentru funcționarea pieței titlurilor de valoare și pentru protecția investitorilor din statul membru gazdă respectiv, cu condiția respectării a cel puțin unuia dintre următoarele criterii:

(a) statul membru gazdă a fost anterior statul membru de origine al pieței reglementate în cauză;

(b) piața reglementată în cauză a dobândit prin fuziune, preluare sau orice altă formă de transfer, în totalitate sau în parte, activitățile economice ale unei piețe reglementate care a fost exploatată anterior de către un operator de piață cu sediul social sau sediul central în statul membru gazdă.

▼B

(2) Activitățile unui MTF sau ale unui OTF într-un stat membru gazdă sunt considerate a fi extrem de importante pentru funcționarea pieței titlurilor de valoare și pentru protecția investitorilor din statul membru gazdă respectiv, cu condiția respectării a cel puțin unuia dintre criteriile prevăzute la alineatul (1) cu privire la acel MTF sau la acel OTF, precum și cu condiția respectării a cel puțin unuia dintre următoarele criterii suplimentare:

(a) înaintea producerii uneia dintre situațiile prevăzute la alineatul (1) în ceea ce privește MTF sau OTF, locul de tranzacționare a avut o cotă de piață de cel puțin 10 % din volumul tranzacționării din punctul de vedere al cifrei de afaceri totale în termeni pecuniari în cadrul tranzacționării în locul de tranzacționare și al tranzacționării prin operatori independenți în statul membru gazdă în cel puțin o categorie de active care face obiectul obligațiilor de transparență prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(b) MTF-ul sau OTF-ul este înregistrat ca piață de creștere pentru IMM-uri.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 91

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

▼M1

Se aplică de la 3 ianuarie 2018.

▼B

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Păstrarea înregistrărilor

Lista minimă a înregistrărilor care trebuie păstrate de firmele de investiții în funcție de natura activităților lor

Natura obligației	Tipul de înregistrări	Sinteza conținutului	Trimitere legislativă
Evaluarea clienților			
	Informații care trebuie furnizate clienților	Conținutul prevăzut la articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE și la articolele 39-45 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (4) din MiFID II Articolele 39-45 din prezentul regulament
	Acorduri încheiate cu clienții	Înregistrările prevăzute la articolul 25 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE	Articolul 25 alineatul (5) din MiFID II Articolul 53 din prezentul regulament
	Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător	Conținutul prevăzut la articolul 25 alineatele (2) și (3) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 50 din prezentul regulament	Articolul 25 alineatele (2) și (3) din Directiva 2014/65/UE și articolele 35, 36 și 37 din prezentul regulament
Tratarea ordinelor			
	Tratarea ordinelor clienților – Tranzacții agregate	Înregistrările prevăzute la articolele 63-66 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (1) și articolul 28 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE Articolele 63-66 din prezentul regulament
	Agregarea și alocarea tranzacțiilor pe cont propriu	Înregistrările prevăzute la articolul 65 din prezentul regulament	Articolul 28 alineatul (1) și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE Articolul 65 din prezentul regulament
Ordinele clienților și tranzacții			
	Păstrarea înregistrărilor pentru ordinele clienților sau deciziile de tranzacționare	Înregistrările prevăzute la articolul 69 din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE Articolul 69 din prezentul regulament
	Păstrarea înregistrărilor privind tranzacțiile și tratarea ordinelor	Înregistrările prevăzute la articolul 70 din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE și articolul 70 din prezentul regulament
Raportarea către clienți			
	Obligația aferentă serviciilor furnizate clienților	Conținutul prevăzut la articolele 53-58 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatele (1) și (6) și articolul 25 alineatele (1) și (6) din Directiva 2014/65/UE Articolele 53-58 din prezentul regulament
Protejarea activelor clienților			
	Instrumentele financiare ale clienților deținute de o firmă de investiții	Înregistrările prevăzute la articolul 16 alineatul (8) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593 a Comisiei	Articolul 16 alineatul (8) din Directiva 2014/65/UE Articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593

▼B

Natura obligației	Tipul de înregistrări	Sinteza conținutului	Trimitere legislativă
	Fondurile clienților deținute de o firmă de investiții	Înregistrările prevăzute la articolul 16 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE și la articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593	Articolul 16 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE Articolul 2 din Directiva delegată (UE) 2017/593
	Utilizarea instrumentelor financiare ale clienților	Înregistrările prevăzute la articolul 5 din Directiva delegată (UE) 2017/593	Articolul 16 alineatele (8)-(10) din Directiva 2014/65/UE Articolul 5 din Directiva delegată (UE) 2017/593

Comunicarea cu clienții

	Informații privind costurile și cheltuielile aferente	Conținutul prevăzut la articolul 45 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2014/65/UE și articolul 45 din prezentul regulament
	Informații privind firma de investiții și serviciile sale, instrumentele financiare și protejarea activelor clienților	Conținutul prevăzut la articolele din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (4) din Directiva 2014/65/UE Articolele 45 și 46 din prezentul regulament
	Informații care trebuie furnizate clienților	Înregistrări ale comunicărilor	Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolul 39 din prezentul regulament
	Comunicări publicitare (cu excepția celor sub formă orală)	Toate comunicările publicitare furnizate de firma de investiții (cu excepția celor sub formă orală) prevăzute la articolele 36 și 37 din prezentul regulament	Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolele 36 și 37 din prezentul regulament
	Consultanță de investiții pentru clienți de retail	(i) Faptul că s-a furnizat consultanța de investiții, ora și data aferente, (ii) instrumentul financiar recomandat și (iii) raportul privind caracterul adecvat furnizat clientului	Articolul 25 alineatul (6) din Directiva 2014/65/UE Articolul 54 din prezentul regulament
	Cercetare pentru investiții	Fiecare element al cercetării pentru investiții furnizat de firma de investiții pe un suport durabil	Articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolele 36 și 37 din prezentul regulament

Cerințe organizatorice

	Activitățile și organizarea internă a firmei	Înregistrările prevăzute la articolul 21 alineatul (1) litera (h) din prezentul regulament	Articolul 16 alineatele (2)-(10) din Directiva 2014/65/UE Articolul 21 alineatul (1) litera (h) din prezentul regulament
	Rapoarte de conformitate	Fiecare raport de conformitate adresat organului de conducere	Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE Articolul 22 alineatul (2) litera (b) și articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament

▼B

Natura obligației	Tipul de înregistrări	Sinteza conținutului	Trimitere legislativă
	Înregistrarea conflictelor de interese	Înregistrările prevăzute la articolul 35 din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (3) din Directiva 2014/65/UE Articolul 35 din prezentul regulament
	Stimulente	Informațiile comunicate clienților în temeiul articolului 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE	Articolul 24 alineatul (9) din Directiva 2014/65/UE Articolul 11 din Directiva delegată (UE) 2017/593
	Rapoarte privind gestionarea riscurilor	Fiecare raport privind gestionarea riscurilor adresat conducerii superioare	Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE Articolul 23 alineatul (1) litera (b) și articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament
	Rapoarte de audit intern	Fiecare raport de audit intern adresat conducerii superioare	Articolul 16 alineatul (5) din Directiva 2014/65/UE Articolul 24 și articolul 25 alineatul (2) din prezentul regulament
	Înregistrarea reclamațiilor tratate	Fiecare reclamație și măsurile luate pentru tratarea reclamației	Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE Articolul 26 din prezentul regulament
	Înregistrarea tranzacțiilor personale	Înregistrările prevăzute la articolul 29 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament	Articolul 16 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE Articolul 29 alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament

▼B

ANEXA II

Costuri și cheltuieli

Costurile identificate care ar trebui să facă parte dintre costurile comunicate clienților ([1])

Tabelul 1 – Toate costurile și cheltuielile aferente percepute pentru un serviciu (serviciile) de investiții și/sau serviciile auxiliare furnizate clientului care ar trebui să facă parte din suma care trebuie comunicată

Elemente de cost care trebuie comunicate		Exemple:
Cheltuieli unice legate de furnizarea unui serviciu de investiții	Toate costurile și cheltuielile plătite firmei de investiții la începutul sau la sfârșitul furnizării serviciului (serviciilor) de investiții.	Comisioane de depozit, comisioane de reziliere și costuri de transfer ([1]).
Cheltuieli curente legate de furnizarea unui serviciu de investiții	Toate costurile și cheltuielile curente plătite firmelor de investiții pentru serviciile pe care acestea le furnizează clientului.	Comisioane de administrare, comisioane de consiliere, comisioane de custodie.
Toate costurile legate de tranzacțiile inițiate în perioada furnizării unui serviciu de investiții	Toate costurile și cheltuielile legate de tranzacțiile efectuate de firma de investiții sau de alte părți.	Comisioane de brokeraj ([2]), comisioane de subscriere și răscumpărare plătite administratorului fondului, comisioane de platformă, adaosuri (incluse în prețul tranzacției), taxa de timbru, taxa pe tranzacțiile financiare și costurile aferente schimbului valutar.
Orice cheltuieli aferente serviciilor auxiliare	Toate costurile și cheltuielile aferente serviciilor auxiliare, care nu sunt incluse în costurile menționate mai sus.	Costuri de cercetare. Costuri de custodie.
Costuri ocazionale		Comisioane de performanță

([1]) Costurile de transfer ar trebui înțelese ca fiind costurile (dacă există) care sunt suportate de investitori atunci când trec de la o firmă de investiții la alta.
([2]) Comisioanele de brokeraj ar trebui înțelese ca fiind costurile percepute de firmele de investiții pentru executarea ordinelor.

Tabelul 2 – Toate costurile și cheltuielile aferente instrumentului financiar care ar trebui să facă parte din suma care trebuie comunicată

Elemente de cost care trebuie comunicate		Exemple:
Cheltuieli unice	Toate costurile și cheltuielile (incluse în prețul instrumentului financiar sau în plus față de prețul respectiv) plătite furnizorilor produsului la începutul sau la sfârșitul perioadei de investiții într-un anumit instrument financiar.	Comision de administrare anticipat, comision de structurare ([1]), comision de distribuție.
Cheltuieli curente	Toate costurile și cheltuielile curente legate de administrarea produselor financiare, care sunt deduse din valoarea instrumentului financiar în perioada în care se investește în instrumentul financiar respectiv.	Comisioane de administrare, costuri pentru servicii, comisioane de swap, costuri și taxe aferente împrumuturilor de titluri de valoare, costuri de finanțare.

([1]) Ar trebui punctat faptul că anumite elemente de cost apar în ambele tabele, dar nu sunt redundante, deoarece se referă la costurile aferente produsului și, respectiv, la costurile aferente serviciului. Exemple relevante sunt comisioanele de administrare (în tabelul 1, acestea se referă la comisioanele de administrare percepute de o firmă de investiții de la clienții săi pentru furnizarea serviciului de administrare a portofoliului, în timp ce în tabelul 2 se referă la comisioanele de administrare percepute de un administrator al unui fond de investiții de la investitor) și comisioanele de brokeraj (în tabelul 1, acestea se referă la comisioanele suportate de firma de investiții atunci când tranzacționează în numele clienților săi, în timp ce în tabelul 2 se referă la comisioanele plătite de fondurile de investiții atunci când tranzacționează în numele fondului).

▼B

Elemente de cost care trebuie comunicate		Exemple:
Toate costurile aferente tranzacțiilor	Toate costurile și cheltuielile suportate ca rezultat al achiziției și cedării investițiilor.	Comisioane de brokeraj, comisioane de subscriere și răscumpărare plătite de fond, adaosuri incluse în prețul tranzacției, taxa de timbru, taxa pe tranzacțiile financiare și costurile aferente schimbului valutar.
Costuri ocazionale		Comisioane de performanță

([1]) Comisioanele de structurare ar trebui înțelese ca fiind comisioanele percepute de producătorii de produse structurate de investiții pentru structurarea produselor. Acestea pot acoperi o gamă mai largă de servicii furnizate de producător.

▼B

ANEXA III

Cerința ca operatorii locurilor de tranzacționare să informeze fără întârziere autoritățile lor naționale competente

SECȚIUNEA A

Semnale care pot indica încălcări grave ale regulilor unui loc de tranzacționare sau condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței sau perturbări ale sistemului în legătură cu un instrument financiar

Încălcări grave ale regulilor unui loc de tranzacționare

1. Participanții pe piață încalcă regulile locului de tranzacționare menite să protejeze integritatea pieței și funcționarea ordonată a pieței sau interesele semnificative ale celorlalți participanți pe piață; și

2. Un loc de tranzacționare consideră că o încălcare este suficient de gravă sau are un impact suficient pentru a justifica luarea în considerare a unor măsuri disciplinare.

Condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței

3. Procesul de formare a prețurilor este perturbat pe o perioadă de timp semnificativă.

4. Limita capacităților sistemelor de tranzacționare a fost atinsă sau depășită.

5. Formatorii de piață/furnizorii de lichiditate semnalează în mod repetat tranzacții eronate; sau

6. Colapsul sau defectarea mecanismelor esențiale prevăzute la articolul 48 din Directiva 2014/65/UE și prin măsurile de punere în aplicare ale acesteia, care sunt menite să protejeze locul de tranzacționare împotriva riscurilor de tranzacționare algoritmică.

Perturbări ale sistemului

7. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemului de acces pe piață, din cauza căreia participanții pe piață nu își pot introduce, modifica sau anula ordinele.

8. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemului de corelare a tranzacțiilor, din cauza căreia participanții pe piață nu mai au siguranța privind statutul tranzacțiilor finalizate sau al ordinelor în curs, precum și indisponibilitatea informațiilor indispensabile pentru tranzacționare (de exemplu, difuzarea valorii indicelui pentru tranzacționarea anumitor instrumente financiare derivate pe indicele respectiv).

9. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemelor de diseminare a datelor menite să asigure transparența pretranzacționare și posttranzacționare și a altor date relevante publicate de locurile de tranzacționare în conformitate cu obligațiile acestora în temeiul Directivei 2014/65/UE și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

10. Orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps al sistemelor locului de tranzacționare menite să asigure monitorizarea și controlarea activităților de tranzacționare ale participanților pe piață și orice situație de funcționare defectuoasă la scară mare sau de colaps care îi afectează pe alți furnizori de servicii conexe, în special CPC-uri și CSD-uri, și care are repercusiuni asupra sistemului de tranzacționare.

▼B

SECȚIUNEA B

Semnale care pot indica un comportament abuziv, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014

Semnale privind posibile utilizări abuzive ale informațiilor privilegiate sau manipulări ale pieței

1. Concentrarea neobișnuită a tranzacțiilor și/sau a ordinelor de tranzacționare pentru un anumit instrument financiar cu un singur membru/participant sau între anumiți membri/participanți.

2. Repetarea neobișnuită a unei tranzacții între un număr mic de membri/participanți într-o anumită perioadă de timp.

Semnale privind posibile utilizări abuzive ale informațiilor privilegiate

3. Tranzacționarea sau transmiterea neobișnuită și semnificativă a ordinelor de tranzacționare cu instrumentele financiare ale unei firme de către anumiți membri/participanți înainte de anunțarea unor evenimente importante la nivelul firmei respective sau a unor informații legate de firma respectivă, de natură să influențeze prețurile; ordine de tranzacționare/tranzacții care conduc la modificări subite și neobișnuite ale volumului de ordine/tranzacții și/sau ale prețurilor înaintea unor anunțuri publice privind instrumentul financiar în cauză.

4. Situația în care ordinele de tranzacționare sunt transmise sau tranzacțiile sunt efectuate de un membru/participant pe piață înainte sau imediat după ce membrul/ participantul respectiv sau persoane cunoscute în mod public ca având legătură cu membrul/participantul respectiv a/au efectuat sau a/au difuzat cercetări ori recomandări de investiții care sunt puse la dispoziția publicului.

Semnale privind posibile manipulări ale pieței

Semnalele descrise mai jos la punctele 18-23 sunt deosebit de relevante într-un mediu de tranzacționare automat.

5. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate care reprezintă o proporție importantă din volumul zilnic de tranzacții cu instrumentul financiar în cauză realizate în locul de tranzacționare vizat, în special în cazul în care aceste activități conduc la o variație sensibilă a prețului instrumentelor financiare.

6. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate de către un membru/participant având un interes important de vânzare sau cumpărare în ceea ce privește un instrument financiar, care conduc la o variație sensibilă a prețului instrumentului financiar într-un loc de tranzacționare.

7. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate care sunt concentrate pe o perioadă scurtă de timp pe durata ședinței de tranzacționare și determină o variație de preț care este apoi inversată.

8. Ordinele de tranzacționare emise care modifică cele mai bune prețuri afișate la oferta sau la cererea unui instrument financiar admis la tranzacționare sau tranzacționat într-un loc de tranzacționare ori, mai general, prezentarea unui registru de ordine la care au acces participanții pe piață, care sunt anulate înainte de executare.

9. Tranzacțiile sau ordinele la tranzacționare emise de un membru/participant pe piață fără nicio altă justificare aparentă decât aceea de a majora/reduce prețul ori valoarea sau a avea un impact semnificativ asupra ofertei ori cererii unui instrument financiar, și anume într-un moment apropiat de un punct de referință din cursul zilei de tranzacționare, de exemplu la deschidere sau aproape de închidere.

▼B

10. Cumpărarea sau vânzarea unui instrument financiar la un moment de referință al ședinței de tranzacționare (de exemplu, la deschidere, la închidere sau la decontare) în vederea majorării, reducerii sau menținerii prețului de referință la un anumit nivel (de exemplu, prețul de deschidere, de închidere sau de decontare), practică denumită de regulă „marcarea închiderii” (*marking the close*).

11. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a majora/reduce prețul mediu ponderat în ziua în care are loc ședința de tranzacționare sau într-o perioadă din cursul ședinței de tranzacționare.

12. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a stabili un preț de piață atunci când lichiditatea instrumentului financiar sau profunzimea registrului de ordine nu este suficientă pentru a stabili un preț în cursul ședinței.

13. Executarea unei tranzacții care modifică prețurile pentru ofertă sau cerere atunci când diferența dintre aceste prețuri este un factor în determinarea prețului altei tranzacții, în același loc de tranzacționare sau în alt loc.

14. Introducerea în registrul central de ordine al sistemului de tranzacționare a unor ordine care reprezintă volume semnificative cu câteva minute înainte de etapa licitației în care se stabilește prețul și anularea acestor ordine cu câteva secunde înainte să fie blocat registrul de ordine pentru a calcula prețul de licitație, astfel încât prețul de deschidere teoretic să poată părea mai mare sau mai mic decât în mod normal.

15. Efectuarea unei tranzacții sau a unei serii de tranzacții care sunt vizibile pe ecranul unui sistem de tranzacționare public pentru a crea impresia că există activitate sau modificări de preț în ceea ce privește un instrument financiar (practică denumită de regulă *painting the tape*).

16. Tranzacțiile desfășurate ca urmare a emiterii de ordine de cumpărare și de vânzare pentru a efectua tranzacții în același timp sau aproape în același timp, cu cantități foarte asemănătoare și cu prețuri similare, de către aceiași membri/participanți pe piață sau de către membri/participanți diferiți, însă între care există o coluziune (practică denumită de regulă „ordine puse în corespondență în mod necorespunzător” – *improper matched orders*).

17. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau este probabil să aibă efectul de a eluda garanțiile de tranzacționare ale pieței (de exemplu, limitele volumului, limitele prețurilor, parametrii marjei dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare etc. …).

18. Emiterea unor ordine de tranzacționare sau a unei serii de ordine de tranzacționare ori executarea de tranzacții sau a unei serii de tranzacții care este probabil să inițieze sau să exacerbeze o tendință și să încurajeze alți participanți să accelereze sau să extindă tendința respectivă pentru a crea ocazia de a închide/deschide o poziție la un preț favorabil (practică denumită de regulă „inițierea unei tendințe” – *momentum ignition*).

19. Emiterea de ordine de tranzacționare multiple sau mari într-o zonă mai puțin vizibilă pe o parte a registrului de ordine pentru a executa o tranzacție pe cealaltă parte a registrului de ordine. Odată ce tranzacția respectivă are loc, ordinele de manipulare se șterg (practică denumită de regulă „stratificarea ordinelor și emiterea de ordine înșelătoare” – *layering and spoofing*).

20. Emiterea de ordine de tranzacționare de mici dimensiuni pentru a constata care este nivelul de ordine ascunse, care este utilizată în special pentru a evalua ce se găsește pe o platformă pentru tranzacții anonime (ordine denumite de regulă „ordine de tip ping” – *ping orders*).

▼B

21. Emiterea a numeroase ordine de tranzacționare și/sau de anulări și/sau de actualizări ale ordinelor de tranzacționare, astfel încât să se creeze incertitudine în rândul altor participanți, încetinind procesul acestora și/sau camuflând propria strategie (practică denumită de regulă „aglomerare de ordine” – *quote stuffing*).

22. Transmiterea de ordine de tranzacționare pentru a atrage alți membri/participanți pe piață care utilizează tehnici de tranzacționare tradiționale („traderi lenți”), care sunt apoi revizuite rapid, termenii acestora devenind mult mai puțin generoși, în speranța obținerii unui profit din executarea tranzacției în contextul fluxului de ordine de tranzacționare emise de „traderii lenți” (practică denumită de regulă *smoking*).

23. Executarea de ordine de tranzacționare sau a unei serii de ordine de tranzacționare pentru a descoperi ordinele altor participanți, operațiune urmată de emiterea unui ordin de tranzacționare pentru a profita de informațiile obținute (operațiune cunoscută de regulă sub denumirea de *phishing*).

24. Măsura în care, potrivit informațiilor deținute de operatorul unui loc de tranzacționare, ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate conțin elemente care indică inversări de poziție în cursul unei perioade scurte și reprezintă un procent important din volumul zilnic de tranzacții realizate pentru instrumentul financiar respectiv în locul de tranzacționare în cauză și ar putea fi asociate cu variații sensibile ale prețului instrumentului financiar admis la tranzacționare sau tranzacționat în locul de tranzacționare.

Semnale privind manipularea pieței între produse diferite, inclusiv în locuri de tranzacționare diferite

Semnalele descrise mai jos ar trebui avute în vedere în mod deosebit de operatorul unui loc de tranzacționare unde sunt admise la tranzacționare sau tranzacționate atât un instrument financiar, cât și instrumente financiare conexe sau unde instrumentele menționate mai sus sunt tranzacționate în mai multe locuri de tranzacționare exploatate de același operator.

25. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a majora/reduce/menține prețul instrumentului financiar în zilele care precedă emisiunea, răscumpărarea opțională sau expirarea unui instrument derivat sau a unui instrument convertibil conex.

26. Tranzacțiile sau ordinele de tranzacționare care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a menține prețul instrumentului financiar-suport sub sau peste prețul de exercitare sau un alt element utilizat pentru a determina rambursarea (de exemplu, o opțiune barieră) unui instrument derivat conex la data expirării.

27. Tranzacțiile care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a modifica prețul instrumentului financiar-suport astfel încât acesta să depășească/să nu atingă prețul de exercitare sau un alt element utilizat pentru a determina rambursarea (de exemplu, o opțiune barieră) unui instrument derivat conex la data expirării.

28. Tranzacțiile care au efectul sau care este probabil să aibă efectul de a modifica prețul de decontare a unui instrument financiar atunci când acest preț este utilizat ca referință/determinant, și anume, în calculul cerințelor de marjă.

29. Ordinele de tranzacționare emise sau tranzacțiile efectuate de către un membru/participant având un interes important de vânzare sau cumpărare în ceea ce privește un instrument financiar, care conduc la o variație sensibilă a prețului instrumentului derivat sau al activului-suport admis la tranzacționare într-un loc de tranzacționare.

▼B

30. Efectuarea de tranzacții sau emiterea de ordine de tranzacționare într-un loc de tranzacționare sau în afara unui astfel de loc (inclusiv prin exprimarea interesului) cu scopul de a influența în mod inadecvat prețul unui instrument financiar conex în același loc de tranzacționare, în alt loc de tranzacționare sau în afara unui astfel de loc [practică denumită de regulă „manipulare între produse” (tranzacționarea unui instrument financiar pentru a stabili în mod inadecvat prețul unui instrument financiar conex în același loc de tranzacționare, într-un alt loc de tranzacționare sau în afara unui astfel de loc)].

31. Crearea sau sporirea posibilităților de arbitraj între un instrument financiar și un alt instrument financiar conex prin influențarea prețurilor de referință ale unuia dintre instrumentele financiare se poate realiza cu diferite instrumente financiare (cum ar fi drepturi/acțiuni, piețele de numerar/piețele instrumentelor derivate, certificate cu opțiune/acțiuni, …). În contextul emisiunilor de drepturi, acest lucru s-ar putea realiza prin influențarea prețului de deschidere (teoretic) sau a prețului de închidere (teoretic) a drepturilor.

▼B

ANEXA IV

SECȚIUNEA 1

Păstrarea înregistrărilor pentru ordinele clienților și deciziile de tranzacționare

1. Numele și desemnarea clientului

2. Numele și desemnarea oricărei persoane relevante care acționează în numele clientului

3. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil în cadrul firmei de investiții pentru decizia de investiție

4. O desemnare pentru identificarea algoritmului (identificatorul algoritmului) responsabil în cadrul firmei de investiții pentru decizia de investiție

5. Indicatorul de cumpărare/vânzare

6. Identificarea instrumentului

7. Prețul unitar și unitatea de preț

8. Prețul

9. Multiplicatorul de preț

10. Moneda 1

11. Moneda 2

12. Cantitatea inițială și unitatea de cantitate

13. Perioada de valabilitate

14. Tipul ordinului

15. Alte detalii, condiții și instrucțiuni specifice ale clientului

16. Data și ora exactă a primirii ordinului sau data și ora exactă când a fost luată decizia de tranzacționare. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în standardele privind sincronizarea ceasurilor în temeiul articolului 50 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE.

SECȚIUNEA 2

Păstrarea înregistrărilor privind tranzacțiile și tratarea ordinelor

1. Numele și desemnarea clientului

2. Numele și desemnarea oricărei persoane relevante care acționează în numele clientului

3. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil în cadrul firmei de investiții pentru decizia de investiție

4. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil în cadrul firmei de investiții pentru decizia de investiție

5. Numărul de referință al tranzacției

6. O desemnare pentru identificarea ordinului (identificatorul ordinului)

▼B

7. Codul de identificare a ordinului atribuit de locul de tranzacționare în momentul primirii ordinului

8. Un număr unic de identificare pentru fiecare grup de ordine agregate ale clienților (care vor fi introduse ulterior în bloc într-un anumit loc de tranzacționare). Această identificare ar trebui să fie indicată drept „aggregated_X”, unde X reprezintă numărul clienților ale căror ordine au fost agregate.

9. Codul MIC al segmentului din locul de tranzacționare în care a fost transmis ordinul

10. Numele și altă desemnare a persoanei căreia i s-a transmis ordinul

11. Desemnări pentru identificarea vânzătorului și a cumpărătorului

12. Capacitatea de tranzacționare

13. O desemnare pentru identificarea traderului (identificatorul traderului) responsabil cu executarea

14. O desemnare pentru identificarea algoritmului (identificatorul algoritmului) responsabil cu executarea

15. Indicatorul de cumpărare/vânzare

16. Identificarea instrumentului

17. Suportul final

18. Identificatorul put/call

19. Prețul de exercitare

20. Plata în avans

21. Tipul de livrare

22. Stilul de opțiune

23. Data maturității

24. Prețul unitar și unitatea de preț

25. Prețul

26. Multiplicatorul de preț

27. Moneda 1

28. Moneda 2

29. Cantitatea rămasă

30. Cantitatea modificată

31. Cantitatea executată

32. Data și ora exactă a transmiterii ordinului sau a deciziei de tranzacționare. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în standardele privind sincronizarea ceasurilor în temeiul articolului 50 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE.

▼B

33. Data și ora exactă a tuturor mesajelor transmise la locul de tranzacționare și primite de la acest loc cu privire la orice evenimente care afectează un ordin. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în Regulamentul delegat (UE) 2017/574 al Comisiei ([1]).

34. Data și ora exactă a tuturor mesajelor transmise unei alte firme de investiții și primite de la aceasta cu privire la orice evenimente care afectează un ordin. Ora exactă trebuie să fie măsurată potrivit metodologiei prevăzute în standardele privind sincronizarea ceasurilor în temeiul articolului 50 alineatul (2) din Directiva 2014/65/UE.

35. Toate mesajele transmise la locul de tranzacționare și primite de la acest loc cu privire la ordinele plasate de către firma de investiții

36. Orice alte detalii și condiții care au fost prezentate altei firme de investiții și primite de la aceasta în legătură cu ordinul

37. Secvențele fiecărui ordin plasat pentru a reflecta cronologia tuturor evenimentelor care au un impact asupra acestuia, inclusiv, dar fără a se limita la modificări, anulări și executare

38. Marcarea vânzării în lipsă

39. Marcarea exonerării în temeiul Regulamentului privind vânzarea în lipsă

40. Marcarea derogării

([1]) Regulamentul delegat (UE) 2017/574 al Comisiei din 7 iunie 2016 de completare a Directivei 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru nivelul de precizie al ceasurilor profesionale (a se vedea pagina 148 din prezentul Jurnal Oficial).